

சிவமயம்.

பெரியபுரான்

அறபத்துமூன்று நாயன்மார்கள் திருவராகிய
திருநாளைப் போவா ரெனும்

நந்தனார் சரித்திரக்கீர்த்தனை,

சிதம்பரக்கும்மி.

இஃது.

கோகுலாபுரம்

அருணாசலமுதலியாரால்
பார்வையிடப்பட்டு.

திருப்பதி.

இரத்தினமுதலியாரவர்களது

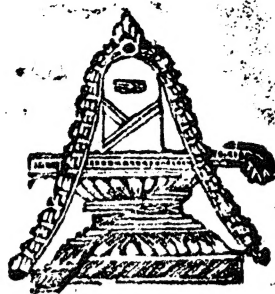
கலைக்கியானமுத்திரை சாலையிற்

பதிம்படிக்கப்பட்டது.

1891-ல்

பதிம்படிக்கப்பட்டது

கடவுள்துணை

ப ள ம் ப ர ம்

— 59151 —

இதனால் கலமானவர்களுக்கும் அறிவிப்பது யாதெனில் சென்னப்பட்டு
 டணம் பெத்தாய்க்கன் பேட்டை முத்துதிருநெண்ணன் செருவில் கீழண்டைவா
 டை நகர நெம்பர் வீட்டில் இருக்கும் ம-ந-ந-ஸ்ரீ திருப்பதி இரத்தினமுத
 டை நகரத்திலும், பன்னாறுருட்டியில் புஸ்தகவியாபாரஞ்செய்யும் சின்னசாமிநா
 டை நகரத்திலும், திண்டிவனம் புஸ்தகவியாபாரஞ்செய்யும் தணிகாசலமுதலியா
 டை நகரத்திலும், புதுவை ராஜவீதி நகர-வது நெம்பர் களவில் புஸ்தகவியாபாரஞ்செ
 ய்யும் அரிமபுத்திரநாயகரிடத்திலும், கணேசர்ஜாவளி, சரஸ்வதிஜாவளி, பழணி
 யாண்டவர்தூவளி, ஷை இரண்டாவதுபாகம், கெல்லையம்மநாடகம், சயிர்தவ
 நாடகம், இரணியநாடகம், பதினெட்டாம் போர் நாடகம், இந்திரசபா, பத்மினி
 சபா, பவழேந்திரசபா; பதினெண்ணித்தர்கள் திருவாய்மலர்ந்தருளிய சில்லரைக்
 கோர்வைகளும், இன்னும் பலவித தமிழ்-தெலுங்கு வயித்திய ஜோதிடங்களும்,
 பெரியோர் னாள் செய்யப்பட்ட சாஸ்திரங்களும், புத்தபரதச்செட்டியார் புஸ்தக
 ங்களும், நாவலர் புஸ்தகங்களும், டி போ புஸ்தகங்களும், இன்னும் வேண்டிய புஸ்த
 கங்களும் விற்பனாக விற்கிறபடியால், வேண்டியவர்கள் ஷை யாரிடத்தில்
 விலக்கு வாங்கிக்கொள்ளலாம்.

இப்படிக்கு.

ம-ந-ந-ஸ்ரீ, தி - இரத்தினமுதலியார்.

திருச்சிற்றம்பலம்

க ண த யி ன் வ ர ல ர று.

திருவெண்ணீறுதறித்த பரமசிவனார் திருக்கொலுவிற்றிருக்கும் வெள்ளிமலையானது இமயமலையின் பக்கத்திலிருக்கின்றது. அது பெரியோர்கள் பரிசுத்தமனம்போலவும் பழகம்போலவும் பஸவுலகிற் புண்ணியங்க ளெல்லாம் திரண்டிருண் டொருவழுவாகப் பிரகாசிக்கின்றதுபோலுமிருக்கின்றது அதில் இருக்குமகராசாமம் அதர்வணம் என்னுபநான்குவேதக களிலோசையும் வித்தியாதாரர்கள் வினையோசையும் யானைகளுடையமு முக்கமும் வானதூர் அபிமுழக்கமும் இனிவிடா திருக்கின்றன அன்றியும் தேவர்கள் சிரமாலையும் கற்பகமாலையும் பற்பலமுனிவர்க ளுஞ்சேய் யது சார்த்துமலர்மாலையும் அம்மலைப் பக்கங்க ளெங்கு நெருங்கியிருக்கி ன்றன அது கமரர்-சித்தர்-ஆசார்-தைத்தியர்-கருடாகருடர் - கிந்தரர்-நீரு தர்-கிம்புருடர்-காந்தருவர்-இயக்கர் விஜயசாயி - பூசர்-பைசாசர்-அந்தர்-முனிவர்-உரகர்-ஆகாயவாசிகள்-பொகழ்மிடர் என்னும் இப்பதினெண்க ணங்களுந் தூக்கப்பட்டத்தக்கது அந்தபிலாய்மலையின்மேல் கோடாகோடி சூரியப்பிரகாசம்போலும்விளங்குகின்ற நவானிகள் பதிக்கப்பட்ட திருந கோயிலுக்கு முதற்கோபுரவாயிற் காவற்றலவர் நந்ததேவர் அவர் பரமசி வன் திருப்பணிவிடைகளுக்கும் திருக்கொலுவிற்றும் அதிகாரத்தலைவர் அவர் உடைவாளும் திருப்பிரம்பும்பெற்றுத் தலைமையக் காகத்தம்பட்டவர் தேவர்முதலான யாவருக்குமேனானவர் பரமசிவனிடத்து அந்நிபந்தமும் அன்புமுடையவர் இவரால் இரவும்பகலும் இடமெல்லாம் மல்காக்கப்பட்ட வெள்ளிமலையென்னும் கைலாயத்தின் ஆடிவாரத்தில் எச்சமயஸ்கரிலும் கிச்சமயம் சைவசமயமென்றும் எக்கடவுளிலும் பரமசிவனே மெய்க்க டவுளென்றும் அறிந்தவர் உபமன்னியமகா முனிவர் இவர்களுந் தன்னுடைய தலையின்மேல் தம்முடைய கிருபையால் திருப்பாங்கடலைக் குடித்தவர் சிவனிடத் திடவிடாதவன்புள்ளவர்

இந்த உபமன்னியாகாமுனிவர் துடிவிடத்தில் அடியார்களும் பெரியோர்களும் முனிவர்களும் புடைசூழ்த்திருக்கின்ற சனம்பத்தில் அவ்விடத்தில் ஆயிரஞ்சூரியகிரணங்கள் ஒன்றுகத்திரண்டாப்போலும் ஒருபிரகாசத்திரண்டிதோன்ற அங்கிருந்தவர்களெல்லோரும் உபமன்னியாகாமுனி வகாநோக்கி இதென்னஆச்சரியம் இப்படிப்பட்ட பிரகாசத் தோன்றவே ண்டுமகாபுரண மென்னவென்று கேட்க;

உபமன்னியர் சிவனைத்தியானிததுசொல்லுகிறார்.

தென்றிசையில் ஆதனூரில் அந்தந்தத் திருநாளைப்போவார் என்னுந் திருநாடாபெயர்மவர் சிவனது திருவருளால் வருஷஞ்ஞான்று இருநாடாபெயர்மவர் கூறித்து அத்தகைய சமையநோகசி வந்தனஞ்செய்து ஆனந்தக் கண்ணீர் அங்கமெனகுஞ்சிந்த உபமன்னியாபோகும்போது பற்றவாகள் தங்க ளாகமுண்டாயிடு சந்தேகத்தீரும்படி கேட்கத்தொடங்கினார்கள்.

என்குளாண்ட ளுகியமுனிவரோ சிவனுடைய திருவடிகளையல்லாமல் மற்றொருதெய்வத்தினடி களையும் வணங்கமாட்டாரோ இப்போது வணங்க வேண்டியகாரண மென்னவென்று முனிவர்களுக்கே உபமன்னியாசொல்லுகிறா கேளுங்கள் பெரியோர்களோ முனிவர்களோ மற்றுமுள்ளவர்களோ பரமசிவன் தரிசுப்பட்டதிருமாலையும் திருவெண்ணிறத்தினையும் அணிவி ன்றவா எவளிட மில்லாதுநிறையும் கொள்ளிடநதிசூழந்த சோழவளநாட் டிசிறந்த சூழமேறமாட்டில் ஆதனூரில் தீண்டப்பட்டாதவர்குலத்தில் சேழ ற்லசெநநாமனாயுறபத்தியானுறபோலும் நத்தனூரொருவாபிறந்தா அவர் ஸ்வேகஞ்செய்யும் வெட்டிமைததனமாகிய காளியாட்சியும் உடையவா இவா நலசாரத்தன்னையும் நன்னையுஞ்செய்து மலாபெய்துதாம்சிவபூசை செய்து சிவாலயங்களுக்கு அலையும் பேரிகை மததாங்களுக்கு நதொலும் வாரும் யாருக்கு சரம்பும் சுவாமிகுளோபோசெய்யும் முறைமாகவும் இறை யாகவும் கொடுத்தவருவா சிவாலயத்தில் அந்திசந்தியிறபோய்த தூரத்தி லிருந்து மனங்குகி லுருகிச் சிவனைப்பாடியாடி வருகிறாளில் திருப்புள ளுளில் பரமசிவதைத்தரிசுக்க ஆதனூரிலிருந்து திருக்கோயிலின்திருவா யிலினின்று சுவலங்கதெரிசனைகாண ஆவலாகவும் காவலாகவும் வணங்கப் பாடுகையுடைய பரமசிவனார் சன்னிதத்து முன்னிருந்து நந்திகேசுபலாவி லுடையபடி செயற்கு காட்சியு கொடுத்தருளினார்,

நத்தனூர் சுவாமிகேசனைசெய்து வழியில் ஒருபள்ளத்தைக் கண்டி அதைப்பெருநூறு மாகவெட்டித் தம்முடைய ஆதனூரென்னுஞ்சேரிக்குப் போனார் இவ்வாறு பலஸதலங்களை வலஞ்செய்து ஆத்திமலரணிந்த சிவ னைப்பந்தி சிதரபரத்திக்குச் செல்லமனம்வந்து தாமுடைய சாதி கோயி லுடையபலபாக யோக்கியமில்லையென்று விசனமடைந்து நாளைக்குப்போ யோபென்று சொல்லியிருந்தார் சிலபணியிடையாலும் பேராககூடானம யால் அனைக்காளசென்றும் நாளைப்போவோமென்றபடியால் அவருக்குத் திருநாடாபெயர்மவரென்று பெயர்வந்தது அதன்பிறகுநாளைப்போவார் சி தம்பரமலரத்தின சுவாமி அவருக்குக் காட்சித்தந்தும் இதனடியில் வரும் இலாண்டிசசந்தினால் தெரிந்துகொள்ளலாம்.

சுவடியம்

திருநாளைப் பேரவாரென்னும்

நந்தனார்சரித்திரக்கீர்த்தவன,

சம்பகவிநாயகர்துதி

காப்பு வெண்பா

கந்தன்மனையளித்த காதலனார்பேருபெற்ற
நந்தன்சரித்திரத்தை நானியம்பச்-கந்தரஞ்சேர்
தில்லைமணிகோபுரத்திற் றேடிவளர் கம்பகீர்த்தாள்
அல்லும்பகற்றுணையேயாம்.

முக்துறுணிவிநாயகர்துதி

விருத்தம்.

நந்தணிகரத்தான்றில்லை நாயகனருளால்வந்த
கந்தன்முக்துறுணியான்மன் நனிவெ பொற்றாள்வணங்கி
கந்தன்பேரருட்பாலுண்ட நற்புகழ்ச்சொலிப்பின்பேரந்
நண்புடனாதிநாளும் நலமுடன்வாழ்குவேனே.

சபாபதி தோத்திரம்

கவிவிருத்தம்.

தக்ககீர்த்திகொள் நந்தன்சரித்திரம்
மிக்கனையை யெடுத்தேவிளம்பிட
செக்கர்கோனியன் தில்லைச்சபைதனிற்
றக்கத்தோமெனுந் தாள்கள்சிரங்கொள்வாம்.

சிவகாமி தோத்திரம்

விருத்தம்.

பாம்பினைத்தந்தையாகப் படைத்துப்பின்பெவருங்காண்ப்
பாம்பினைப்பணியாக்கொண்ட பரையருட்பாதமேத்திப்,
பாம்பினிற்புழியும்பாம்பும் பார்த்திடநந்தனுந்கண்
பாம்புழமுத்திதந்த வருங்கதைப்பகருவேனே.

சுப்பிரமணியர்-செய்வாணை-சரஸ்வதி

இலக்குமி-விஷ்ணு இவர்கள் துதி

விருத்தம்.

சச்சிதானந்தசதாசிவனைச்சாரந்த கித்தியானந்தநந்தன்
உச்சிதக்கதைபுகீர்த்தனையாக வுலகெனாந்துதித்திடச்சொல்லு
அச்சிலைவேற்கையறுமுகன்தெய்வ யானைசெங்கலைமகள்சுமலை
பச்சைமான்மற்றும்பரவியதேவர் பாதபங்கயம்பணிகுவேனே.

காசு-நாயன்மார் தில்லைமூவாயிரவ ரிவர்கள் துதி.

விருத்தம்.

வாதவூரடிவாரோடு மற்றுபத்துமூவர்
பாதமேவணங்கித்தில்லைப் பதிதனிநாளுமேவும்
போதமூவாயிரத்தோர் பொன்னாடிக்கமலமுன்னி
ஐதுநந்தன்சரித்திர முனைத்திடத் துணைந்தநாமே.

அவையடக்கப்.

விருத்தம்.

நிற்பிகள்காண்போர்சந்தையுருவக்கச் செப்புநல்லின்புரத்திடும்.
ஹிப்பனங்கண்ட வறிவினானெழுதும் ஹிதமெனருத்தமிழென்னுந்
சொற்புகழ்கல்வித்துனையெனாந்தெரிந்த தாயநம்புனவர்புன்கருதிப்,
இபாற்புரவினைக்குங்கீர்த்தனமிதினை புவிமிசைமசிப்பர்களாடபூ.

விநாயகர் துதி.

தரு-இ ம்-மோசனம் ஆதிதாளம்

பல்லவி.

அதுபல்லவி.

பணமார்செடன்றூங்கிய பார்மீதினிலே
குணமாரந்தன்சரித்திரக்கிருபைகண்

நெருங்
பாருங்(கண்)

சரணங்கள்.

சொல்லும்பரணவழுவா தூயவேதாந்த
துவங்குமுனிவர்மனத் துகளருத்தருட்
நல்லமோதகமுதல் நாடிமுகர்
நாயேன்சொல்லுந்தமிழை நாடி ரட்சிக்குந்
அமபரமான்மன்று ளாமெப்பர்
அனாநொடியிதுவலமாமிரனங்
உம்பர்பிராணகந்து உயர்மாங்கனி
உளந்தளராமலுண்ட முதல்வதுய
தேசோங்கரவதநச் சுகரமேகை
தேவிறிருக்குமெங்கள் தேளாகுண்ட
பூசித்தவர்க்குவரம் புகுந்தருளு
பூமிசைநாடகஞ்செய்யுந்தவோ

நாதா
போதா
வினோதா
தாதா(கண்)
னளிக்க
களிக்க
யளிக்க
ரொழிக்க(கண்)
கோபுரத்
லாதர
மாதர
மாகர(கண்)

புராணிகர்சொல்-விருத்தம்.

வளம்பெறுதருமமோங்கியவாத
வா னூரிநினில் வாழ்ந்திமும்புடையர்
உளமகிழ்ந்தெங்கள் குடிப்பெயர்விளங்க
வுகித்தநற்றீபமேமணிபே
களங்குலாக்கநீரோயெனப்புநழ்ந்தோதக்
ககித்தசிரந்தனூர்சீரித்திரம்
விளம்பிடமுதலிறோடயம்படித்து
மேன்மையுமிகப்படித்தனனே

தோடயம்.

இராகம்-நாட்டை-ஆதிதாளம்

திருவளர்தருமர்த
தருமநெறிந்தனூர்ப்
அருள்வளர்கஜமுக
அங்குசங்கரதலசாமி
வண்டனரிமாமலர்த்
பன்மெனியற்கு

ஹாராச்சேறிநிகைக்குடிவதாரர்
பேராசரித்திரமதனைச்சொல்லவே-ஆ-ஆ
சாமிஅம்பிகைத்தந்தாளுஞ்சாமி
அப்புயத்தாணிதந்துணையே செய
தாரணமண்டலவாழ்த்தியதீரன்
தாரன்மன்னுங்கைதெசொல்லவே-ஆ-ஆ

புண்டரீகபுரத்
தண்டலர்மாமன்

திசன்புராரியுளமகிழநேசன்
வாசன்தாமனாத்தாள்கடுனையே செய

விருத்தம்.

சங்கரன் றனக்கும் சீண்முகன் றனக்கும் சதுர்முகப்பிரமனூர்தனக்கும்
பங்கயமார்க்கும்காமனையட்கும் பாரகட்பாவலர்தமக்கும்
நங்கிட வட்டவசக்களானவற்கும் சதுர்மறையோ துமந்தணற்கும்
பொங்கியமுவாயிரநந்தனாருக்கும் பொதுப்படமக்களம்புகல்வாம்.

மங்களம்.

தரு-இ-ம்-அசாவேரி-அடதாளம்

பல்லவி.

ஆதிமத்தியார்தனுக்கும்மங்களம்

எங்கள்

ஆனந்தநந்தனுக்கும்மங்களம்

அதுபல்லவி,

பாதிமதிந்தியும் பாம்பும்புலி

யரியும்

சோறிக்குழையணியுந் துலங்குவருட்

புரியும் (ஆதி)

சரணங்கள்.

சிலையவடிவழகிற் சிறந்தஒருபெண்
சிலைவளைத்தபரசி ராமன்கொவந்தைப்
தலைபைச்சுமந்துபெரு மலினிலொருகாத்
மாநடனங்கள் செய்த மாயமானினை

ணுகி

போக்சி

றுகி

யெய்த (ஆதி)

குருபரனாருக்குங் குறுமகட்பாக
அருணகிரிநாதனுக்கும் அருள்செய்விசாக
ஒருமுருகாவென உளங்களித்தவ
உம்பரீசோலுக்கந்த யராசனைத்

ருந்தும்

ருக்கும்

ருக்கும்

தந்த (ஆதி)

சக்கராழக்கலியவல் தனை நூர்

நாதர்க்கும்

சகலதேவந்தாகமுஞ் சகலவசக்க

னக்கும்

பக்குவமாகவிதை பாடுஞ்சங்கீத

ருந்தும்

பார்மகுட்கும்பங்காப் பாவையற்கும்

வைய (ஆதி)

பெரியபுராணச்செய்யுள் விருத்தம்.

திருநாறையோர்புராண மவைபகின்முன்றுசுவ

வேதியாநைவழிப்பட்ட புராணமீரினம்

கழன்மாமாதிரொன் மறுமுடிமன்னர்

குறுசீலமன்னவனா வாலணிகர்குலத்தையவர்

நிருமலநெரிவேனாளர் பதினமூவரிடையர்
இருவர்சரலியர்குயவர் தயிலவினையாளர்
பரதவர்சான்றார்வண்ணர் சிலைமறவர்நீசர்
பாணரிவரோரொருவராம் பகருங்காலே

உபமன்னியபகவான் ரிஷிகளுக்குச்சொல்லியவசனம்.

இவ்வுலகில்பெரிதாகிய வேதசாஸ்திரங்களுக்கும் மிகவுஞ்
சாரமாகியபரமசிவபத்தியையுண்டிபண்ணுகிறபத்திவினையாசத்தை உ
பமன்னியபகவானானவர் அனேகரிஷிகள்கேட்கச்சொல்லுகிறார் பெ
ரியபுராணமென்றுசொல்லப்பட்டநூல்சேக்கிழார்சுவாமிகளாலே செ
ய்யப்பட்டது ஸ்காந்தபுராணத்திலும் இன்னமனேகபுராணங்களிலு
ஞ்சொல்லப்பட்டபத்திமார்க்கங்களாகிய கடலிலே நீரைக்கையாலன்
ளிக்குடித்ததுபோலச்சிலதுகீர்த்தனங்களினாலும் விருத்தங்களினாலு
ம்சிவபத்தர்கள்சரித்திரங்களைக்கொண்டாடுவதுபோல்உளறினேனெ
ன்றுசிகம்பரகோபாலகிருஷ்ணையனபெரியோர் அடிவணங்கி ஆனந்
தம்பெருகிச்சொல்லியதிருநாளைப்போவார்சரித்திரத்தையாலரும் வி
னவினேக்குடும்படிசிரமவணங்கிவினவினேன் சிவாகசியம் ஸ்காந்தம்
பாரதம் பாகவதம் பகவத்கீதை முதலாகிய பத்தினானவைவராக்கிய
சாஸ்திரங்களிலேமிகவுஞ்சாரமாகியபரமசிவத்தை பத்திபண்ணாமல்
இதரவேதபராங்கதனாபிருக்கின்றபிராமணனைப்பார்க்கிலும்பரமசிவ
ம்பாதாரவிந்தபத்திபண்ணுகிறவன்பறையனாயிருந்தாலும்பதினான்
குலோகத்தையும் பரிசுத்தம்பண்ணுவானென்று உபமன்னியபகவா
ன்சொல்லஅதற்குரிஷிகள்சொல்லுகிறார்கள் பத்தினானவயிராக்கிய
ங்களைத்தெரியப்படுத்தாநின்றவேதபுராணங்களைப்பார்க்க அரியராம்
அன்றியில்அவிவேகிகளாயிருக்கிறசண்டாளர்களுக்கு எப்படிபத்தி
வருமென்று ரிஷிகள்கேட்க உபமன்னியபகவான் சொல்லுகிறார்,

உபமன்னியபகவான் ரிஷிகளுக்குச் சொல்லுகிறார்

நொண்டிச்சிந்து-இ-ம்-புன்னாகவராளி.

பழனமருங்கணையும்புலைப்பாடியதுகூடவையிதனில் சிறையோ
படர்ந்திருக்கும்அதைச்சுற்றிலும்நாய்கள்கூலைத்திருக்கும் பறந்தோ
டிவட்டமிடும்இளம்பச்சைப்பிசிறைமேலிச்சைகொண்டு கோழிகூவு
ங்கூக்குரலும்பாழுவ்கொல்லையருகினில்வெள்ளெலும்பும் நரம்புங்கு
வித்திருக்கும்சிறுநத்தைகபடம்வலுத்திருக்கும் தோலாருங்கேணித
னில்வெகுதொல்லைப்பிடம்வாடைசொல்லரியப்பரம்போ அடித்திருக்
குவயற்பக்கங்களில்மேத்தநொக்கெலும்பும் கிழித்தேதால்நரம்புகளும்

ஆவர்க்கேனமில்லைசிறுமீதுலரும்தெருவில்விளைபாடிக்கொண்டு அவர்
தெருவினம்பாடுவொருந்தரமாயிலுப்பைமணியராயில்கட்டி இண்ட
தலைகளில்பூண்டி நக்கும்சங்குதோடுகாதணியும்அருந்தாவடமேயவர்
தூவிடமாய்மனியோதரித்தெருப்பார்தெருவாசம்புரந்தனிலே சிக்கி
கொண்டகொண்டாட்டமாயிருப்பாரகையைகொட்டிக்கொண்டேதனக்
கிழ்டமுடன் மதுவுண்டு கெக்கலிப்பார் பறைவாத்தியமும் வெகு
நேத்திபுடன்இருகருமபுலைபாடிஅதில்சுசுன்றுருவடி நேசமுடன்,தரி
க்குமபுருபுலையர்அவர்காதிமுறைமைதவராமல்நந்தனரவாபெயராம்
வெருல்லவராபிந்தத்தொல்லுலகில்அவரோசிவனடியார் அவர்காரு
ம்எரிமீலதாடினியில்கோடிகோடிஜென்மங்களோமுன்னங்குற்றம்
முச்செய்தநற்றவமேஅவதாரமானதுவோசுசன் அன்புபுரியும்பேரின்
பசுகம்கொள்ளைகொள்ளவோபிறந்தார்திருக்கோயில்வலஞ்சமுன்றாவ
துடன்கொய்யும்பணிவிடைகள்சுசன்சிந்தைமகிழ்ந்துகுனிந்திடவே
மத்தளபேரிகைக்கும்இசைவாரிகொடுத்தும்புறந்தோல்கொடுத்தும்பு
வாமலேதினமுநல்லவாசம்பெருகுங்கோரோஜனையும்தேவையங்க
ள்தோயும்தந்தரித்தமுறுகிய பத்திவெள்ளம் பொங்கோடிககந்குச
தைஎன்றபேதமரியவொண்ணதுகண்டிச்சாடியில்நீச்சுவர்பேணிச்
சாருந்தொழின்முறைபாரும்புகல்திருப்புன்கூர்ச்சென்றரீனக்கண்டு
சேவித்திசைபாடிப்பாவித்தபின்இல்லைச்சிதம்பரத்தைக்கண்டுசேவி
க்கவேண்டிமென்றாவதுடன்நாளைப்போவேனென்றாராம் தன்னைநா
டும்பறையர்கனோடிவந்துஅன்னனைப்போகாதே நமக்காண்டைபொ
ல்லாதவன்வேண்டிக்கொள்ளான்ப்ப் ப்ரசாதியுண்டேஇன்னபாடுப
டுமுழுக்காடுமங்கிகைநமக்குந்துநாளை அந்தஞாயமுண்டோஎன்ன
மாயமிதுவென்றேதடைசெய்தார்சிவன்வேடிக்கைத்தானென்று நா
டிக்கொண்டேஅதிபாதுபோலி நந்தசெயம்பொன்னம்பலத்தாடிபைக்
கும்பிடவேஆகநூர்தனிநிநந்துவிடும்அமபுபோலப்பறந்தையரின்
ரித்தில்லையருகில்வந்தார்மனந்தேறிக்கொண்டாரகுறையாரிக்கொண்
டார்கெண்டாமணிபோசைகாதிக்கேட்குதென்றா ரதைப்பார்க்கவெ
ன்றேமொண்டாட்டமாகவந்தார்நைபக்குசித்துக்கொண்டேதனக்
கம்பிட்டதோவென்றேமனமகிழ்ந்தார்தெருவிநியிலேவந்து காவலு
டன்கண்டார்கனோபாதிஇருக்கன்களிலானந்தம்பொங்கிடவேநின்றார்
மகிழ்புறத்தேவெகுநேத்தியென்றரிதைப்பார்த்த தில்லைபணிந்தார்
பறவரநாப்கல்லபாக்கிபசாலிகளாகுமென்றார்இதுதானேதில்லைப்பதி
பென்றுஎக்கலித்தாராடிககெக்கலித்தார்ஜயாவுன்சநிதியாநான் ஆ
சைகொண்டவந்தேனைசமுடன் தெருவில்பொடித்தூரே அள்ளித்
தேசமுழுதுலந்தாகமுடன்,தரித்தார்திருநீராய் நாலுசாஸ்திரவேதங்
கன்பார்த்துணருமபெரியோரிருக்குமிடம் இந்தப்பேயணிநுப்பதுஞா
யமல்லநாளைபறைச்சாதிதில்லைநாதந்தரிசனமாதரவாயப்பண்ணைப்
படுபாவி அந்தப்பாரிலிருப்பதுசீரல்லவேஎன்றே குளத்தோரம்புக்கு
ஏங்கிசின்றார்ஓயாப்பெருங்கவலைகொண்டி உள்ளங்குழைந்திடவேள்
ளமெனக்கண்ணீர்களைபுரள இருகைதொழுதாரவர் மெய்தொழுதார்

கீழேபுரண்டமுதார்ஒன்றுங்கேள் விழுமையிலிலையோநாதாவென்றேற்
தலைகுனிந்தார்எந்தன்வேதனையைக்கண்டு ஆதரிக்குந்தெய்வங்கிடை.
யாதோபாவி சித்தந்தெளியவிரத்திதந்து வாவென்றழைப்பாரோவி
ண்ணில்வானவர்கள்போற்றுமுனமிலாக்கனகசபைநடனம் தண்ணீர்
காட்டகனித்திடநாயடியேள்வருந்தித்துதுதிப்பேளோஎந்தன்கலனாளு
ருகுதுவீணையேயுடடாயிதென்னவென்றுஉயிர் அந்தநகர்விதியை
ச்சுற்றிவந்தார் இரவும்பகலோ யாரதைதாசன்கண்டு விசுவாசமுடன்
பாலகிருஷ்ணன்பணியும்திருப்பாதமுள்ளதில்லைதாயகனோ கனவினு
ருவாகிவந்துகாட்சிகொடுத்தும் கடாட்சித்தபின் எரியினிடைமுள்ளி
வெகுஇன்பம்பெரிய அன்பருடன்வேதமுனிவடி வாய்த் தில்லைவேதி
யர்கைதொழுதார் அங்கம்புனகிதமாய்ச்செம்பானம்பலத்தாடியசம்பிர
மத்தைக் கண்டாரழிந்திலரால்.

கீர்த்தனம்-இ-ம-எதுகுலகாம்போதி-சாப்புதானம்.

பல்லவி,

நீசனாய்ப்பிறந்தாலும்

போதும்

ஆசையுடன்மபலவனடயிருந்

தாலும் (நீச)

சுரணங்கள்.

கோதுலாத்தவங்கள்

புரிந்தாலும்-தங்கள்

குலவண்மைதவளுதநெய்யி

லிருந்தாலும்

வேதமுடியாவுமுணர்ந்

தாலும்-மாயை

விலகாதுஒருநாளுந்துலையாது

துன்பம்நீசனா

களவுகொலைசெய்து

வந்தாலும்-பழிந்

காரருடன்எந்நெரங்கூடியிருந்

தாலும்

வளமறவேவாழ்வுபெட்

டாலும்-நல்ல

மனிதனவனிடமாகமறலியனா

காது-நீசனா

ஏத்தருமங்கள்செய்

தாலும் எங்கு

மிடையாதகெடையாளியெய்மிருந்

தாலும்

கோத்திரக்கீர்த்திமிருந்

தாலும்-எங்கள்

கோபாலகிருஷ்ணன்தொழும்பாறம் நினைய-தோன்-நீசனா

வசனம்.

இப்படியேபத்திசெய்தால்போதும்மற்றசாதிலருணச்சிரம்மங்
களினுலேஒன்றும் பிரயோசனமில்லையென்றும் ஒருஇதிகாசத்தைச்
சொல்லுகிறார். பூர்வத்திலேதில்லைவெட்டியானென்றுஜாம்பவனென்
றும் ஆதனூர்நந்தசாம்பவனென்கிறதிருநாளைப்போவாரென்றும்பெ
யர்பெற்றஇம்மூன்றுபேர்களுந்நிருச்சிற்றம்பலத்தை அடைந்தார்கள்
என்கும்மூன்றுபேர்களில்நந்தசாம்பவனென்பவர்மாத்நிரம் தில்லைமூவா
யிரம்பேர்களும்பார்க்கச் சாபப்பிரவேசமானொன்றுசொல்ல ரிஷிக
ளெல்லாரும் ஆரந்தமடைந்துஉபமன்னியமகாரிஷியைப்பிரதட்சண
ஞ்செப்துபாடிவணங்கி அஞ்சலிசெய்துஒப்கலாமி எல்லோரும்பார்த்
திருக்கையில்முத்தியடைந்த திருநாளைப்போவாரென்னும் பெயர்ப
டைத்துப்பேறுபெற்றசிவபத்த நுடையசரித்திரத்தைச்சொல்லுங்க
ளென்றுரிஷிகள்பிரார்த்தித்துக் கேட்கும்போது உபமன்னிய மகா
ரிஷியானவர்மிகவுஞ்சந்தோஷமடைந்துஈஸ்வரனுடைய குணங்களை
வர்ணிப்பதைபார்க்கிலும்ஈஸ்வரபத்தர்களுடையகுணங்களைசொல்லு
கிறதுமெத்தவும்புநூதார்த்தமென்றுசொல்லத்தொடங்கினாட்சிதம்ப
ரத்துக்குநாளைக்குப்பேரவேனென்றுசிலநாளாள்நந்தன்சொல்லிவந்த
படியாலநந்தனுக்குநாளைப்போவாரென்றுநாமதேயமுண்டாச்சு ஆகி
ஈம்ஈஸ்வரனுடைய குணங்களைச்சொல்லினாலும்சொல்லலாம் பத்தர்
களுடையகுணங்களைச்சொல்லயாவர்க்குந்தெரிந்தமட்டுஞ் சொல்லு
வோமென்றுமயிர்சிவிர்ந்து ஆனநதக்கண்ணீர்வடித்து மனங்களித்து
ப்பரமசிவனைநினைத்துவாயால்துதித்து ஆத்துமா ஆத்துமிகளாயிருக்கி
ன்றதாபத்திரியங்களினுலேவருத்தத்தைபடைந்திருக்கின்ற செந்து
களுக்கு அமிர்தவருட்சிதம்போலே நந்தனாருடைய புண்ணியத்தா
ல் அமிர்தத்தை வருட்சிக்கத்தொடங்கினார்,

கீர்த்தனம்-இ-ம்-சங்கராபரணம்-ஆதிதாளம்

பல்லவி.

நந்தன்சரித்திரமானந்தம் ஆனாலுமத்தி

யந்தம்பக்திரச கெந்தஞ்சொல்லச்சொல்ல

நந்தன்

நந்தன்சரித்திரம் வெகுஅந்தஞ்சிவனாருக்குச்

சொந்தந் துலையும்பவபந்தம் கேட்டபேர்க்கு

நந்தன்

ஏதுஇவனைப்போலேசாது பூமியிலிருக்

காதுஅரிதுஇரு காதுபடைத்தபேர்க்கு

நந்தன்

வாழமன்தினகிப்பாடி அரகராவென்
முடிகனகசபை நாடிச்சேருவேனென்ற

நந்தன்

அண்டர்கொண்டாடுஞ்சோழமண்டலந்தன்னைமுதல்
கொண்டதேற்காநாட்டில் விண்ட ஆதரி நூல்வாழ்

நந்தன்

கீர்த்தனம்-இ-ம்-மா-சு-ஆதிதாளம்,

பல்லவி.

திருநாளைப்போவார்சரித்திரம்

தேனிலும்பாலிலு மினியதுகண்டிர்

திருநா

சித்தமுருகிய சிவயோகிகளுந்

கர்த்தரிதுவென் றனுதினமபணியும்

திருநா

மேகினிபுகழ்மாதநூர் விளங்கவந்தமாதவஞ்சாநனைபெருகிய

பேதமில்லாதவன் வேதகுருபரநாதனைப்பணியும்

திருநா

மனதில்கூற்றமில்லாதவன் நின்றதவஞ்சனை மாயகைசொல்லாதவன்

கனவிலும்நினைவிலும் சிவபதம்குருபதம்

திருநா

கருத்துணாகனித்திடப்பெருத்திடவாசனும்

சாதிமுறைதவராதவன் பவசாகரத்திடைமுழுகாதவன்

திருநா

புதமாயாதிச ளாகியவுலகம்

பொய்யிதுமெய்யிது வல்லவென்றறிந்திடும்

திருநா

பெரியபுராணச்செய்யுள்.

விருத்தம்.

பகர்ந்துலகுசீர்போற்றும் பழையவளம்பதியாகும்

திகழ்ந்துபுனற்கொள்ளிடம்பொன் செழுமணிகதுளைக்கரத்தான்

முகந்துதரவிருமருங்கு முளரிமலர்க்கையேற்றும்

அகன்பனைநீர்நன்னாட்டு மேற்காநாட்டதநூர்

வசனம்.

கொள்ளிடத்துக்குச்சமீபமாகியஉலகமெல்லாம்புகழும்புடக்கீர்
த்திபெற்றிநங்கின்ற அமராபதி அளகாபுரிபட்டணத்தைத் தோற்கச்
செய்யும்மாடமாளிகைகூடகோபுரத்தோடும் அணிமாதிசு வள்ளா
ட்டிகள்வேலைசெய்யும்செல்லத்தோடும்வேதவேதாந்ததத்துவஞான
மறிந்துசாட்சாத்காரம்பெற்றவேதியரோடும்மற்றமூன்றுவருணச்சி

ரமங்கனாலேகுழப்பப்பட்டு பூலோகத்திலகிகமென்று சொல்லப்பட்ட ஆகநூலென்னும் கிராமத்துக்குவெளியில் நடுநஞ்சை நிலங்கனாலே குதப்பட்டிருக்கின்றகடைசாதிபார்குடியிருக்குஞ் சேரியைக்கொண்டாடிச்சொல்லுவார்கு என்னால் ஸ்காந்தபுராணத்தில் அஞ்சுபோக கண்டத்திலே சிவபத்தன் குடியிருக்குஞ் சேரியைக் கைலாசமென்று வருணித்துச் சொன்னபடியால் உபமன்னியபகவான் மிகவுங்கொண்டாடிச் சொல்லுகிறார்.

சி ந து.

பழனமருங்கணையும்புலப்பாடியதுகூனாவிடுதனில் சுரையோபடர்ந்திருக்கும்அதைச்சுற்றிலும்நாய்களுக்குலத்திருக்கும் டரந்தோடிவட்டமிடும்இளம்பச்சைச்சிதைமேலிச்சைகொண்டுகோழிகுவுங்குக்குரலும்பாழங்கொல்லையருகினில்வெள்ளெலும்பும்நரம்புங் குவித்திருக்கும்பலநெட்டியிதித்திங்குட்டைகளில் நண்டோகுடியிருக்கும்சிறுநத்தை நமடம்வலுத்திருக்கும் தோலுறுங் கேணிகளில்வெகுதொல்லைப்பிடம்வாடைசொல்லடியாப்பரம்பே அடித்திருக்கும்வயற்பக்கங்களில்மெத்தொக்கெலும்பும் கிழித்தோல்நரம்புகளும் அவர்க்கினையில்லையிறுமீனும்நெருவில் விளையாடிக்கொண்டி அவர்தெந்தினம்பாதிவோர்சந்தரமாம்இலுப்பைமணியராயில்கட்டிஇண்டந்தலைகளில்பூண்டிருக்கும்சங்குதோடுகாதணியும் அருந்தாவடமே யவர்தூவிடமாய்மணியோதரித்திருப்பார்தெருவாசற்புறந்தளிலேசிக்கொண்டுக்கொண்டாட்டமாயிருப்பார்கையைக்கொட்டிக்கொண்டு தனக்கிஷ்டமுடன்துவண்டுக்கெக்கலிப்பார்பதைவாத்தியமும் வெகுநேத்தியுடனிருக்கும்புலப்பாடிஅதில்லாசன்னிருவடிநேசமுடன்தரிக்கும் ஒருபுலையர்அவர்காதிமுறைமை தவராதவராம் நந்தராவரப்பெயராம்.

வ ச ன ம்.

இவ்விதமாய்க்கடையரிருப்பின்வரப்பெனில்லாந்வாரிப்பரிவுடன்சிவன்கதற்கேவினோத்தவணர்வோடுமந்தராபதிநூற்புலமையாண்டதொழிலனாமத்திலொப்பியநந்தனாரொருவருண்டாயிருக்கும்புலப்பாடியில்பரமசிவபாதாவிந்தத்திலிருந்த அந்தரங்கப்பொருந்தினவராகியநந்தனார்மிடபத்திபுரிந்திருந்தார்விச்சுடன் சேற்றில்விழுந்தாலும் பிள்ளைப்பூச்சிமேல் சேரொட்டாது அத்தன்மைபோல எத்தனைகாரியமிருக்கினும் முத்தியளிக்கும் கர்த்தனாகிய அத்தனை தனது சுத்தமாகிய சித்தத்தில் கித்தமும்வைத்து உத்தமபுத்தி பெற்றிருந்தார் மற்றதுமற்றந்தார்கற்றதுமற்றந்தார்உற்றதுமுணர்ந்தாரிப்படியெல்லாருமிருந்தும் நல்லகுணமில்லாமற்போனால் உலகம் பொல்லாங்கு சொல்லுமல்லவா.

சி ந் து.

இவ்வெருநல்லவராமந்தத்தொல்லுலகில் அவசொசிவனடிப்பார்
வசனம்.

என்று ஆச்சரியங்கொண்டிசொன்னபடிபிணலேஇவனாப்போல
ப்பத்திமார்க்கததில்மிகுந்தவராயிருந்தவர் ஆரிருக்கிறார் ஆரிருப்பார்
என்று இணைச்சொல்லப்போகாதனைகடந்தபரமசிவபத்துமாநென்று
சொல்லப்படும்,

சி ந் து.

அவர்க்காருமெதிரில்லை, தாரணியில்லை காடி-கோடிசென்மங்கனோ
முன்னங்குறும், மமலச்செப்தநற்றவமே அவதாரமானதுவோசன் அன்
புபுரியும்பேரின்பபுகழ்மொள்ளைகொள்ளவேடிற்றந்தார்திருக்கோயில்
வலஞ்சுழன்றாவலுடன்செய்யும்பணிவிடைகள்.

பெரியபுராணச்செய்யுள்

விநுத்தம.

ஊரில்விடபறைத்துடைவையுணவுரிமையாங்கொண்டு
சார்ப்பில்வநந்தொழில்செய்வார் தலைநின்றார்தொண்டி-நாற்
காரிலையமுக்கு கிழிப்படைபண்ணல்கொயிற்றொரும்
பேரிகையேழுதலாயமுதங்குநிறவினுக்கும்
பேர்வைத்தோல்விசிவாமென்றினைபாணம்புகலூரிசை
நோவெத்தவினைந்துய்யாழங்குநிலவமையாற்
சோவுறெதந்தியுந்தேவராசிரானர்ச்சனைகட
கார்வத்தினுடன்கோரோசனையுரிவையளித்துள்ளார்

வசனம்,

இத்தப்பிரகாரம்நந்தனார் சிவஸ்தலங்கள்தோறும்போய் சுவாமி
பைத்தோத்திரஞ்செய்கிறதெப்படியென்றால்,

தரு-இ-ம்-காம்போதி-ஆதிதாளம்.

கண்ணிகள்.

செந்தாமறைமலர்க்கு
செறிந்தமலர்க
எந்திரோணுக்கபிஷேகம்.
நீந்தொழிந்தார்மன
சிவசரவணமூர்த்தி
திருவவதார

மோபைகளுமேடையும்
ளாட்டம்சிறந்தவேனார்
கோரோசனைமேற்
வாட்டம்
ஞானசம்பந்தொனத்
மாகவந்தசீர்காழி

புவனாட்சகன் திருநிலை	நாயகியையேத்திப்
பூரிபீதார்வெகு	வாக
ஒருபொற்புறமுமதி	னேங்கியமர்யூரத்
துவந்தவிஸ்வனாதா	தீசனாமிசத்தொழுது
ஒருமுகநுவிசகுததேதால்	நசமபிவைதந்தா
யீவுலகிழ்புகூரநந்தன்	பெயரை
உமையொருபாகத்தி	லுயர்பரமன்றரும
ஒருபசுவிங்கன்	ராசமாயவேடஞ்
சமைத்துப்பின்மனுநீதிச்	சோழன்மனக்குக்காட்சி
தந்தவாரூர்ச்சென்றார்	டக

வசனம்.

பின்னும்நந்தனார் தாமசெய்யுந்தருதமேதென்றால்இவர்பூலையனு
 னபடிபால்சிவன் தலங் ளுக்குப்போயவீதியைச்சுற்றி சந்நிதியிலவந்
 துதடிவிழுந்ததுபோலஉடல்பணியப்பணியிந்துபுழுதியில்புரண்மெயிர்
 சிலிர்ப்பகண்ணை நுதிர்வாய்குளநீலநாதம்மாநிஒருதரமழுதுஒருமர
 ந்தொழுதுஎக்கலித்துக்கெக்கலித்துஒருதராஞ்சிரித்து ஒருதரம்வெருத்
 துசுகமறந்துஅகமிகுந்து அனல்கண்டமெழுகதுபோ லுள்ளமுருகி
 ஆனந்தவெள்ளம்பெருகிகள்ளவகருதிச்சிவனேமென்று வாய்வலிச்சு
 ப்பேசிகைவலிநகல்கொட்டிகால்வலிநகல்கூத்தாடி நிற்பவொருமுகூர்
 த்தஞ்சித்திரத்திலெழுதும் பதுமைபோல் கண்ணிமையால்வாயசை
 யாமல் அலையடித்தோ யந்தகடல்போல நிறைந்துதன்னைமறந்திருப்
 பார்நன்னினைவுவந்துபரவசந்தெரிந்துநசனைப்பணிந்துகொண்டுவந்
 தபணிவிடைசெலுத்தக்கோவிலார்கேட்கக்கும்பிட்டுச்சொல்லுவார்.

கோத்தனம்-இ-ம-ஆனந்தபாணி-ருபகதாளம்.

பல்லவி.

வாரிருக்குதுதோலிருக்குது வாங்கிக்கொள்ளுவினோமத்தளங்கள்
 பேரிகைக்கும்வினைக்கும்நல்ல விருங்குககட்டுமனிச்சை வாரி
 பேரிருக்குதுபோதுஞ்சிவம் பெருமைபைக்கொண்டாடினினஞ்
 சிற்றைகின்றதில்லைப்பதியில்சேருதற்குபாயந்தேட வாரி
 சிரியவனான்சாதிவொன்றா மறியாதவனானேழை
 இவ்வெருமானுக்கடியேன் செய்யும்பணிவிடையிது வாரி

சிறுது

செய்யும்பணிவிடைகள்-நசன்-சிற்தைமகிழ்ந்துகுளிர்த்திடவே
 மத்தளபேரிகைக்கும் - இதை - வார்கொடுத்தும் புறந்தோல் கொடு

த்துமறவாலேதினனும் நல்லவாசம்பொருதும் கோரோசனையும் தேவாலயங்கள் தோறும் தந்து சித்தபூரிதி பபத்திவெள்ளம் பொல்கோடிக்கங்குக்கரை என்றுபேதமறியவொண்ணுது கண்டிர் சாதியில்நீசனவா.

வசனம்

இப்படி பக்திசெய்யாநின்ற நந்தனாநடையவரலாமேதென்றால்

கீர்த்தனம்-துக்கடா-ஆகிதாளம்

ஆகனாரினொருவெகிபர்க்குள்ளே அடுக்காக்காரபபறையன் குனவாதுமொன் றந்தெரியாதவன் பரிசுத்தமானபத்தன் கோதிலாதவங்கள் சாதிபர்க்குச் சிவகணங்களைமிகச்சொல்லி காதலோடுதிருப்புன்கூரீசனைக் கண்டுவருவோமென்றார்

வசனம்.

நந்தனார் சிவதரிசனஞ்செய்யவேண்டியதற்காக தங்கள்

சாதியானாக்கப்பிடுகிறார்

கீர்த்தனம்-இம்-செஞ்சுருட்டி-ரூபகதாளம்

பல்லவி

சிவலோகநாதனைக்கண்டு சேவித்திடுமோய்வாரீர்,

அதுபல்லவி

பவாமயங்களைப்போக்கி அவர்

பரமபதத்தைக்கொடுப்பாரந்த

சிவ

சரணங்கள்

அம்பசுகத்தைகரினைத்தோம் அரன் திருவடிமறந்தோம் கற்பிதமானபிரபஞ்சமீது கானல்சலம்போலேயெண்ணி

சிவ

ஆசைக்கடலில்விழுந்தோ மினியறியுக்கறிவைமீழ்ந்தோம் பாசமகலவழிதேடாமல் பரதவிக்கும்பாவிப்பானும்

சிவ

மானிடசென்மங்கொடுத்தே ர்தன்னாவருந்தக்கரகனிகந்தார் தேனும்பாலும்போலேசென்றுதோடியில்நின்றுக்கொண்டு

சிவ

பெரியபுராணச்செய்யுள்-விருத்தம்.

திருப்புன்கூரச்சிவனோகன் சேவடி கண்மிந்நினைந்து விருப்பினெடுத்தம்பணிகள் வேண்டுவன்செய்வதற்கே அருத்தினொரொருபட்டங் காதனார்தனினின்றும் வருத்தமுறுங்காதலினால் வந்தவ்வூர்மருங்குகணந்தார்

வசனம்.

நந்தனா ரிப்படிச் சிவலோகநாதனைச் சேவிப்போமென்று நெடுநூ ளாய்ச் சொல்லி நிச்சயஞ்செய்த நந்தனாருக்கும் பறையர்சொக் குண்டா னவாக்குவாதம்

அது திருநீரளைப்போவாரென்னும்

அவர்கள்-தனஞ்செய்யுஞ்சுடங்கிதுவல்லவோ பறைபர்கள்செய்தால் பர
வமேயென்றார்

நத்தன்-தேருத்திருந் னுமிருக்குதுபோவோம் வாரும்வாருமென்று வரு
ந்தியுமழைத்தார்

அவர்கள்-பொறுமயிது புண்ணியமல்ல எறிபோவோமென்று பதிவ
ளையுமழைத்தார் சேரியைகீங்கிச சிலதுபேர்வந்தார்

பதினொருபேர்கள்பண்புடன்வந்தார் நந்தன்மாடுபோல் ஞானமாக்கம்
பொழித்துதவமுனிபோலே தானங்கேநின்றார்

அவர்கள்-சிவலோகநாதனைச் சேவிப்போமென்றார் நத்தன்வெறுங்கை
யோடேபோகலாகாதென்று

வாருடன்தோலும்வரிசையாய்க்கொண்டார் அவர்கள்சேரியினுள்ள சிறி
துவென்றார்

நத்தன்-வந்தபுலையருக்குப் பத்திபெருகவே பெத்தியில்கீறிட்டார் அவர்
சத்தியந்தென்னென்று மெத்தவுங்கும்பிட்டார்

கீர்த்தனம்-இ-ம்-வராளி-சரப்புதாளம்

இவர்-சிக்காரமானபன்ருபாடினார்
அவர்-அங்கங் குளிர்த்துகொண்டாடினார்
இவர்-கோரோசனப்பையைபெடுத்தார்
அவர்-தாராளமாய்விரிக்கொடுத்தார்
இவர்-சிவரத்தொஞ்சொல்லிச்செபித்தார்
அவர்-தவறிதேயென்றுச்சரித்தார்
இவர்-ஓசைப்பெருங்கடல் தாண்டினார்
அவர்-ஓசைப்படாமலேவேண்டினார்
இவர்-அளவில்லாணாந்தனைடந்தார்
அவர்-அளவில்லாககாட்சி பெற்றிருந்தார்
இவர்-திருப்புன்கூரீசனைப்பாடினார்
அவர்-விருப்பமோடிவரைக்கொண்டாடினார்

வசனம்

இப்படி எல்லோருக்கூடச் சிவனை அடிக்கடிவணங்கி அரகராவெ
ன்றுகாத்திடுஞ் சத்தம்பரானேயறிவார் இப்படிநத்தனார் பதினொருபே
ர்பறைபரோய் திருப்புன்கூவத்துசேர்த்தார்

கலம்வந்துவிதிவலம்வந்துகண்கள்
சலம்வந்துகேரும் பலம்வந்துதென்கள்

குலஞ்சுத்தமாச்சு மலமகவந்துபாசன
நலங்கொண்டோமென்று நினைக்கொண்டிருப்பார்

வசனம்

அந்தஸ்தைத்திலே கந்தி மிகவும்பெரிதானபடியினாலே சிங்கத்தரிசு
னஞ்செய்ய நந்திமறைந்திருப்பதால் நந்தனார் அயரமடைந்து சொல்
லுகிறார்

திரு இ-ம்-சங்கராபரணம்-ஏகதாளம்

கண்ணிகள்,

அரகரதிரிபுராந்தசிவகாவெங்கள்
அப்பினைகயொரு பாகா-என்கும்
நிரந்தரமாயெள்ளுண்ணைபோல விருந்து
நிலைப்பனாகருள போகா
வெள்விடைமேல்வரும் விமண நமசிளைய
விளங்கும்வேத முடிவே நாள்வர்க்குத்
தெள்ளுறையசினஞானபோதமளிக்க வந்த
சிறந்தமெய்த்தவ வடிவே
னாலும்மழவும்மரகதவாகுவலயமும்
மல்குங்குல பாணி எனி
யேனுங்காணத்தரிசினையுசும யுட
னெழுந்தருளவிரிந்து தோணி
மண்ணஞ்சந்திரிமுனம் மருவுமிடப தேவா
மறைத்திருக்கநினைக காணேனே முன்னம்
ஏன்னாநினைசெய்தேனாகணவெற்ற பாவந்தாழ்ந்து
இதயத்திசுமகிழ்ச்சி பூணேனே

சுவாயி

சிவனோகநாதன் திருச்சந்திரானம்
மலையாகியகந்தி மறைத்திடுதிங்கே
பலகாலஞ்செய்த பாழ்வினை குறிந்து
மலையாகியிப்படி மறைத்ததோவென்றார்

வசனம்

என்றுசொல்லிய நந்தனார் பின்னுஞ்சொல்லுகிறார்
கீர்த்தனம்-இ-ம்-தேசிகதோடி-ஆதிதாளம்

வழிமறைத் திருக்குதே மலைபோலே மறை
மாடுபடுத்திருக்குதே

உண் திருநாளைப்போவாரென் னும்

பாடிப்பறையனின் ஐரிஸ்வந்துமிவன் பாவந்தோனோ-உத்தன்
பாதத்திலேசோனோ அறேனோ சிவலோகநாதா வழி
கோடியில்நின் னுதெரிசித்தாலுமபோதும் கோயில் வரமாட்டானே
ஐயேஜாடிவிலகினுப்போதும்நீகெரிந்து உற்றுப்பார்க்கச்சதறே வில
காமல் வழி

வசனம்

இப்படி நத்தனார் தரிசனங்காணலுபாமல் அலட்டும்போது கவாமி
நத்தனாமீதிரங்கி நந்தியைவிலக்கச்சொன்னார்.

பெரியபுராணச்செய்யுள்

சீரோறுமிசைபாடி திருத்தொண்டர் திருவாயி
நேரோ துமமிடவேண்டுமெனநீனைந்தார் உக்துநேர்வார்
காரோறுமெய்ப்புன்கூட கண்ணுதலாகாநிருபுன்பு
போமேறறைவிலங்கவருட் புரிந்தருளிப்படுசதார்

சீர்த்தனம்-இ-ம்-அக்கடா-ரூபசதாளம்

ஒருகாளும்வாராதபத்தன் திருநாளைப்போவாரொனுஞ்சித்தன்
உலகெங்கும் பிரசித்தங்கண்டு ஓதுங்காமலிருந்ததுகுற்றம்

சீர்த்தனம்-இ-ம்-அங்குசதோணி-ரூபசதாளம்

பல்லவி

சற்றேவிலகியிரும்பிள்ளாய் சந்திதானமறைக்குதாம்-சீ சற்

அதுபல்லவி

நற்றவம்புரியும் நம்மிடதிருநாளைப்போவார் வந்திருக்கிறார் சற்

சாணங்கள்

சாதிமுறைமைபேசுறான் தன்னையிடுதகதுயேசுறான்
கோதிலாதருணமுடையோன்கோபகொண்டால்தானமாட்டோம்-சற்
வேதகுலத்தைப்போற்றுகுறான் விநாபிவிநாபியேற்றுகுறான்
பூதலத்திலிவனைப்போலே புண்ணியபுருஷகொருவனில்லை சற்
பத்தியில்கொண்டவன் பார்த்துபார்த்ததுவுண்டவன்
சித்தக்குறையில்நமதுசெவ்வமுறையுந்துறையுந்தயவுசெய்து சற்

வசனம்

இப்படி கவாமிசொல்ல நந்திவிலகினார்.

அக்கடா

நந்தினாலிலகியிருநா தன்சாமியனைக்கண்டார்
இவன்நல்லபத்தொன்றார் அ-ங்கு-தவெட்கங்கொண்டார்

கீர்த்தனம்-இ-ம் சாவேரி-ரூபகதாளம்,

பல்லவி.

மற்றதெல்லாம்பொறுப்பேன்

முத்தாலுங்கொடுப்பேன்

மற்ற

பத்தனுகஞ்சுற்றஞ்செய்தா

எதைப்பொறுக்கமாட்டேன்

மற்ற

நிடுக்கென்றவனாத்துடிக்கப்பேசி

அடிக்கப்பொறுக்கமாட்டேன்

மற்ற

பசிஞ்ஞென்றுவருகையிலொருவன்

பொசிக்கப்பொறுக்கமாட்டேன்

மற்ற

வசனம்

இப்படியேசுவாமிசொல்லும்பொறு நந்திமனதுகலங்கிதூரிலி
நின்றார் நத்தன் சிந்தைகுளிர்து அளவில்லாத ஆனந்தாவைந்து குங்
ததார் கெககலித்தார் கொண்டாளடித்தார் துதித்தார் திருவடி யுள்ளேப
தித்தார் என்கும்சிவமாகப்பாவித்தார்

கடுக்கா

குதித்தார்எக்கலித்தார் உள்ளங்களித்தார்

பள்ளபடித்தார் கண்ணீர்வடித்தார் பற்களைக்கடித்தார்

ஒருகூர்ந்துடித்தார் இழுதரம்நடித்தார்

இப்படிதரிசனஞ்செய்தார நந்தனார்தரிசனஞ்செய்தாரோ

துக்கடா ஆதிதாளம்

சட்ட மாகச்சந்திரானங்கண்டுதுடை

அவ்மமுர்த்தியெவருக்கெமென்று

கஷ்டமானசமுசாரசாகரம்

இவ்வுடதெய்வசிவலோகநாதனை

மட்டிலாதசந்தோஷகொண்டுதான்

சென்மககெட்டதென்று

இவ்வுடமானதென்செனங்களைமீட்வா

சிக்கக்குட்டிபோலவே

தட்டி னூகைகொட்டி னூர்

கூத்தாடி னூர்பண்பாடி னூர்

தாண்டி னூர்மெயவேண்டி னூர்

எண்ணிய பாருளா எண்ணி னூர்

பட்ட பாடுகளை ப்பேசி னூர்

தன்னை யெகி னூர்

கட்டி முத்தமிட்டு ஸ்வி னூர்

தா னி னூர்

கீர்த்தனம்-இ-ம் கலியாணி-அடதாளம்

பல்லவி.

தெரிசனஞ்செய்தாரோ-நந்தனார்- தெரிசனஞ்செய்தாரோ

அதுபல்லவி,

தெரிசனஞ்செய்தார் தேன்மழைகொரிந்து

வடிசையுடன் அவர்வாழினாழிபென்று

தெரி

சுரணங்கள்.

குதித்துக்குதித்துக்கையைக்கும்பிடுபோட்டுக்
 மதித்துத்துதித்துத்தன்முன்பங்கள் தீர
 போற்றிபோற்றியென்றுபொன்னடிவணங்கிப்
 பார்த்துப்பார்த்துப்பரமானந்தங்கொண்டு
 ஆச்சமந்தவரறிவிவணர்ந்து
 இச்சமந்தவையேகாந்தமாய்

தெரி

தெரி

தெரி

வசனம்

தெரிசனஞ்செய்த பின்புகொண்டுவந்த பணியிடைசெலுத்தி அவ்
 விதியில் மட்டவடயுறுந் குட்டை கையக்குளமாய் வெட்டவேணு மென்று
 விசாரமுற்றார் சுவாமிஇவையறிந்து நாளைப்போவாராலே குளம்பெட்
 டத்தாளப்போகாதென்று தனபிள்ளையை ஆசாகப்போகச் சொன்னார்

துக்கடா

மாளாப்பிறழிபோக்கும்பிசனையார்வந்தார்

நாளைப்போவார் நீயாரப்பா	னென்றார்
பிள்ளையார் நானுன்னாளப்பாவந்தே	னென்றார்
நாளைப் போவார் குடகட்டையக்குளமாய்வெட்டிவே	னென்றார்
பிள்ளையார் வெட்டிநாற்புண்ணிய	மென்றார்
நாளைப் போவார் அத்தெட்டிமெட்டி	மென்றார்
பிள்ளையார் குளம்பெட்டும்வெட்டி	மென்றார்
நாளைப் போவாரா அற்பமாய்ப்பதக்குநெல்லை	கொடுத்தார்
பிள்ளையார் அப்போலேபோதுமபோதுமென்	றாரத்தார்
நாளைப் போவார் களித்துகிறுடிகற்பமா	பிழந்தார்
பிள்ளையார் குளத்தைவெட்டித்த	கிணந்தார்

தரு-இ-ம்-மோகனம்-ஆதிகாளம்

பல்லவி

தடாகமொன்றுண்டாத்தினார் கணையகர்
 தடாகமொன்றுண்டாககினார்

அறுபல்லவி

கடாமகுடதரன் சாம்பலி	யுன்வர
சுலபமுனிவாமனாக தாமஸாயு	மலர
கடாட்சமங்களுக்குள் கணபதியுடன்	மன்ன
காதலாவெவருநுண்பம்போதாறுசித	மென்ன தடாக

சுரணங்கள்

நந்தமுலாவியதாமரைபூத்து கதிக்க மிருத்திஞ்சேற்
 கெண்டைவர வுளுவைக்கணமங்குகுதிக்க

சந்திரமிகுந்த 'மவைகள் முழுநிலை	குழச்
சோமனூரியர்கள் சுகமுடன் வந்து	தாழ
விந்நதயுடனே பவவேள் விரதனை	செய்ய
விளங்குஞ்சங்கினமுயக்களங்கமில்லாமற்	றுய்யதடாக
ஒசிலவானதியானதுதான் பிச	நாண ஆம்பல்மலர்ந்து
ஒசுமமுங்குருகின்ருலமும் எதிர்	நாண
சோமிரருவுந்தேவ தருகிழலுங்	கொடுக்கச்
சுபிக்கடமபைமரங்கள் ரூழ்ந்துவந்தநீச	அடுக்க
மாதாமணிக்குழலரமகிழ்ந்து ஆங்கிச	நீராட
வல்லினைகனூர்விட்டோர் வல்லவர்களுந்	கொண்டூரட தடாக
வாசனைதங்கியமல்வினைகமுல்லை பிண்சுலைசந்தனச்	சாலை
வாழையலாகக்கமுதும் மனபாபகாச்	சோலை
ஆசையாகமயிலழகுறின்	நடிக்க
அருமறைப்டுசுரர்க ளனுதினமும்	படிக்க
தேசலாவந்திவயத்திர்த்தமாகுமென்	றத்தத்
திசைதேவர்களும்பூந்த இசைந்தனர் தஞ்	சொந்தத்தடாக
நாளைப்போ வாநிலைடைகளைந்து	பார்த்தார்
குளர்வெம் மயிருக்கவு	மெழிந்தார்
பிள்ளைவாரிருக்கக்கண்களிற	காணார்

வசனம்

இதெல்லாஞ்சிவன்செயலென்று சந்தேகிக்கும்கொண்டு முன்போ
லவே கோடில்லவம்வந்து தன்னுடனவந்த பதினொருபேர்களுடன்ஆத
னூர்வந்துசேர்ந்தார்

பெரியபுராணசெய்யுள்-விருத்தம்

இத்தன்னமயிசர்மகிழ்ப்பதிபலவுஞ்சென்றிறைந்தரி
மெயத்ததிருத்தொண்டினொன்று விரவுவார்பிற்கெழுந்ந
சித்தமொடுதிருத்தில்கைத் திருமன்னுள்சென்றிறைஞ்ச
உயத்தபெருங்காதலுணர் வொமியா துமத்துதிப்ப

சிந்து

பேணிச்-சாருந்தொழின்புறையாரம்புகல்- கிரப்புன்கூர்ச்சென்
றாணைக்-கண்டு-சேவித்திசைபாமல்பாணித்தபின்-திலைச்செய்தமபாந்நத
க்-கண்டு-சேவிக்கவேண்டுமென்றவனுடன-நனைப்பபாவே வென்பா

வசனம்

நந்தனா கிருப்புன்கூர்ச்சிவலோககாசனைத் தரிசனஞ்செய்து ஆந
னூர் வந்தநான்முதல்ஊனுறக்கருதலானது ம் விட்டார் தில்லையப்பம்

திருச்சிற்றம்பலமென்று சொல்லத்தலைப்பட்டார் சேரியிலுள்ள பெரியோர்களைக் கூப்பிட்டார் வணங்குகும்பிட்டுச் சொல்லுவார்

கீர்த்தனம்-இ-ம்-பியாகு-ஆதிதாளம்

பல்லவி

சிதம்பரம்போவேன்-தேறித்தெளிவேன்

அறுபல்லவி

சிதம்பரம்போவேன் தேறித்தெளிவேன்

பதங்களைப்பாடிப்பார்ப்புழகில்லைச்

சிதம்பரம்

சரணங்கள்

ஒருதாஞ்சொன்னு லுலகங்களையப்

மிருவினைப் பயிசில்லை வெந்நாளுத்தில்லைச்

சிதம்பரம்

பாசிராத்திரியில் பன்மனையோகி

வேகியார்போற்றி விளங்கியகில்லைச்

சிதம்பரம்

திருமொன்றறியாத் திங்குளசெய்யும்

பனையநாய்ப்பிறந்த பாவங்கள் துலையச்

சிதம்பரம்

வசனம்

நாளைப்போவார் தனக்குத் தெரிசனங் கிடைக்கவேண்டியதற்காகப் பிள்ளையானாவேண்டிதல்

விருத்தம்

காலுடன்பூயிபு ச்சாய்த்திடுவான் செந்நபலக்காரைத்தூக்கி

கோலமிடந் தனிநீர் திருமனதுன்றாயகனெருத்தந்தீர்ப்

பாவிக்கும்படியெனக் கன்னருள்புரிவாயென் றுறபழங்கள்வைத்து

மேலைக்கோபுரவாசல் பிற்பகததைச்சிந்தையுள்ளே வேண்டுவாரோ

வசனம்

நந்தனார் சேரியிலுள்ளபுலையர்களை அழைத்துக்கொண்டு சிதம்பரம்போய் தரிசனம் பண்ணுவதுமென்று ஆசையுற்று பத்திமார்க்கங்களைச் சொல்லுமாற்றார்

கீர்த்தனம்-இ-ம்-மாஞ்சை-ரூபகதாளம்.

நாளைப்போகாமலிநப்

பேனே-இந்த

நந்தநரமபுமின்னஞ்சுமப்

பேனே-நான்

நாளைப்போகாமலிநப்

பேனே-இந்த

நாறுமுடலைக்கண்டுள்ளிப்

பேனே-என்

நாளைப்போகாமலிருப்

பேனே-இந்த

நாளைவினாக்கழிப்

பேனே-நான்

நானைப்போகாமலிருப்
 நமநார்க்கஞ்சியோடியொளிப்
 நானைப்போகாமலிருப்
 ஞானத்தைப்பாராமலிருப்
 நானைப்போகாமலிருப்
 நாட்டிலிகழஞ்சென்மம்படைப்
 நானைப்போகாமலிருப்
 நாதனைக்காணுமல்பொசிப்

பேனோ அந்த
 பேனோ நான்
 பேனோ சிவ
 பேனோ நான்
 பேனோ இத்த
 பேனோ நான்
 பேனோ தில்லை
 பேனோ நான்

ஆனந்தக்களிப்பு.

காணாமலிருக்கலாகாது
 கட்டைகடைத்தேறவேண்டியிருந்தால்
 முத்தியளித்திடும்
 மூவாயிரம்பெய்கள்பூசிக்கும்
 சத்திக்கிணையான
 சாஸ்திரங்கள்நாலுந்தேடிய
 காலனைச்சீறிய
 காதிகளுக்குள்ளேசெலுத்திய
 மாலயந்தேடிய
 மாணிக்கவாசகர்பீழகை
 ஆசையைப்போக்கிய
 மானந்தவெள்ளத்திலாடிய
 வாசம்பொருந்திய
 மாகாளிதாமவேதூக்கிய
 பாலகிருஷ்ணன் தொழும்
 பாம்புபுலிக்குக்கூத்தாடிய
 கோலச்சிலம்பணி
 கோவிந்தராஜர்தொரிசிக்கும்

காண
 பாதம் தில்லை
 பாதம்
 பாதம் வேத
 பாதம் காண
 பாதம் ஜன
 பாதம்
 பாதம் எங்கள்
 பாதம் காண
 பாதம்பர
 பாதம்
 பாதம் தில்லை
 பாதம் காண
 பாதம்காட்டில்
 பாதம்
 பாதம்
 பாதம் காண

வசனம்.

நந்தனார் சிவனைக்காணாமல்காலம்வினாகப் போகலாகாதென்று
 கூப்பிடுவார்,

கீர்த்தனம்-இ-ம்-நாதநாமக்கிரியை-ஆதிதாளம்,

எல்லோரும்
 சுகபிருக்குது

வாருங்கள்
 பாருங்கள் எல்லோரும்

நல்லார்பணிந்திடும் தில்லையம்பல
நாதன்பாதம்பணிந்துகொள்வோம்

எல்லோரும்

கண்ணீர்கள்,

வாருங்கள் பரமானந்தமிருக்குது பாருங்கள்

சுடலமெடுத்தபின்னே துமேகண்டிலீர்
விடமெடுத்துண்டேமேனியன்றேர்வா
வடம்பிடித்திடவாருங்கள் தில்லையில்
இடம்பிடித்துகாமெல்லாரும்வாழலாம்

வாருங்

சொல்லடா தில்லைச்சிற்றம்பலமென்று
மெல்லடாவாயைசந்நிதிநேரவே
நில்லடாயிந்தமாயப்பிறவியைக்
கொல்லடாசிவீராகம்புடிபுக

வாருங்

சள்ளடாநமதில்லறவாழ்க்கைகையத்
தள்ளடாநந்தனார் சொல்லுறுதியென்று
கொள்ளடா தில்லையம்பலத்தாண்டவன்
பள்ளடாவென்றுபாடிக்கூத்தாடியே

வாருங்

வசனம்.

இப்படிவாருங்கொன்றழைக்க புலையர்வாராமலிருக்கநந்தனார்ந
ல்லவர்வார்த்தையைசொல்லிப் பராயண சிவநாமத்தைச் சொல்லச்
சொன்னார்,

இருச்சொல்லலங்கார வாக்குவாதம்.

நந்தனார் தில்லையம்பலமென்று சொல்லச்சொன்னார்
புலையர்கள் ளப்பேச்சென்று சொல்லச்சொன்னார்
நந்தனார் சங்கராவென்று சொல்லச்சொன்னார்

புலையர் இங்கேவாவென்று நில்லென்றார்
நந்தனார் சமீபமாகிலும்சிவனைத்தியானம்பண்ணென்றார்
புலையர் நத்தையோடுபாலைபானம்பண்ணென்றார்
நந்தனார் திருச்சிற்றம்பலமென்றுபிலக்கச்சொன்னார்
புலையர் வெறுச்சகம்பளமென்றுபிலக்கச்சொன்னார்
நந்தனார் சேரியில்நல்லகாரியமிதென்றார்
புலையர் ஏரியில்நல்லமாரியமிதென்றார்
நந்தனார் விட்டநாள்கிளையாமலெட்டுநாள்மறவாமல்

நீஷ்டபண்ணுதசென்மம் நஷ்டமென்றார்
புலையர் விட்டவினாமுனையாமல் நடப்பயிர்பனியாமல்

கெட்டுதானால் கிராமம்நஷ்டமென்றார்.

நந்தனார் உங்கள்புலைத்தன்மைபொருமென்றார்
புலையர் எங்களைக்கெடுத்தாயேபாவியென்றார்
நந்தனார் தேவாநிதேவனைதெரிசிப்பிரென்றார்
புலையர் பாவாடராயனைப்பாவிப்பிரென்றார்
நந்தனார் அனைத்தானும்சினுக்கன்புசெய்யென்றார்
புலையர் இனத்தானொந்தவர்க்குன்பமேதென்றார்
நந்தனார் தினமுஞ்சிவனைப்போற்றிக்களிப்போமென்றார்
புலையர் பதனாக்தூற்றிவெல்லன்போமென்றார்
நந்தனார் பெண்ணைசமண்ணைசவிடுதலேமன்றும்
புலையர் எந்நாளுமுன்னாலேகெடுத்தையுண்டாம்
நந்தனார் அப்பநோடுஇஷ்டமுடனானிருப்பேன்தடையேறு
புலையர் சுப்பலோட்டிப்பட்டகடன்கொட்டைதூற்றால்பிராது
நந்தனார் பூசத்துருநாளில்போய்வருவோமென்றார்
புலையர் பேசத்தெரியாதுபேயாநீபோவென்றார்
நந்தனார் அழுதுமுறையிட்டாலம்பலத்தேகேட்குமென்றார்
புலையர் உழுதுபயிரிட்டாலுள்ளபடிவினையுமென்றார்
நந்தனார் சித்தமெல்லாமம்பலத்தேசென்றுதென்றார்
புலையர் புத்தியெல்லாம்வேறுபட்டுப்போச்சுதென்றார்
நந்தனார் குற்றாலத்திசனைக்கூறுவீரென்றார்
புலையர் கைத்தாளம்போட்டுக்கதறுவீரென்றார்
நந்தனார் தாண்டவத்தெய்வமேதகுந்தெய்வமென்றார்
புலையர் தூண்டிவீரப்பனைதொழந்தெய்வமென்றார்
நந்தனார் இஷ்டப்படிநடக்குமிசனைத்துதியென்றார்
புலையர் கஷ்டப்படமாட்டோம்கசக்காதேபோவென்றார்
நந்தனார் கொண்டாடிதெய்வத்தைபொருவீரென்றார்
புலையர் பெண்டாட்டிதெய்வமேபெருந்தெய்வமென்றார்
நந்தனார் நலத்தைக்கொடுக்கவந்தற்குருவென்றார்
புலையர் குலத்தைக்கெடுக்கவந்தகோடாலிக்காம்பென்றார்
நந்தனார் பலவழக்கம்நானதுவென்பபையாவென்றார்
புலையர் குலவழக்கமறியாதிகுருடாவென்றார்
நந்தனார் நாக்கறுப்பேன்சிவனைநனிலுவீரென்றார்
புலையர் மூக்கறுப்பான்கதைமொழிந்தீரோயென்றார்

வசனம்.

நந்தனார் பெரியோருடைய அனுஷ்டானத்தைப் புலையர்களுக்
குச் சொல்லுகிறார்,

வேறு.

நந்தனார் சிவனேதெய்வம் சிதம்பரமேகயிலாயம்

தவமேபெருமைதான்சம்பிரதாயம்

புலையர் சேரியேசொர்க்க ஏரியேகைலாயம்

மாரியேதெய்வம் மதசம்பிரதாயம்

நந்தனார் படிப்பதுநாயம்பார்ப்பதுமூலம்

குடிப்பதுமதுப்பால் குலசம்பிரதாயம்

புலையர் பிடிப்பதுநண்டு பொசிப்பதுஇறைச்சி

குடிப்பதுகள்ளு குலசம்பிரதாயம்

நந்தனார் பாழைக்கடப்பா பசுவெளி, காண்டி

கோழையறுப்பார் குலசம்பிரதாயம்

புலையர் ஆழத்தில்சூளிப்போம் அருங்கோடைவந்தால்

கூழைக்குடிப்போம் குலசம்பிரதாயம்

நந்தனார் 'ஆசையைப்போக்கி ஐம்புலனைச்சுட்டு

யாசம்மவாழ்வு மதசம்பிரதாயம்

புலையர் பூசைகாப்புரிவோம் பொன்னேருமூடுவோம்

கூசாமல்வாழ்வோம் குலசம்பிரதாயம்

நந்தனார் மையத்திலாடிமனக்கயிறுபூட்டி

மையத்திலிருப்பார் மதசம்பிரதாயம்

புலையர் கையிலேகலையம் காலிலேசேறு

பையிலேபாக்குபதசம்பிரதாயம்

வசனம்.

சிவபத்திபண்ணினால் அணிமாதிதன் அடையலாமென்று நந்த
னார் சொல்லுவார்

கீர்த்தனம்-இ-ம்- லாம்புரி-ஐம்பைதாளம்.

அஷ்டமாசித்திகளைப்பெறலாந்தில்லையி

லானந்தத்தாண்டவன்கோயிலைக்கண்டு

இஷ்டமுடனாவிதிவலம்வந்துாசன்

இணையடிதொழுதாற்கு இனிப்பிரப்பில்லை

வாருங்கள்வாருங்கள் சொன்னேன்நீங்கள்

வாயாடாசொழிவருவெனமுன்னே

கருமணிபிச்சோலைபோதுமுந்தன்
கள்ளவேஷபெங்களுக்குள்ளேகிடையாது
பருகுவதுகூழ்க்கஞ்சிபோதும்வாய்
பதறிவார்த்தைகள்மேசிப்பசப்பாதேபோடா
வசனம்,

நீசொன்னபழிகேட்பதில்லைஎங்கள்நிச்சயமறியாமல் பேசாதே
நீசொன்னபழியேகேட்பதில்லை.

ஏசல்.

புலையர் பாப்பாரதெய்வமது பலிக்காதுபறையனைக்
காப்பாற்றமாட்டாது கைநிடுவிரென்றார்
நந்தனார் பாப்பாரத்தெருவென்றுபார்த்துபரிதிபோல்
காப்பாற்றாமல்லவோ கண்ணுதலையென்றார்
புலையர் அடிக்காதவார்த்தைபை அல்லும்பகலோதியே
பிடிக்கிறீர்பிடிவாதம் போதுமேயென்றார்
நந்தனார் கடுக்காயத்தின்பரோ கன்னலதுபோலவே
கொடுக்காததானாலும் கொள்வீரென்றார்
புலையர் பித்தனென்றுசொல்வார் பேருலகிலெல்லோருஞ்
சத்தியமிதல்லவோ தள்ளுவீரென்றார்
நந்தனார் பித்தனாயிருந்தாலும் பிறவியறுத்தனைவர்க்கும்
முத்திகொடுக்கும்நல்ல மூர்த்தியவென்றார்
புலையர் இத்தனைநாளாமிங்கே யில்லாதவார்த்தையைக்
கத்துகிறீரிதுவென்ன காரியமோவென்றார்
நந்தனார் இத்தனைநாள்சென்று ஈசனடித்தாமழையைப்
பத்திசெய்யின்மனந்தேறும் பாக்கியமீதென்றார்

அகவல்.

பாக்கியமீதென்றுபரமசிவபக்தி
மார்க்கங்கொலலாம்வரிசையாய்த்திரட்டி
எறித்துரைசெய்வார்எனமாஞ்சாதி
பிடித்தறியாமல்புலம்புவாரன்றோ

விருத்தம்.

வக்கணக்காரர்வந்தார் வாய்ப்படப்பேசவேண்டாம்
சுக்கரைப்போலேபேசிச் சாதித்ததுக்கண்டாயன்றோ

பக்குவகாலம்வந்தால் பரமனார் திருநாமந்தான்
சக்கரைப்போலேதோன்றுஞ் சாதிப்பார்முத்திதானே

வசனம்,

புலையர்களனேகரானபடியால் பலவிதபலர்சொல்லுகிறார்.

எசல்-கீர்த்தனம்-இ-ம்-புன்னாகவராசி-ரூபகதானம்.

- புலையர் ஆண்டிப்பரதேசிபரகராவென்றவர்
வேண்டிதெய்வமதுவிளங்காது வென்றார்
- நந்தனார் மூன்றுலகுக்கிறை முன்னின்றகைகூப்பி
ஆண்டவனெயென்று அர்ச்சிக்கு மென்றார்
- வேறொருபுலையர் நாததைப்பிங்கியே நடவுநட்டாலிந்த
சோற்றுக்கவலைவிடுஞ்சுகமிது வென்றார்
- நந்தனார் கூத்துவனார்வந்து கூப்பிடுவேனாயில்
மாத்திரைப்பொழுதில்லை மன்னுயி ரென்றார்
- வேறொருபுலையர் மானாரும்ங்கனும் வாழ்கின்றவிடத்திலே
யானாகிலுமுங்களுக்கமுக்கையோ வென்றார்
- வேறொருபுலையர் மூக்குதுணியைப்பார்த்துமுணுகியேஎந்நேரம்
காக்கைபோலவேசும்மாக் கதறுகிறீ ரென்றார்
- நந்தனார் வாக்கிலேசிவநாமம் வாராதபாவிகள்
நாக்கிலேஊசியைநாட்டுவே னென்றார்
- வேறொருபுலையர் மடைவாயின்பறவைபோல்மதுயாமலிருக்கிறீர்
துடைகாலிரீயென்று சொல்லுவோ மென்றார்
- நந்தனார் விடையறுமிசை வெட்டவெளியிலுன்னி
அடையாளங்காணாத ஆடுக னென்றார்
- வேறொருபுலையர் மறைபோதத்தெரியாத மடையராப்பூமியில்
குறையாதபுலைத்தன்மைகொண்டோமே யென்றார்
- நந்தனார் பறையனாய்ப்பிறந்தாலும் பரகதிதேடலாம்
உறுகிமாத்திரம்வேண்டும் உமக்குண்டோ வென்றார்
- வேறொருபுலையர் தலைசுற்றியாதிதுதங்கச்சிகொழுந்தியார்
அலகையேநானென்றறிகிலே னென்றார்
- நந்தனார் கலம்புரியுந்தில்லை நாதாவென்றுநிற்றைத்
திலகம்போலேயிட்டும்தெண்டளிடு ரென்றார்

வேறொருபுலையர் உலகத்திலொவ்வாத உருவேற்றிச்சேரியைக்
கலகமிட்டிடர்பலன்கண்டிரோ வென்றார்
நந்தனார் பலகாலஞ்சொன்னால் பசியாதுபாழ்வினை
விலக்காமலிருக்குதுவேடிக்கை யென்றார்
வேறொருபுலையர் திருப்புன்கூர்சனைச்சேவிக்கலாமென்று
விருப்பமுடனடைந்தனித்தைகா மென்றார்
நந்தனார் கரும்புகின்னக்கூலிகையில்கொடுப்பதுண்டோ
இரும்புமனதுகாராயில்லையே யென்றார்
வேறொருபுலையர் புத்தியில்லாதவன்புலம்புரான்சிவனென்று
கத்தினாலுமென்னகாரியமோ வென்றார்
நந்தனார் நித்தமுமொருதரம்மினைவுடனேசிவன்
சத்தமிருந்தாலொன்றுந்தாழ்வில்லை யென்றார்
வேறொருபுலையர் சேரியிலிருந்தாலும்செல்வங்குறைந்திடும்
ஊனாவிட்டாலும்நீ ரொதுங்குவீ மென்றார்
நந்தனார் வாருங்கனெல்லாநும்மன்னனைப்போலவே
சேருவோர்தில்லைச்சிதம்பர மென்றார்
வேறொருபுலையர் பாலாறுபெருகவேபண்ணையப்பயிரிட்டி
ஆளாமலேவிணுக்கலையர் மென்றார்
நந்தனார் பாலகிருஷ்ணன் தொழும்பாதத்தைநான்கண்டு
நாலாம்பதவியைநாடுவே மென்றார்

வசனம்.

அவர்களில் ஒருபுலையர் உணர்த்தது! எப்போதுஞ் சிவனைக்கொண்டாடினால் நம்முடைய தொழிலுக்குக் கெடுதலுண்டிபண்ணை விளையாதென்று சொல்ல நந்தனார்கேட்டுச் சொல்லுவார்.

கீர்த்தனம்-இ-ம்-தண்டகம்-ஆதிதாளம்.

அரகராவென்றொருகுழிநட்டாலைங்கலமே விளையும்
பாவந்தங்காமற் றுளையும்
சிவசிவாவென்றொருதரஞ்சொன்னால்சென்மசாபல்லிய மாச்சு
பண்ணியகருமமதுவே யாச்சு
தில்லையம்பலத்தெரிசனங்கண்டால் தேவரும்வந்தாரோ
அந்தமூவரும்பொருந் தாரோ
அடுமைக்காரத்தொழில்செய்வதுதுன்பமரநாளும் போச்சே
சென்மம்போனாலும் போச்சே

வசனம்.

நந்தனார் புலையர்களைப்பார்த்து அனேகஞ்சொல்லி நானைப்பேர்
வேனென்று சொல்ல

சிந்து.

நானைப்போவேனென்றாராம் அங்கேநாடும் பறையர்களோடிவ
ந்து அண்ணைநீபோகாதே நமக்காண்டைபொல்லாதவன் வேண்டிக்
கொள்ளான் பாப்பாரசாதுயுண்டே,

வசனம்.

இப்படிச்சொல்ல புலையரைப்பார்த்து நந்தனார் சொல்லுகிறார்.

கீர்த்தனம்-இ-ம்-செஞ்சுருட்டி-ரூபகதாளம்.

பல்லவி,

ஆண்டைக்கடுமைக்காரனல்லவே

யான்

ஆண்டைக்கடுமைக்காரனல்லவே

அனுபல்லவி,

மூன்றுலோகமும்படைத்தளித்ததிடு

மாண்டவர்கொத்தடுமைக்காரன்

ஆண்

சரணங்கள்,

ஆசைக்கயிற்றினிலாடிவரும்படி

பாசமறுத்தவர்க்கடுமைக்காரன்

ஆண்

நில்லைவெளிகலந்தெல்லைகண்டேறி

தேறித்தெளிபவர்க்கடுமைக்கடுமைக்காரன்

ஆண்

சீதப்பிறையணிந்தம்பலத்தாடிய

பாதம்பணிபவர்க்கடுமைக்காரன்

ஆண்

வசனம்.

தன்னையடிமையாகக்கொண்டவேதியர்சொற்கேளாதவரல்ல அ
பட்டியிருந்தும் பத்திபண்ணவேனுமென்று பக்திரெளியைச் சொல்
லிக்காட்டினார்;

வீருத்தம்,

தவப்பெறுமுனிவர்மெய்க்குஞ்சரித்திரம்கொண்டநந்தன்

பவமயக்கறுக்கவேண்டிப்பகர்ந்திடுஞ்சிவவாக்யத்தை

அவகுணங்கொண்டபெயரறிந்திடப்போமோவெல்லாஞ்

சிவன்செபலாகுநம்மாற்செய்வதொன்றில்லையென்றார்

இருநாளிப்போவார் அனேகவிதஞ்சொல்லப் புலையர்கேளாமலி
ருந்ததினாஸிவன்செயலென்று நாளிப்போவார் கம்மாயிருந்தார்அந்
தச்சேரியில்புலையர்கூட்டங்கூடி முத்தோனாஸ் நந்தனாருக்குப் பத்தி
சொல்வோமென்றெண்ணி அந்தச்சேரியிலே வெகுநாளாயிருக்கின்ற
ஒருபுலையன்வயதுமிருந்து உடல்தளர்ந்து பல்லுகளுகின்று தோலு
கள்கருங்கிரம்புதெரிந்து முதுகுசரிந்து முழுதும்வளைந்து அங்கம்
சொரிபடர்ந்துகினவுமிருந்து அதனைச்சொரிந்துசெந்நீவடிந்துஅவ்
வுடல்நடுங்கி இவ்விதமிருக்கும் பெரியகிரவநாரை யனுக்கோலூணி
கூலிகுருகிகோணலாய்நடந்துவந்துஅவன் நந்தனாபார்த்துகட்
டியனைந்துதலைநிமிர்ந்து கண்ணீர்சொரிந்து மார்டில்வழிந்து மனங்
கனிந்துகாதல்மிருந்துஒன்றும் தெரியாதவொன்றுநினைத்து பரிந்து
ஞாயமமிந்து சொல்லுவான்.

கீர்த்தனம்-இ-ம்-பியாகு-ஆதிதாளம்.

பல்லகி.

ஞாயந்தானேநீர்சொல்லும் ஓய் நந்தனாரே
நம்மசாதிக்ககிக்குமோ ஞாயந்

சரணங்கள்.

சேரியிலில்லா	வழக்கம் நீர்
செய்துக்கொண்டிவந்த	பழக்கம் இந்த
ஊரிலெங்குமது	முழுகும் வெகு
உறுதியாச்சது	ஒழுக்கம் இதுஞா
சிதம்பரமென்கிற	பேச்சு நாங்கள்
செய்துகங்காரியம்	போச்சு அது
மதம்பிடித்ததுபோ	லாச்சு இந்த
மண்டலப்பறையருந்	கேச்சு இது ஞா
பறையருக்கேதுதைப்	பூசம் அதைப்
பார்க்கவேயுனக்கு	விஸ்வாசம் சிறு
பயல்களுக்கேயுப	தேசம் நீர்
பண்ணிவைத்ததெல்லாம்	மோசம் இது ஞா

வசனம்.

சேரியில்பெரியகிழவனானபடியால்சாதிவழக்கங்களெல்லாம் அ
ந்நிந்தவனாதலால் நந்தனாருக்கு இன்னமுஞ் சொல்லுகிறான்.

சிறுது.

பாப்பாரசாதியுண்டே என்னபாடுபடு முழுக்காடுமங்கே நமக்கு
ந்நிருநாளோ அந்தஞாயமுண்டோயென்னமாயமிதுவென்றேதடை

செய்தார் சிவன் வேடிக்கைதானென்று நாடிக்கொண்டே யறியாது
போலிருந்த

பெரியகிழவன்சொல்லிய-விருத்தம்.

கழனியைத்தெய்வமெனச்சுற்றிவந்து தலைவணங்கிக் காங்குவித்து
உழுதுபரம்படித்துவினாதெளித்து முளைகொள்ளநீரோடவிட்டு
பழுதரவேரட்டதனைக்களைபிடுங்கிமடையினில்நீர்பாயவிட்டுச் (னே
செழித்திடவேபொங்கலிட்டுக்காத்தவராயனைவேண்டுஞ்செய்கைதந்

கீர்த்தனம்-இ-ம்-நாதநாமக்கிரியை-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

சுவாமிகெரிசனநமக்குண்டோபுலைச்
சாதியன்றோவந்தநீதியறியாமல்

அதுபல்லவி.

பூமிதரிசனம்போதும்

வெகு

புண்ணியமேசோறுபோடுமின்ன

மொரு சுவாமி

சரணங்கள்.

நாதீதுநரம்புகளைச்சுமப்பதும்

உழுததும்

நஞ்சைவயலைசுற்றி

வருவதும்வளம்பெற

பார்த்துகள்கட்டுவினா

தெளிப்பதும்பறிப்பதும்

பாயுமடையைத்திறந்திடுவது

மன்றியில் சுவாமி

சேரியிடையில்சூடியிருப்பதும்

பதருள்

சிததைந்தூற்றநெல்லைப்பதும்

பார்ப்பதும்

ஊனாவளைந்துதழுக்கடிப்பதும்

மதக்குட

முண்டுகளித்துநாம்உறங்குவ

தனறியில் சுவாமி

ஆண்டைமார்க்களிம்பணிவிடை

செய்வது

மருகில்நின்றவாய்விடுவதும்

நடுவதுந்

காண்டிநடந்துநெடுங்கோல்பிடிப்பது

மளப்பது

தனித்துச்சுடனைதினங்காப்பது

மன்றியில் சுவாமி

விருத்தம்.

சாதியின்முறைமைகாட்டித் தடையறையிப்போதுமென்

வேதமாமுனிவராலும் வினவியுங்கண்டாரில்லை

பேதயாம்புலவருக்குப் பேரின்பநிலையெதென்

ருதலாலென்செய்வோ மென்றம்பலத்தஞ்சுவாரே,

வசனம்.

பெரியகிழவனைப்பார்த்து நந்தனார்சொல்லுகிறார்.

கீர்த்தனம்-இ-ம்-தண்டகம்-ஆதிதாளம்.

சிதம்பரதரிசனங்காணுவிழிந்தச்சென்மசாபல்ய மாமே
சென்னமரணசமுச்சாரம் பெருகவேசெய்தவினைகள் போமோ
கண்ணுங்கருத்தி நக்கச்சிவனைக்காணுமல் காலங்கழிக்க லாமோ
காலபாசமதருதில்வாராமல்கண்டுபயந்து போமோ
இப்படியேயெப்போதுமிருப்போமென்றெண்ணியிருக்க லாமோ
இருதயமறிந்துடச்செய்திடுங்கன்மங்கனிகுழந்துபிரிந்துபோமோ
பின்னுமுன்னுமறியாத மூடார்ஈன்புத்திகேட்க லாமோ
புலையர்வாடியிருக்கினுமெய்திடும் புண்ணியங்கள் போமோ
பரமசிவனைக்கொண்டாடவேணுமென்றுபரிந்துபாவி பார்த்தேன்
பாவஞ்செய்தவர்க்குப்பலியாது அதுல்பாபேட்டுப் பார்த்தேன்

வ ச ன ம்.

சேரிபுலையர்நன்கூட்டங்கூடி அனுப்பிவைத்தபெரியகிழவன்நந்
தனாருக்குச்சொல்லக்கேட்டு ஆச்சரியப்பட்டுநந்தனார் கிழவனைப்பார்
த்துச் சொல்லுவார்,

கீர்த்தனம்-இ-ம்-தண்டகம்-ஆதிதாளம்.

மீசைநனாத்துபோச்சே	கிழவா	ஆசைநிறக்கலாச்சே
பாசம்வருகலாச்சே	கிழவா	பாவம்விலகிப்போச்சே
கூனிகுறுகிப்போச்சே	கிழவா	கோபம்விலகிப்போச்சே
அங்கநதளர்ந்துபோச்சே	கிழவா	அங்காழமும்போச்சே
சேரியைமறந்தாயே	கிழவா	சிதம்பரவினைந்தாயே
மாணுடசென்மமடா	கிழவா	மாண்டால்வருமோடா
அம்பலத்தாசனடா	கிழவா	ஆனந்தெய்மடா
நிருவடிபணியாயோ	கிழவா	தேடித்தெனியாயோ

வ ச ன ம்.

நந்தனார்இவ்விதஞ்சொல்லிசிவநாமவல்லிபாகனைநினைந்து நீரன்
ளிபெரியகிழவன்முகத்திலேதடவிவாயிலேபோட்டு கட்டியகண்ணத்து
க்காடிலேசிவமந்திரமுபதேசித்தார் உபதேசமானவுடனே பெரியகி
ழவன்சித்தந்தெளிந்துசிவமாய்நிறைந்துஉற்றுணர்ந்துஒருவனாயிருந்
துஅத்தனடியாராருளினுவென்றுபத்திமிகுந்து பரவசங்கொண்டுபே
சத்தெரியாமற்பேசுவார்நான்இன்றைக்குத்தான் பெரியகிழவனுனே
ன்நந்தாளனதுபந்தந்தீர்க்கவந்தாய்முத்திதந்தாயென்று சுற்றிவலம
வந்துஅடிபணிந்துவிடைபெற்றுங்கண்டேன்கனித்தேன் ஆனந்தங்
கொண்டேன்குறைதீர்த்தேன் அமுர்தமுண்டேன் பசிதீர்த்தேன்
பிறவிலென்றேன்ஊடு நின்றேனென்று பேசிக்கொண்டு பெரியகிழ
வன் வருகிறான்,

பெரியகிழவனார் நந்தனாராலுபதேசம்பெற்றுவருகின்றார்.

இதுகளைத்தெய்வமென்று வணங்கிக்கொண்டாட எனக்கோழி ஆடுகளுடன் மதுக்குடம்வைத்துப் பள்ளயம்போட்டு பற்பையடித் துவருந்தச் சன்னதமவரும் சொன்னேன் சேரிக்கு நல்லகாலம்பிறக்கும் சிதம்பரப்பித்துநந்தனா நுக்குத் தெளிந்துவிடுமென்றும் பெருக வாழ்வீனொன்றும்பெரியகிரவன்சொன்னோ அப்படியே கிழவன்சொல்லைநம்பிக்கைகொண்டபுலையர்களைல்லாம்பந்தலிட்டுப் பள்ளையம்போட்டுகொம்புதம்பட்டமுழக்கி முப்பூசையிட்டு வேண்டுவார்,

வருந்திக்கொண்டாடும் அகவல்,

புலையர்	எல்லைப்பிடாரியே எதிராகவந்துயெங் கொல்லைபுன்காவலாய்க்கொள்ளடி	யென்றார்
நந்தனார்	சொல்லினுமடங்காது சோதிபரமானந்தத் தில்லைநாயகதைத்தேவ	ரதியாரோ
புலையர்	முண்டாசுகட்டிவரும நொண்டிவீரப்பனைக் கொண்டாடிபூசைக்கொள்வீ	ரென்றார்
நந்தனார்	அண்டங்கன்பதினாலுக் கப்பாலுமிப்பாலும் நின்றார்க் குமுண்டாச்சுநிலையாது	வென்றார்
புலையர்	கச்சையறிவாள்வைத்த கறுப்பண்ணசாமியை இச்சையுடனவேண்டியென்றெய்வ	மென்றார்
நந்தனார்	பச்சிலைப் பித்தியேபாதத்தில்காற்றினால் இச்சையானதுமீயுமென்றெய்வ	மென்றார்
புலையர்	நேசுநிலைமையும் நீணமுன்ற ச வலும் நிலைகள்ஞல்வைத்துத் தெரிசித்து	நின்றார்
நந்தனார்	வாயாலேசிவமென்று வருந்தினுலெப்போதும் நாயகைப்போலவே தழுவிவரு	மென்றார்
புலையர்	பித்துபிடித்திருக்கும் பேயனும்நந்தனுக்கு சித்தந்தெளிந்திடச் செய்துநீர்	ரென்றார்
நந்தனார்	பத்திவெள்ளம்பெருகிப்பாயந்தாலுஞ்சேரியில் நத்தையுறிஞ்சுஞ்சாதுநாடாது	வென்றார்

வசனம்,

இவ்வகையாகப் பூசைபோட்டுத் தெய்வங்களைக் கொண்டாடும் புலையர்களைப்பார்த்து நந்தனார் சொல்லுவார்,

விருத்தம்.

இத்தனைநாட்பரமசிவன்நிருமகிமைபிரவுபகலெடுத்துச்சொன்னேன், பத்திபரிபெந்தனுக்கேய நுள்புரிந்த வையன்பதம்பணிவீரொன்றேன், இத்தனையுமிழந்திடவே மனுவெறுப்பாயெந்தனையும்வமானித்தநிப்புத்தி,

கீர்த்தனம்-இ-ம்-தோடி-ஆதிதாளம்.

பத்திசெய்குவீரோ நலேசனைப்பத்திசெய்குவீரோ

அதுபல்லகி.

அத்திமுகனைப்பெற்ற உத்தமனைவிட
நித்தியதேவர்களுமில்லையென்று

பத்தி

சரணங்களு,

சர்மமதாவணயிருக்குளசுவேதஞ்
சாற்றுமுபநிஷத்தும் தம்பரன் அரனென்று
ஏமாறும்ப்சொல்லியின் புறல்லையின்று
எவர்களுமறியவே யிப்புவிதனினின்று

பத்தி

ஆகமயிருபத்தெட்டாதபுராணமும்
அயன்கீதைமுதலான அனந்தஸ்மிருதிகளும்
பாகமாகியபிரமவம் பரமனொருவனென்று
பண்புடனுணர்த்திடும் பான்மையதால்நின்று

பத்தி

கௌதமர்முதலானவிருடிகளனைவரும்
கரியமால்தொழும்பங்கதியென்றுநுதினமும்
புவனத்தில்போற்றியே யேற்றினதாலவா
புகழும்புண்ணியபதம்பொருந்தினுன்பதால்

பத்தி

அரியயனிந்திரன்முதலானதேவரும்
அரனடிதன்னையே அன்பாய்ப்பூசித்தால்
பரிவுடனவர்செல்வம் பழுதுவாராமலே
பாவித்தார்சிவனென்று பத்தர்சொல்வதினாலே

பத்தி

வியாசமுனிவரும் அதரடியார்களும்
விஷ்ணுபரமென்றுவிளம்பினதால்முன்னம்
காயா சித்தங்கைகதையிழ்கையிருந்தும்
கல்லாய்த்தானேயவர்கமைந்தநிலையேயும்

பத்தி

தில்லையம்பலத்தில் திருநடமாடினும்
தேவாதிதேவனைத் துனம்பணிந்தேத்தியே
அல்லல்சம்சாகரங்கூடலினில்முழுநாமல்
ஆனந்தங்கூத்துகளாடிக்கொண்டீர்நங்கள்

பத்தி

விருத்தம்,

இத்தனைநாட்பரமசிவன்றிருமகிமையிரவுபகலெடுத்துச்சொன்னேன்பத்திபுரியெந்தனுக்கேயருள்புரிந்தவையன் பணிவீனொன்றேன் அத்தனையுமிழந்திடவே மனவெறுப்பாபெந்தனையுமவதவமபனுதிரபுத்திசொல்வேனென்றவர்கள்முழந்தாளிற்றடிக்கொண்டு புனைந்திட்டாரோநந்தனார் மகாபலசாலியானபடியால் புலையர்களைச் சிட்டினும் சிவநாமத்தைச்சொல்லுவார்.

தண்டகம்,

தத்திபுலிப்போலேதாண்டிக்
முத்தமிடுவதைப்போல்முத்தத்தைக்
வார்கொண்டிசட்டிலுதும்
மணிநகல்லெமித்துத்துடைக்குள்
பல்லாரசுரண்டியேபாம்படித்
கல்லாலெதிந்துமவாகாயம்
சூப்புறத்தள்ளியேவைப்பினி
சிவபரமென்றுநீர்சேனிப்பி

சூதிப்பார்
கடிப்பார்
பிடிப்பார்
ளெரிப்பார்
கிருப்பார்
பெத்துவார்
ொன்றார்
ொன்றார்

வசனம்,

இப்படிசிட்டுத்தபின்பு புலையர்களுல்லோரும் நந்தனாடிக்கு
ப்பயந்து பத்திசெய்ததொடங்கினார்,

கமிக்கா,

அரகரசிவசிவ அம்பல
தில்லைமமபலதேயிக
புரமூன்றெறித்தபொன்னம்பல
கரியுரிபோர்த்தநூறு
அனுநினமன்றினுளாடிய
பிழைபொறுத்தநூறும்புண்ணிய

வாண
நாதர்
வாண
கரண
பாதா
மூர்த்தி

வசனம்,

மூடப்புலையர்களுககு புத்திதருவாயென்று அவர்களுமிப்படிக்க
சொல்லித்தொழுவார்,

கீர்த்தனம்-இ-ம்-எதுகுலகாம்போதி-ஆதிதாளம்,

பல்லவி,

பத்திகள்செய்தாரோ பரமசிவ பத்திகள்செய்தாரோ

சரணங்கள்.

பத்திகள்செய்தா நற்றவம்புரியும்னந்து
சித்தமகிழ்ந்துடவத்தனைபேர்களும்
எடுப்பான்சிவதைபடிப்பான் தடியொன்று
பிடிப்பான்காலுக்கு அடிப்பானென்றே
கல்லாலவனிங்கேசெல்லாலவனறி
வில்லாதவன்வெகுபொல்லாதவனென்றே

பத்திகள்
பத்திகள்
பத்திகள்

வசனம்,

அந்தச்சேரியிலே புலையர்கள் பத்திசெய்தால் சேரிசிவலோகம்
போலேவிளங்கியது சிலநாளுக்குப்பின்பு புலையர்களுல்லாருங்கடி
நந்தனாடிப் பணிந்து நல்ல வார்த்தைச்சொல்லி நாங்களுல்லோரு

நந்தனாச்சரித்திரத்தினே.

10

ம்நானொன்றுக்கு மூன்றுவிசை சிவனெயென்று சொல்லுகிறோம்ம
ற்றவேளையில் எங்கள் பண்ணத்தொழிலை செயவேனென்று மீக்
நந்தனார் நல்லது அப்படியேதற்பாமல் செய்யுங்கனென்று நந்தனார்
சொல்லச்சேரிபெரியகி. னனுடன்திரும்பின்கூறுக்குப்போய்வந்தபக்
திபரிபுலையர்கள் நந்தனைச்சுற்றி அடிபணிந்து சொல்லுவார்.

என்சீரடிபாசிரியனிருத்தம்.

கொள்ளையெனும்பிறவிவினாமுனோலிசாமம்
குடிமாறிப்போவதற்கேவகைக்கேட்டி
களளமனக்குரங்கதனாந்நிடைபயமாச்ச
கட்டிவிருந்தாலிருந்தவிருத்திப்பாச்ச
உள்ளங்கைக்குள்ளிருக் குங்கனியைப்போல
உருவில்லாதான்மாவோரறுத்துவாழ்வீர்
எள்ளளவும்பிசுகில்லையென்றுஞானம்
ஏற்றுவாரமும்மலத்தைத்தூற்றுவாரோ,
கீர்த்தனம்-இ-ம்-எதுகுலகாம்போதி-குபகதாளம்,
பல்லவி,

பார்த்துப்பிழையுங்கள் நீங்கள் பார்த்துப்பிழையுங்கள்
அனுபல்லவி,

பார்த்துப்பிழையுமிந்தசொற்றுத்துருத்தியை
எத்தித்தொழிவேண்டாம் காற்றுப்போகுமுன்னெ

சுரணங்கள்,

ஆத்திமதிருநிங்குத்தனிடமாய்
சூத்திரத்தையிந்தசேத்திரத்துள்ளநாடி
வீற்றி ருப்பீர்காலங்காத்திருப்பான்சிவ
சாத்திரத்தைஞானகாத்திரத்தாலுற்றுப்
மூலக்கனல்தாண்டிமேலக்கனாவந்து
பாலைக்குடியிந்தநாலுக்குள்வாராமல்
பாலகிருஷ்ணன்வொழுங்கோலக்கண்கோ
மேலுக்குமேல்நாடிசாலக்கலியற

ர்த்தனம்-இ-ம்-ய முனாகல்யாணி-அல்லது-சாங்காருபகதாளம்.
பல்லவி,

நில்லைச்சித்தம்பதம்பர
தரஞ்சொன்னால்பாகதி
மென்று ஒரு
யுண்டிண்டு
அனுபல்லவி

கல்லசருதிமுடி
நாதன்திருத்தானைச்சிந்தையிற்
கண்டிசபா
கொண்டு நில்லை

சுடி திருநாளைப்போவாரென்னும்

சரணங்கள்.

வேரில்லாமலொருவிருட்சமொன்	தீருக்கு	
வினையும்வினையெல்லாமது	செய்யுந்திருக்கு	
பேரில்லாமல்லுனத்திகொண்டி	தருக்கு	
பேரின் பவாணைப்பிச்சாமல்	செருக்கு	தில்லை
தேசம்புகமுந்தில்லைக்கோயில்	வளைந்து	
திக்குஞ்சைவபஞ்சாட்சரம்	புரிந்து	
ஆசையுடனேயர்த்தசாமத்தி	விருந்து	
அங்கம்புளவிதமாயடிக்கடி	பணிந்து	தில்லை
மாயன்கோடாலகிருஷ்ணன் தினந்	தேடி	
வருந்துஞ்செந்தாமமைமலரடி	நாடித்	
நாடையிடுகின்றவிளங்கன்றுபோல	கூடித்	
தனித்திருந்துதாளம்போட்டுக்கொண்டாடி		தில்லை

கீர்த்தனம்-இ-ம்-கொள்ளிப்பந்து-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

நமக்கினிபயமேது தில்லை நடராசரிருக்கும்போது

அநுபல்லவி.

மார்த்தண்டேயருக்காமறவியையுதைத்திட்ட
மான்மமுலேந்துமாதேவனிருக்க

நமக்கி

சரணங்கள்.

இம்மைமறுமைமுதலியாவுக்கும்பரமன்	
சின்மயாநந்தருபச்சிவபெருமானிருக்க	நமக்கி
அரியயனமாரும் ஆலங்கண்டஞ்சமும்	
பரிவுடன்வரக்காததபரமசிவனிருக்க	நமக்கி
திரிவிக்கிரமனய்வரும் திண்மாயன்மமதைப	
விரிவுங்காளனாகவிளக்கும்பரனிருக்க	நமக்கி
ஆகிசேடனுமானுமலசேர்னிலக்குமியும்	
மாதலாய்த்தவஞ்செயக்களித்தபரமனிருக்க	நமக்கி
இரணியனல்வெறுகொண்டநரசிம்மனை	
தரணிமில்ரட்சித்தசங்கரனருகிருக்க	நமக்கி

கீர்த்தனம்-இ-ம்-தோடி-ஆதிதாளம்

பல்லவி.

சங்கரனைத்துதித்தாடு இனிசன்னமில்லையென்றுபாடு

அநுபல்லவி.

பொங்கரவணந்திடுபொன்னம்பல	வணை
புத்தியில்நினைவாகப்போற்றுவாய்	செவனை

சரணங்கள்.

பரணிற்பெண்கள்பேற்
பற்றவொட்டாமலே
பேரின்பஞானத்தை
பெருவெளிறெஞ்சு
நீர்மேற்குமிழியிக்
நிலையிலாவாழ்விது
பேரானமாலயன்
பேசுவதே
மனிதசனனத்தில்
மாதவத்தோர்களைக்
தனியெனியாமொரு
தத்துவத்தால்கண்டி

கருத்து போய்ப்
நிருத்து
வருத்து சுகப்
நிருத்து சங்கரனை
காயம் என்றும்
மாயம்
நேயன்பெறப்
யுபாயம் சங்கரனை
தேடுநல்ல
கூடு
வீடுதன்னைத்
நாடு சங்கரனை

வசனம்,

இப்படிச்சொல்லிய நந்தனாரைநோக்கி அவர்சொல்லுவார்

கீர்த்தனம்-இ-ம்-சவாயிதண்டகம்-சாப்புதானம்.

அவர்கள் புண்ணாகியவிறந்தம்பிறனிப்பிணிக்குமருந்	
துண்ணாமலிருப்பது உண்மையோ	நந்தா
நந்தனார் கண்ணுலெபார்த்துடில்காட்டிலம்மைநந்திடும்	
மண்ணுனபூதங்கள்மாயவோ	மைந்தா
அவர்கள் இருப்பதுபொய்யென்றிராததுமெய்யென்றும்	
இருத்திப்பேசியவகையென்னடா	நந்தா
நந்தனார் உருத்தெரியுதுநாமருபமல்லவோ	
தருத்திலிருத்திக்கொண்டால்காணலா	மைந்தா
அவர்கள் விஸ்தாரமாமமீர்தபிண்டமானமத்தை	
யத்திக்கொண்டிருந்ததுபகாந்திடும்	நந்தா
நந்தனார் வித்துள்ளிருட்சமடங்கியவாறுபோல்	
சத்துக்குள்ளண்டசராசர	மைந்தா
அவர்கள் புத்திக்குளெட்டாதபோதத்தைநாமுண்டி	
முத்திபெறும்வழிமொழியுமோ	நந்தா
நந்தனார் அத்தனிருக்குமிடமன்னமயாதுகள்	
பத்துதலில்லாப்பரவெளி	மைந்தா
அவர்கள் தத்துவங்கள்தொண்ணூற்றிருநூடந்திடும்	
வஸ்துவைநாமெண்ணுமவகையேது	நந்தா
நந்தனார் நித்திரைபெழுந்தபின்நினைவுடனேகூடி	
உத்தாரம்பேசியேதுண்மையே	மைந்தா
அவர்கள் சித்தனைவெறொருபேய்பிடித்தாற்போலுஞ்	
சித்தவிகாரங்கள்தெனியுமோ	நந்தா

திருநானைப்போவான ஹம்

தந்தனார் பத்திலைவிசிப்பார்த்திடுமீவேனையில்
 தத்திருதித்திநந்தாண்டவ மைந்தர்
 அவர்கள் சீலமுள்ளநல்லசேதிசொன்னாயுந்தன்
 காலுக்குந்தம்பிடங்கண்டோமே நந்தர்
 தந்தனார் பாலுக்குச்சர்க்கரைபலித்ததுபோலுங்க
 ளாலேயன்றோவீர்நாடாது மைந்தர்
 அவர்கள் தூலசீரத்தைச்சுகந்தப்பின்னோப்பூச்சி
 போலையானோமுந்தன்புண்ணிய நந்தர்
 தந்தனார் பாலகிருஷ்ணன் தொழும்பரமசிவனரு
 ளாலேபொங்குவருமானந்த மைந்தர்
 எண்சீர்கழிவெழுபாசிரிய விருத்தம்.
 காரமென்றுசொல்லேமுலைப்போட்டு
 உறுதியெனுமிருபலக்கையிலேநீந்து
 வாங்காரமென்றதட்டுவாகையிட்டு
 வடிக்கடியே ஊணியதைப்புடைத்தெடுத்து
 நீங்காதுகிவையாகநிஷ்டைகொண்டு
 நிர்மலமதாயவருஞ்சுற்றிவந்து
 பாங்கானந்தனி நுதலோப்போற்றிப்
 பணிநிதிட்டார் திருநீற்றையணிந்திட்டாரோ.

வசனம்,

அவர்கள் நந்தருணாவிட்டு நீங்கித் தனித்திருக்க மனம்வாரா
 மல் சொல்லுவார்.

விருத்தம்.

தில்லைபிற்பாகவேண்டாம் திரும்பிவந்தாலுமமைச்
 சொல்லாதுபண்ணைப்பார்ப்பான் அனங்கொண்டபடியாலிந்த
 எல்லையிலிருந்துதானே யிசைந்திநாமத்தைச்
 சொல்லியேநாலாமகிட்டிற் சேருவோம்வாரீரென்றார்

வசனம்.

அனல்கண்ட மெழுகதுபோலுருகிப் பத்துவெள்ளம் பெருகிச்
 சொல்லியபுகளை கவராவிந்நனம்பண்ணி கண்ணீர்சலம் பெருகச்
 சொல்லுவார்.

கீத்தனம்-லவணி-ஆதிதானம்.

தில்லைவெளியிலேகலந்துகொண்டாரவர் திரும்பிப் பவருவாரோ
 எல்லையினை பேர்ணிப்பிறவானெனியம்புவதரியாரோ
 பெண்பெள்ளைகள்வெறுங்குட்டமது பேய்ச்சுரங்காய்தோட்டம்
 கண்டுகொள்வார்பெரியோரறிவிந்கனகசபையினுட்டம்
 பெருவாறுதையல்தெரிசனங்காணத்தேடித்திரியாரோ
 ஆரிதாயினிந்தமானுடங்கிடைத்தாலானந்தமடையாரோ

சூஞ்சிதபாதத்தைக்கண்டாலொழிய சூறையதுநீங்காதே
சஞ்சிதக்குமரானுகளுடரடியசடலமுந்தாங்காதே
சேரியிடையிலேகுடியிருந்தாலித்தச்சென்மமுந்தொலையாதே
சிதம்பரம்போவேன்பதம் பெருவேந்தடைசெய்வதுமத்யாரோ
இரவும்பகலுமொழியாக்கவலையிருப்பதுகுகமோடா
இன்பம்பெருகும்பரமானந்தவெள்ளமிழந்துநீபோடா

வசனம்.

சிதம்பரம்போவேன் நீங்களிங்கே இருங்களென்று நந்தனார் சொல்லுவார்,

கீர்த்தனம்-இ-ம்-செஞ்சுருட்டி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி,

சிந்தனைசெய்துக்கொண்டிருந்தாலுங்களுக்
கெந்தவிதமுங்கறையேறலாமசிவ
அந்தணமுனிவருமிந்திரனமரநும்
வந்துபணியுமரவிந்தபொற்பாதத்தை
மாமனைவதைத்தவன் காமனையெரித்தவன்
மான்மழுகரித்தவன் தாமரைபாதத்தை
தம்புருவணிந்திருந்துமபுருநாரத
ரும்பணியும்பொன்னம்பலவாணனை
வெம்பியதும்பிங்கருளியபாலகிருஷ்ணன்
பணியுமிருவம்பலநாதனை

சிந்தனை

சிந்தனை

சிந்தனை

சிந்தனை

சிந்தனை

கீர்த்தனம்-இ-ம்-பூரிகல்யாணி-ஆல்லதுசாமாராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

தில்லைத்தலமென்று சொல்லத்தொடங்கினா
விலலைப்பிறவிபிணியும்பாவமும்

அனுபல்லவி.

சொல்லுக்குமிதுவேசிவலோகம்
எள்ளத்தனையறஞ்செய்யில்மோகத்

தில்லை

சரணங்கள்.

ஆகமவேதபுராணங்கள்
மருந்தவம்புரிவாழ்கருளிய
மாலயமாயிரத்தெட்டிணி
மானந்தத்தாண்டவமாடிய
சுணத்திலாடுமணிமாதி
கரத்திலாரும்விண்ணாட்

சாதத்திர

பாதத்திர

னேத்திர

சேத்திர தில்லை

சித்தியுந்

வெற்றியும்

இணையிலாதகுருசாஸ்திர

பத்தியும்

இகத்திற்றாயனவருஞ்சிவபத

முத்தியும் தில்லை

பரமரகசியமொன்று

பார்க்கலாம்

பா கிருஷ்ணன்கவிபாடிச்

கேட்கலாம்

கருமவினைகளடங்காந்

போக்கலாம்

கசடர்கட்குமுத்தியுமுண்

டாக்கலாம் தில்லை

வசனம்.

நந்தனாஞானவுபதேசஞ் சொல்லக்கேட்குமுன்னே நந்தனாரு
டன் திருப்புன்கூறும்பொய்சிவதரிசனஞ்செய்துவந்தவர்களாகிய அ
றவன்வெதாந்திஆனையேறிமுத்துமாலை கழனிகாத்தான் பாச்சலூரான்
ஆண்டிசேவகன் சொறியன்வெறியன்காணியான் எல்லைச்சுற்றியென்
ற்பொய்சிவதரிந்தஆறிருபேர்களுமானந்தமடைந்து அவரவர்கள்நி
ஷ்டையிலிருக்கத்தொடங்கினின்றும்மற்றப்புலையர்கள் கூட்டங்கூடி
நந்தனாநம்மைநாளொன்றுக்குமுன்றுதரஞ்சிவநாமத்தைச் சொல்ல
ச்சொன்னகுற்றத்தைப்பாராட்டிநந்தனையடிமைகொண்ட அந்தண
னிடத்திற் சொல்லுவார்,

வீருத்தம்,

ஹிவபதல்பரமசிவனினையடியேதொழுதிருக்கு மின்பங்கூறிக்
கரைபுரளுங்கடலைபோற் சிவத்திறிடைக்கருத்துணரக்கண்டெல்லா
ரும்பாவிவரும்புலையர்களும்பண்புரவேநெறிகாட்டிப்பகரக்கேளீர் அ
ரியவொரு அந்தணவனடியைமபுரியுந்தணர்பாலரிக்கைசெய்வார்.

நொண்டிச்சிந்து-இ-ம்-பைரவி-ஆதிதாளம்.

ஐயேருருசேதிகேளும்உங்கள் அடுமைக்காப்பழையநடத்தை
யெல்லாம்வரவரக்கெட்டுப்போச்சுசேரியில் வழக்கமில்லாதபடி பழக்
கமிட்டான் குடியிருக்கமாட்டோம் எப்போதும் கூக்குரல் போடுவா
னாக்மறந்தேயிருப்ப னொருவேளை தில்லைச்சிதம்பரமென்று சொல்
லிமதம்பிடித்தே அழைப்பானொருவேளை எங்களையும்அண்ணே வர
வரவென்றுசொல்லி கண்ணாங்கொட்டிகுதிப்பா னொருவேளை திக்
குமுக்கல்வெண்ட வன்போ லெதைசெயாகண்டவன்போல் களிப்பா
னொருவேளைமரம்போலேநையசுக்கல்காலைசைக்கல் மெய்யசைக்கலும்
இருக்காதொருவேளை தாளம்போட் டெக்கலிகொட்டியே,குடிசைகு
ட்புருந்துபேசானொருவேளைகண்டதெல்லாம்பிரட்டென்றுசொல்லு
வான்முரட்டுதனம்மன்னாருசாமி போலேகிளம்பி வாய்விட்டலறுங்
குரலூறெட்டு மஹேயாசிவனையென்பான்கீழேபுரண்டழுவான் யா
னாயுந்தொழுவானே தூண்டிமீனதுபோலே துள்ளித்துள்ளித் துடி

ப்பான்பற்களைக்கடிப்பானேசிவனென்றுமுன்றுதாம் நாங்களுஞ்செ
ப்பவேனுமல்லாவிடில்வைப்பிலுதைப்பான்கோவிலிற் போவோமெ
ன்பான்எங்களுயும்கும்பிடச்சொல்லியில்லாவம்புபண்ணுவாள்கற்றி
வரச்சொல்லியடிப்பான்சிவன்பேநாச்சொல்லடா சந்நிதியில் நிர்ல
டாவென்பான் சொல்லித்துலைக்கவேணும்இல்லாவிடில் சுக்குமாந்தடி
கொண்டிரோக்கிவிநிவ'ன்கொம்பேரிமுக்கன்போலேமுதுகினில்குத்
துவான்புலிபோலேதத்துவானே இதுவென்னகாரணமோ எங்களுக்
கீனமாயிருக்குதுமானமல்லவோ கறுப்பண்ணசாரிதானே இறுளந்
காட்டேறியோவீரையன்னீட்டேறியோபாவாடைதுரைதானே மண
பத்திரகாளியோ வுன்மத்தவீரனே பூசைகள்போட்டுப் பார்த்தீதாம்
ஒன்றிலும்போவதுல்லைகாரியமாவதில்லையெங்கள்வள்ளுவனாகவே
ட்டோம்அவ்வொடுத்துச்சொன்னார்தை விடுத்துச்சொன்னார் மயன்
உருத்திரனார்பிடித்துவாட்டிதா ராடிப்படிபாட்டிதென்றார் தெனியர்
தென்றுசொன்னார் ஐயே வெளியாதென்றுசொன்னார்.

கீர்த்தனம்-இ-ம்-கன்னடா-சியா-கு-ஆதிதாளம்

பல்லவி.

சேதிசொல்லவந்தோம்நந்தனார் சேதிசொல்லவந்தோம்

அதுபல்லவி.

சாதிமுறமைதெரியாதவனுமக்கு

வந்தவனென்றொருமாதமாய்த்தெரிந்த

சேதி

சுரணங்கள்.

ஏரைப்பிடித்துசற்றே

தேங்கித்தள்ளாடியே

சேரியைப்பார்த்தே

சிதம்பரமென்றே

எத்துமுடியைக்கையி

நடத்தெறியாமலே

பார்த்திமம்பேர்களைப்

பாவியென்றெங்களை

உதட்டையசைத்துமுணு

ணனுறக்கத்தையும்

அதட்டிப்பேசினா

னம்பலவாணனைப்

யுமுவான்மன

விமுவான் எங்கள்

யமுவான்சிவ

தொழுவானையே சேதி

லெடுப்பான்அதை

விழிப்பான்இதைப்

பழிப்பான்அடிப

யடிப்பானையே சேதி

முணுப்பான்அவன்

துறப்பான்நாங்கள்

லடிப்பான்பொன்

படிப்பானையே சேதி

கீர்த்தனம்-இ-ம்-கமாசு-ஆதிதாளம்

பல்லவி.

அடக்கியாளுமையே இவனை அடக்கியாளுமையே

அதுபல்லவி.

அடக்கியாளுமிந்தத்துநிக்குக்காரனிவனை
யடித்துப்பிடித்துக்கண்டித்துபடபடத்து

அடக்கி

சரணங்கள்,

பொன்னம்பலவானென்றிவன்
பொழுதுபாங்குவான்சாம்பலைப்பூசி
சன்னதங்கொண்டவன்போலவே
சண்டைபிடிக்கவருவானிவன்
பலித்துதையேஒருமந்திரம்
பழமையானபிளிதங்களைக்
குலத்தை,கக்கெடுக்கவந்தானிவனொரு
கோபங்காரனெங்கள்வழிபட
ஞாந்தைவெட்டிச்சொல்லிக்கூலியைக்
கூட்டிக்கொண்டுபோய்ப்பயல்களைக்
கூளத்தைச்சிக்கிலெபங்களைவிடுத்தான்
காடுமண்டிவருஞ்சுடலையிம்

பேசி

வாசி

தோடி அடக்கி

போட்டான்

கூட்டான்

கோட்டான்

மாட்டான் அடக்கி

கொடுத்தான்

கெடுத்தான்

படுத்தான் அடக்கி

வசனம்.

சேறிசொல்லவந்த புலையர்களைப்பார்த்து வேறுயர்சொல்லுவார்

விருத்தம்.

காலமேவந்தானிங்கேகள்ளக்கும்பிடுகள்போட்டுப்
பாலனைபபோலேபேசிப்பசப்பினுன்போடாவென்றேன்
வேலைகுழுவகிந்தநீணனைப்போலேகானேன்
சிலமாஞ்சிதம்பரத்தைச்சேரவேவிடைகொடேனே

வசனம்.

அந்தணர்சொன்ன மொழியைப் புலையர்க்கேட்டு மிகவுஞ் சர்
தோஷங்கொண்டு சேரிவந்து சேர்த்தன் நந்தனொப்போதும் போ
லே அந்தணரிடத்தில் வருகிறார்.

துக்கடா-ஆதிதாளம்.

நந்தனும்வந்தார்வெகு
சொந்தமான தங்கலையரைக்காண

நந்த

அங்கமுழுதிலும்ஈறுபூசியே அரகராசிவசிவவென்றுபேசியே
சங்கையாருந்தருக்கைகள்வீசியே சாபிசாய்யென்றுதன்னையேசியே
தில்லைச்சிதம்பரபள்ளுபாடியே தெரிசனங்கானேனென்றுவாடிபே
அல்லலறுஞ்சிவலோகந்தேடியேயடையவேனுமென்றிங்கேநாடியே

நந்தனாரும்வந்தார்.

விருத்தம்,

சாதிருலம்பிறப்பென்னுஞ்சந்தேகந்தெளியாதுதானாய்கிற்கும்
பேதைகுணம்பிறம்மறுப்பேரின்பம்வருடித்தப்பேணிக்காக்கும்
ஆகிபராபரவென்னுந்திருச்சிற்றம்பலத்தைக்கண்டுவவீதுன்ன (ர்
வேதமொழிவிளங்குவருந்திருவாயால்விடைகொடுத்தாயிடுவீவொன்றா

கீர்த்தனம்-இ-ம்-உ-சேஷி-ரூபகதாளம்.

தில்லையம்பலத்தலமொன்	நிருக்குதார்கண்டபோக்கு
சென்மமானபிணியைக்	கருக்குதாம்
உயருஞ்சிகாக்கும்பம்	தெரியுதார்கண்டபோக்கு
உள்ளங்குளிரக்கருணை	பரியுதாம்
பண்ணவாயன்மாலுந்	தேவமாம்தில்லைக்காட்டி
பாம்புபுலிக்குறித்த	மாடுமாம்
அரியபிரமனெழுத்தைத்	தன்னுமாம் ஆனாய்முகு
ஆகந்தமுழுக்காட்டிக்	கொன்னுமாம்
போய்வருபவர்புண்ணிய	சாலியாம் தருமசாசன்
புரத்தில்பழுதுவந்து	கேலியாம்
உருவில்லாதகுருவொன்	நிருக்குதாம்மூலக்கனலை
ஊதியெழுப்பிக்காணப்	பெருக்குதாம்
உருவமாகிவெளியே	வருகுதாம் நான்மறைக்கு
முணர்வில்லாதகாட்சி	தருகுதாம்
போய்வருகஉத்தாரந்	தாருமெப்பொன்னடிதான்
போற்றவேகண்ணாலே	பாருமே தில்லை

வசனம்,

சிதம்பரம்போவேனென்றுஅந்தணர்கேட்கும்படிநந்தனார்கொ
ல்லுகிறார்.

கீர்த்தனம்-இ-ம்-சுருட்டி-ஏகதாளம்.

நாதரிவிடதகசந்தரிசன சாகாததிமிதகிடதகணந்தரிநின்தததிம்தகச
ந்தரிஞந்தரி தந்தகணம்மனனந்தனனந்தனந்தானகித்தனததனின்
னுகிடதகதோந் தத்தின்னுகிடதகதோந் தத்தின்னுகிடதகதோம்.

பல்லவி.

ஆடியபாதங்காணோ பிறந்தானந்தம்பூணோ

அதுபல்லவி.

நாடுந்தைப்பூரணபூசத்திலே தில்லை
நாயகனார்குருவாரத்திலே மன்றுள்

ஆடிய

சரணங்கள்.

பாசமறுத்துடல் வாசியொடுக்கி
டத்திபண்ணுங்காட்டில் பாம்புபுலிக்கி
ஆசையுடனே யருணைப்பெருக்கி
அன்பர்களிக்கச் சிலம்புகுலுக்கி
கொட்டமளிக்கும் புனல்றொழில்நீக்கி
கோடிகாலஞ்செய்த பாழ்வினைபோக்கி
வெட்டவெளியிலே நெட்டிடத்தூக்கி
வேதம்பணிந்திடத்தென்முதம்நோக்கி
சேனுஞ்சடைப்புனல் பூமியில்சொட்ட
சேனித்தநாரதர் பாடியேகிட்ட
கோணங்கிழிந்தண்ட கோளமுமுட்ட
கோபாலகிருஷ்ணனுமத்தளங்கொட்ட

ஆடிய

ஆடிய

ஆடிய

வசனம்.

ஆனபடியினாலேநான்சிதம்பரம்போகஉத்தரவுதரவேணுமென்
று அந்தனைநாத்திருநாளைப்போவாரகேட்குறார்.

கீர்த்தனம்-இ-ம்-தேசிக்தோடி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி,

உத்தரந்தாருமையே எனக்
கொருவருமில்லைபரகெதுயடைய
வித்தைகள்கற்றதுமில்லையானொரு
பத்தியிற்சென்றுபரகெதுயடைய
குற்றங்களைத்தனைகொடியேன்
அத்தனையும்பொறுத்தாதரவாக
பெண்டிபின்னையென்றுபேயனைப்போற்றவே
கண்டுகளித்துகாலங்கழித்தேன்
தில்லைச்சிதம்பரத்தைதெரிசித்துவந்துங்க
ளெல்லையைக்காததுக்கொண்டிருக்கிறேனையே

உத்

உத்

உத்

உத்

உத்

வசனம்,

நந்தனார் சிதம்பரம்போக உத்தரவு கேட்டதனால் வேதியாடு
மையைப் பார்த்துச் சொல்லுகுறார்,

விருத்தம்.

படியும்தில்லைநாதன்பத்தியேயுருவாய்வந்து
கழிநகராதனுரில் களித்திடும்நந்தனென்று

செசிமமுஞ்சிகாட்டிச் சில்லிடம்போலேநெஞ்சந்
துடிதுடித்திடவேஞாயந் தோடியும்பேசுவானே

கீர்த்தனம்-இ-ம்-தண்டனம்-ஆதிதாளம்,

சேரிமுற்றுஞ்சிவபத்திபண்ணும்படி
விட்டையாமதுவிட்டையாம்
சேதிசொல்லவேனுமென்றிங்கேநீ
வாதையோ அகமகிழ்ந்தையோ
காலேமாலையிலவந்துநீரிசனங்
காட்டுறாய்நிலைநாட்டுராய்
கதறினாலுமூர்க்குருவிகருடன்தோ
லாகுமோவநிவேகுமோ
அடிமைவேலைசெய்யுமுனக்கிந்தக்கொண்
டாட்டமோசெனக்கூட்டமோ
அடக்கிபாளமாட்டேனோசிங்கக்குட்டி
யல்லவோவதைசொல்லவோ
காளியூசையவர்போடும்போதுநீ
கண்டித்தையாந்தெண்டித்தையாம்
கபடமெல்லாம்வெளிப்படுவதாகவழி
சட்டுகிறேனிறை நாட்டுகிறேன்

வசனம்,

நந்தனாச் சிதம்பரம்போரோனென்று சொல்லுவதால் அந்தனர்
கண்டிக்கிறார்.

கீர்த்தனம்-இ-ம்-லாவணி-ஆதிதாளம்,

பல்லவி,

பறையாநீசிதம்பரமென்றுசொல்லப்
படுமோடாபோகப்படுமோடா

பறையா

அதுபல்லவி.

அறியாததனமினிசொன்னாலினிமே
லடிப்பேன்கூலியைப்பிடிப்பேன்பாவிப்

பறையா

சரணங்கள்,

சிதம்பரமென்பதை

விடுகொல்லைச்

சேறடியிலேவந்து

படுநாற்றைப்

பதத்திலேபிடுங்கி

நடுகறுப்

பண்ணனுக்கேபலி

கொடு அடா பறையா

எப்போதுமொருதடி

பிடிக்கையி

லெடுத்திக்கொண்டேதழுந்

கடி எங்கள்

கற்பனையாம்பள்ளு

படிகால்

நோகாமலேகாடியைக்

குடி அடா பறையர்

கள்ளந்தீருதற்குப்

பாரு உன்

கால்படும்பண்ணையில்வீழ்

மீரு திது

சொன்னதுமில்லையென்

குரு நீ

ககமுடன்வாழ்ந்துக்கொண்

டிரு அடா பறையர்

விருத்தம்.

ஒதியுடனீராவென்றும் உக்கிரமாடாவென்றும்
பதிபெறுங்கருப்பாவென்றும் பாவாடையாவென்றும்
துதிபெருநீருளாவென்றும் தொட்டியச்சின்னென்றும்
மதுவொடுநீரிதம்வைத்து வருந்தியேவணங்குவாயே

வசனம்,

அந்தணர் நந்தனாகக் கண்டித்து மறுபடியும் நல்வார்த்தை
சொல்லுகிறார்.

கீர்த்தனம்-இ-ம்-லாவணி-ஆதிதானம்.

பல்லவி.

நந்தாலுருசேதிசொல்லுகிறேன்கே
ளிர்த பங்குதோன்றியநான்முதல்
சொந்தமுறியெழுதிக்கொடுத்துநீ
வந்த பறையனல்லவோமறந்தாய்
பாரு இந்தவயல்வரப்பைவெட்டிப்
பேரு அந்தக்கழணியைவெட்டிப்பிணை
சேர்பொருப்புள்ளவனுனையன்றி
யாரு இதுவல்லவோகாரியம்
வாடா உன்கூலியைமுழுதுந்தர
வோடாபண்ணைப்பறச்சிகளுடனே
கூடபழனங்கடோறும்நடப்
போடாஇதுவல்லவோபுண்ணியம்
பாடுஉன்கறுப்புதெய்வத்தைக்கொண்
டாடுகள்ளுகள்ளுடன்பூசைகள்
போநெல்லினையும்படிக்குவழி
தேடுபுத்திசொன்னேனிதுதான்

நந்தர்

நந்தர்

நந்தர்

நந்தர்

வசனம்.

வேதியர் நந்தனாகச் சிதம்பரம் போகாதேயென்று கண்டித்து
ச் சொல்லுகிறார்.

கீர்த்தனம்-இ-ம்-தாநாமக்கிரியை ஆதிதாளம்,

பல்லவி.

சிதம்பரம்போகாதே சொன்னேன் சிதம்பரம்போகாதே

ஆநுபல்லவி.

சிதம்பரம்போனாஐதம்பெறலாமென்று

சேதிசொல்லுறாயுன்சாதிக்கக்குமோ

சிதம்பரம்

சரணங்கள்.

கள்ளக்கும்பிடுதனைப்

கபடமெல்லாமிங்கே

போடாதே உன்

காட்டாதே

மெள்ளச் சொல்லடா முழுநாள் கீழே

தள்ளிவிட்டுவெண்ணைத் தஞ்சுமபடிச் செய்வேன்

சிதம்

நாத்தைப்பிடுங்கிக்கழனி

நடவேணும் அந்த

நஞ்சைவயலைச்சற்றே

யுதவேணும்

பார்த்துப்பரமபடித்து

பழுதுவாராமல்

பாயஞ்சலம்விட்டுப்

பார்த்துவாய்க்கிதம்

அடிக்கடிமறுத்துநான்

சொல்லவோ நீ

அடுமைக்காரப்பய

ல்லவோ

எதித்துக்காட்டுவேனிருக்குதுசாதனம்

ததித்துப்பேசினால்

தாடையிலடிப்பேன் சிதம்

வசனம்,

அந்தணர் கண்டித்துச் சொன்னதால் நந்தனார் துயரமடைந்து
சேரியில்வந்த சிவனைநினைத்து பக்திபுரிந்து கொண்டாடுகிறார்.

கீர்த்தனம்-இ-ம்-தண்டகம்-ருபகதாளம்.

பல்லவி.

பத்துபண்ணிக்கொண்டிருந்தால்-முத்திபெறலாமே

ஆநுபல்லவி,

எத்தனைசுபுமெவ்வுயிர்க்கும்வ்வுயிராய்நிறைந்துருக்கும்

வஸ்துவென்று அம்பலவன்மலரடிதுனந்தோறும்

பத்தி

சரணங்கள்.

கட்டழக்சேரனிடங்காதலது

போலே

கடிகுவருங்கன்றருகில்லைகழியலது

போலே

கட்டவனாத்துணியுமில்லாப்பேதைமொருக்

காலே

காவலனார்பதம்வருகில்களிம்பதனைப்

போலே

கண்டுமுறைகீழகலக்கண்டறியார்மதுமயக்கங்

கற்பனையாமிப்பிரபஞ்சஞ்சொற்பனம்போலொப்புமிரும்

பத்

தயிர்குடிக்கில்பால்குடிக்கத்தழுவுதல்திருஷ்	டார்தம்
சடலம்பொறுக்காமல் துவர்தருகிலி	மோகந்தம்
ஆயிருந்துவழுத்திந்தமாயையுப	சார்தம்
ஆகுமொன்றுசாதனங்கள்வழங்குது	வேதார்தம்
காயஞ்சனிக்நாத்திருக்கக்கண்டுகொள்ளவேண்டுமென்றால்	
காகபணம்பாசமதுமாசவே	கோகமுகின் பத்தி
பச்சைமரத்தாணிப்போலேபரிந்துமனம்	நாடி
பாலகிருஷ்ணன்பணியும்பொன்னம்பலவனைக்கொண்டாடி	
இச்சைப்பொழிந்ததம்புலன்களைந்துகளும்	வாடி
ஏகரசமானபரிபூரணத்தைத்	தேடி
அச்சமறந்துருவிழிலானந்தநீர்கரைபுரள	
அரணேதிரிபுரணேகங்காதரணேபராபரணேயென்று	பத்தி

வசனம்.

சேரியில்சிவபத்தி பண்ணிக்கொண்டிருக்கிறபன்னிருபேர்களுடனநந்தருமிருந்துபக்திபண்ணும்நாளையில் ஒருநாளநந்தனார்பன்னிருவருடைய பக்திதிடப்பட்டதோ இல்லையோவென்று அறியப்பரிட்சைபார்த்தார்.

இருச்சொல்லலங்காரம்,

நந்தனார்-சிவதலத்தின்சிதம்பரமேகாட்சி	யென்றார்
அவர்கள்-அளித்ததைகளைந்தூண்டிசிற்றலேகாட்சி	யென்றார்
நந்தனார்-சிற்சபையின்மகிமைமென்னசெப்புவி	ொன்றார்
அவர்கள்-அச்சதறுங்காணாதவானந்த	மென்றார்
நந்தனார்-ஆகையினுலென்னபலனாகு	மென்றார்
அவர்கள்-நக்கறிவெளிவராமநவியு	மென்றார்
நந்தனார்-கற்றதனாலென்னபலன்கண்டோ	மென்றார்
அவர்கள்-கொற்றகிமைக்காரனடலன்கொண்டா	ொன்றார்
நந்தனார்-அம்பலத்தைத்திழைபோடத்	தொடங்கினாரோ
அவர்கள்-சம்புனித்தைமாயைக்கு	ளடங்கினாரோ
நந்தனார்-மனத்திருத்திக்கொண்டாக்குவாராதொன்றில்லை	யென்றார்
அவர்கள்-கனலருத்தமுண்டாக்குங்காராதுதொல்லை	யென்றார்
நந்தனார்-சாடியிலேயெளியவன்தானறிவேனோ	வென்றார்
அவர்கள்-ஆதியிலேபேதமில்லை அறிவினோ	யென்றார்
நந்தனார்-ஞானமில்லாதவர்குத்திநாடா	ரென்றார்
அவர்கள்-ஊனமில்லாச்சிவபக்திதேடா	ரென்றார்
நந்தனார்-மதியில்லாதவர்களுக்கெல்லாம்விதியே	தென்றார்
அவர்கள்-துதியில்லாதவர்க்கெல்லாங்கதியே	தென்றார்

நந்தனார்-பவக்கடலைக்குளப்படிபோல்பகுப்பா	ரென்றார்
அவர்கள்-சுகக்கடலிலிளைப்பா மிகுகிப்பா	யென்றார்
நந்தனார்-பாப்பாணுத்தாரங்கொடுப்பானே	வென்றார்
அவர்கள்-காப்பாற்றுங்கடவுளுக்குகைப்பார	மென்றார்
நந்தனார்-படித்தாற்போல்காட்டினிட்டேன்பலமாச்சுகதென்றுசொன்	
அவர்கள்-அடித்தப்பால்போட்டுவிட்டாராலையாகு	மென்றார்
நந்தனார்-அங்கேயேன் நீங்கள்வல்லையோ	வென்றார்
அவர்கள்-இங்கையெனேதுஇல்லையோ	வென்றார்
நந்தனார்-எங்கும்நிறைந்தபூரணங்க	சென்றார்
அவர்கள்-இங்குமிருந்துஇயற்றுங்க	சென்றார்

வசனம்.

இப்படியிருங்காலத்தில் ஒருநாள் தனக்குத்தானே பரவசமாய் ஆனந்தக்கண்ணிர் பெருகிப்பாடிவார்.

கீர்த்தனம்-இ-ம்-செஞ்சுருட்டி-ஆதிதானம்.

பல்லவி

பாடுவாய்மனமே சிவனைக்கொண்டாடுவாய் தினமே	
இந்திரன்முதலிய இமையவர்க்குபகார	
நந்தியின்னம்தேறும் நம்பன்பதம்போற்றி	பாடுவாய்
ஆலந்தனையுண்டமரனாக்காத்திரு	
நீலகண்டன்கழல்பெற நெதியுடன்போற்று	பாடுவாய்
சீலமாதவாசித்தத்தினின்றிடுஞ்	
சூலபாணியென்னுஞ்சுயம்புதாள்போற்றி	பாடுவாய்
மோகமாந்துன்பத்தினுல்முழங்கிக்கொடாமல்	
ஆகமமுறையிடும் அந்திவண்ணனைப்போற்றி	பாடுவாய்
பஞ்சாட்சரந்தண்ணிப்பக்தியாயுருவேற்றி	
மெய்ஞ்ஞானம்பெற்றுய்யுமேலோனைப்போற்று	பாடுவாய்

கீர்த்தனம்-இ-ம்-தோடி-ஆதிதானம்.

பல்லவி

சிதம்பரமேரினைமனமே முத்திபதம்பெறலாகுமனமே

அநுபல்லவி.

சதம்சதம்மெனும்பொருள்பதம்பதம்மய மருள்
சமரசநடம்புரிசாமிசிதம்பரநிலன்திருவுருக்கொள்ளாச் சித

சரணங்கள்,

ஒழியாக்கவலைகொண்டிழலாய் ஆனாய்
உண்மையில்லாலிட்டிடுநிழலாய்

தழுவாதி நுந்தில்லைத்தலமெனுமேல்	விட்டை
சாந்ததாலல்லோநல்லசாபல்யமாம்	பாட்டை
பந்தமும்பெற	பந்தமுமேயற
எந்தவினைத்தீர	முந்தூரம்முற்சிதம்
தேகமெடுத்தவருண்மைபறியாய்-மோசத்	
தெரியவைபாவலைசித்திமுழியாய்	
சாகுமட்டுஞ்சம்சாரமே	லிட்டு
சலியாமலேயுரைத்துச்சண்டாளமான	துட்டு
சம்பாத்தியமது	வம்பாநும்விதி
நம்பாதித்ததி	தெம்பாய்பதி சிதம்
உனக்குள்ளேயுணர்வாய்நிமோனம்உண்மை	
ஓர்வழிகாட்டிமே	ஞானம்
தனக்குச்சிதம்பரஞ்சார்ந்தகாலே	தன்மயம்
சத்திராமம்கூட்டும்காம்பிராச்சிய	சின்மயம்
சரிவாசிவதூந	வசமயமாய்வரு
முருவெனியெனுமொரு	பொருளதுவாந்திரு சிதம்

துக்கடா.

அரகர அரமகாதேவா

சிவகாமிநாதா தில்லைபில்வாசா

நந்தனார்சிலநாளானபின்புஅடிமைகொண்ட அந்தணரிடத்தில்
வந்துசிதம்பரம்போக உத்தாரம் மிகவும் வருந்திக்கேட்கிறார்.

இது அறுசீரடி விருத்தம்,

வேதியுபோபெரியவனோநல்லவனோநான்கடையன் விண்ணோர்மெ
ய்ச்சும், சாதிபுபோபலலைபுங்கற்றுணர்ந்து புனாயில்லாதவமெசெய்யு
ம், போதுபுபோபத்தியில்லாநான்புலையனேதறியேன் புண்ணியமூர்த்
தி, பாடுகுருநிதம்பரத்தைக்காணவென்றே யாசைகொண்டேனனு
ப்புகிறே.

கீர்த்தனம்-இ-ம்-நாதநாமக்கிரியை-ரூபகதாளம்

பல்லவி

தில்லைச்சிதம்பரத்தைபொருதரமாகிலுந்
தெரிசித்துவாவென்றுத்தாரந்தாருமையே
அதுபல்லவி

தில்லைச்சிதம்பரத்தைக்கண்டால்பிறவிபிணி	
இல்லைபென்றுபெரியோர்சொல்லக்கேட்டிருக்கிறேன்	தில்லை
அல்லலறுக்குந்துருவம்பலநாயகன	
அல்லும்பகலுமாமிமானந்தம்பெருகிய	தில்லை
யாதிமுதல்வாயென்னையடிமையகொண்டதல்லவோ	
வேதகுலமேபெந்தன்மீதில்தபவுசெய்து	தில்லை

கீர்த்தனம்-இராகம்-ராதமாக்கிரியை-ஆதிதானம்.

பல்லவி

தெரிசிக்கவேணுஞ் சிதம்பரத்தைத் தெரிசிக்கவேணும்

அனுபலலாதி

தெரிசித்தவுடனுடல் கரிசைபடுணிகளறும்

பரிசுத்தமாகுமுன் மறுசுத்தமாகவே

சரணங்கள்

பக்தர்பணியந்திருக்கூத்தன்சநிதிதொழும்

தேத்திப்பிறவியது ராற்றியெப்போதும் தெரிசிக்க

வேதனையடியவர் போதனைமுனியவர்கள்

நாதனைகரங்குவித் தாநாவாக தெரிசிக்க

சசனேபுலியூரில்-வாசனேகனகச

பேசனேயென்று கடராசனைப்போற்றி தெரிசிக்க

காமனையெரித்தவர் வாமத்தினினறுசிவ

நாமத்தைசொல்லியார்த்த சாமத்திலவந்து தெரிசிக்க

ஞாலம்புகமூமவன் மாலையணியும்மே

பாலகிருஷ்ணன்தொழுஞ் சீலபொற்பாதனை தெரிசிக்க

வசனம்.

நந்தனார் தரிசனஞ்செய்ய உத்தாரங்கேட்க அந்தணர் சொல்வகிறார்
எண்ணெயாசிரியவருத்தம்

புத்திசொல்லக்கேளாத மூடாவுந்தன்

பிரட்டெல்லநானறிவேன்போடாபோடா

பத்தியென்றுஞ்சித்தியென்றும் பறையர்க்கேது

பாப்பாரதெய்வமது பாவிக்காது

ஞற்றமுண்டுன்சாதியிலே வழக்கமில்லாக்

கொள்கைபறைச்சேரியிலேகூடாதப்பா

பித்தமதுகொண்டவன்போ லிங்கேவந்து

பேசாதேபோபோவென் றேசுவானே

கீர்த்தனம்-இராகம்-அசாவேரி-ஆதிதானம்

பல்லவி

சிதம்பரீதெரிசனமாய்தைச்சிந்திக்கலாமாபறையா

அ

அதுபல்லவி

சிதம்பரதெரிசனஞ் சதுர்மறையோர்கள்

செய்வது ஓயம் நீசொல்வதுமாயம்

சொல்லாலே இங்கேநில்லாதே

சேரிக்குப்போடா நாளைக்குவாடா

சிதம்பர

சரணங்கள்

சனகமகாமுனி யோகிகள் தேடிய

கனகசபேசனைக்கண்டறிவாயோ

பேசாதேகைவிசாதே

வீரனைத் தொழுடா வரியைவுழுடா

சிதம்பர

தவமுடையோர்கள் தரிசிக்குமந்திரஞ்

சிவபதமென்றுசேவிக்கலாமா

ஆகாது வினைபோகாது

விரைதெளியன்றோ அறுதலிமகனே

சிதம்பர

வசனம்-

உழுதுசேறுபண்ணி பரம்படித்து விரைதெளித்து நாம்துபறித்து

நடவுருட்டு மடைத்திறந்து மடைகோலி னோபிடுங்கி காத்திருந்துபதத்தில

ஹத்து கட்டியறுத்து நிரம்பிய பட்டடையக்காப்பதுமில்லை இராக்கால

ங்களில் பந்தம்பிடிதது தடியெடுத்துகொம்புதம்பட்ட முழுகுகோலாக

லமாகி நாலுபறையரோடுநிகழி வரப்பைவிட்டு ஊரைச்சுற்றிவந்துகாக்

கும்படி கிராமத்தாரிட்ட காவல்காப்பதுமில்லை உனக்குவேண்டியஊறு

றககம் முதலாகிய தேசதருமமும் மறநதுள்போதும் திவ்யமம்பலமதிரு

ச்சிறறம்பலம் சிதம்பரமென்று பிடித்துப்பிடிததுத் தாயைவிட்ட குழந்

தைபோல வாயைவிட்டலறி-பேய்பிடித்தவனபோல் மதிமயங்கு உட்க

லவகி எல்லோரும்பழிக்கக்கீழே புரண்டழுது தத்துப்பித்தென்று தள்

ளாடியகாரணமென்று அந்தணர்நந்தனைக்கேட்கிறார்.

சீர்த்தனம் இராகம சூரியகாந்தம் ஆதிநாளம்

பல்லவி

நந்தர் வுனக்கிந்தபிரமைவந்தகாரணம்நானறிந்திடச்சொல்லும்

அனுபல்லவி

அந்தரங்கமுள்ள சொந்தபறையனு

யன்றியிருப்பதுபேய்சண்டைபிடிக்கவந்தாய்

நந்தர்

சரணங்கள்

சா திமுறமைதறந்தாய்தில்லைச்

சபாபதியநினைந்தாய்

சூதுர்காரபறையருடன்கூடிச்

சும்மாயிருப்பதுளம்மாத்திரம்நான்

நந்தா

சூலத்திலிலலாதவழக்கம் நீயதைக

கொண்டாடுமுழக்கம்

வெளுத்ததினாலென்ன எ நனமச்சாணியது.

மேனியலணிவரோவையகந்தன்னில்

நந்தா

திரட்டுபுரட்டுமறியாப்பொல்லாத

திங்குவார்த்தையுரையாய்

முரட்டுத்தனத்தைஎன்முக்கனேகாட்டி

விரட்டிப்பேசுறாய்தெறிமயக்கமோ அடா

நந்தா

வசனம்

வேதியர் நந்தனரைப்பார்த்துச் சிதம்பரநிலைந்தசாரணமென்னவென்று கேட்டபின் நந்தனார் வேதியருக்குச்சொல்லுவார்

அறுசீரடியாசிரியவீருத்தம்

மனங்கொண்டவிடமெல்லாம் போகாமலானோகிட்டு மறித்து வாங்கி அனல்கண்டமெழுத்துபோலெனதுள்ளந்தனதாக விரிக்கிச்சாய்க்கும்புனல்கண்டவேணிமனைப்புண்ணியனைப்புரந்தகனைப்போற்றிசெய்யக் கல்கொண்டதில்லைநகர் போய்வருவேன்கருணைவாழிகாட்டுவீரே.

வசனம்

நந்தனார் வேதியரைப்பார்த்து உத்தாரக்கேட்க அந்தணர் சொல்லுதல்
கீர்த்தனம்-இராகம்-நாதமாக்கிரியை-ரூபகதாளம்

பல்லவி

நட்டநடவுவிளையும்பட்டவெளியைத்தொட்டபோதிலும்

நட்ட

கொட்டமதியைவிட்டுவிடுகேளடாபண்ணையாளடா

நட்ட

கட்டநெருங்கும்பண்ணையுன்சாஸ்பட்டி தினுல்பகடைசொள்ளாமட்ட

விருத்தம்

கதிரொருமுழமேரீளுங்கட்டுமுக்கலமேநாணுந்

துதிபெறுந்தாவுன்கை தொட்டதேதங்கமாகும்

பதிதனிற்பெருமைசொல்லும் பறையனுயிருந்துதில்லை

சிதம்பரப்பித்தேன்கொண்டாய்செய்தோழிலேதென்றோ

வசனம்

நத்தனாக்குச் சிதம்பரப்பித்துத் தெளியாமையால்வேதியரென்ன
செய்யப்போறேனென்று தயரமுற்று நத்தனாரப்பார்த்துப்புலம்புவார்
கீர்த்தனம்-இராகம்-தனாகரி-ஆதிதாளம்

பல்லவி

பித்தனாய்ப்போனதென்னநந்தா

பித்தனா

எத்தனையோபுத்திகளெடுகதுப்படித்தும்

பித்தனா

சரணங்கள்

சித்தரிப்படி

செய்ததாரோ

பற்றுதலில்லாமலே

பண்ணியபேராரோ

பத்தியென்றுபே

ரிட்டதாரோ

நித்தமுமிப்படிமே

நிலையிட்டதாரோ-பித்தனா

எத்திசையும்புகழ

பெற்றிருந்தும்

விந்நகனாளேகம்

விளம்பத்தெரித்தும்

பத்தியோசுரல்

மீட்டும்

கந்தெனன்றுபேடிட்டு

நானுனக்கிட்டுத்தும்-பித்தனா

வசனம்

மனதிற்றுயரமுற்றவேதியரைநத்தனார்மிகவும்வணங்கிச்சொல்லுவார்

ஆறுசேடியாசிரியநிருத்தம்

பித்தமதுதெளிந்துவிடமருந்துண்டுதில்லைவனம்பேணிச்சென்று

சத்திசிவகாமிப்பெண்ணிசந்நிதியில்நேராகத்தலைவணங்கித்

தித்தியென்றுநடனமிடுத்திருக்கோலங்கன்குளிரத்தெரிசித்தானும்

பித்தமதுதெளிந்துவிடும்வேதார்த்தமழைசொரியும்பெரியகோவே

கீர்த்தனம்-இராகம்-செங்கலா-ரூபகதாளம்

பல்லவி,

பித்தத்தெளிமருந்தொன்றிருக்குதுபேரின்பமன்னுள்ளே

அதுபல்லவி

மற்றமருந்துகள் தின்றாலுள்ளனருக்குவல்லேவல்லேவல்லேவையே அடு

பாம்புபுலிபுமெய்ப்பாடுபட்டுத்தேடிப்பார்த்துப்பயரிட்டது அந்தப்

பூரளந்திருமாயனும்வேதனும்பார்த்துக்களித்ததுண்டு

பார்ப்பதியென்றொருசொட்டியதல்பாதியைத்தின்றதுண்டு இன்னம்பா
தியிருக்குப்பமையாடியும்போய்ப் பாரொன்றுத்தாரந்தாரும்தாரும்பித்தந்
பத்துத்திசையும்பாவிப்படர்ந்தாலும்பார்த் துப்பிடியாரே
ததற்குத்திகுத்தி தாளங்கள்போயிற் தன்னை - சிலம்புகொஞ்சந்
தித்திகுத்திதேனோசெங்கும்போநல்லித்திமுனை யார்க்கேளன்
சித்தந்தைகட்டி யிழுக்குதுஅங்கே சென்றாய்போதுங்கண்டால்திருமையே
பித்தந்

ஊரைச்சொன்னுலுமிப்பாஷந்தொலைபுட லுக்கும்
பேரைக்கொண்டிடிப்புலம்புகிறார் பெர்களுக்குப்பிழம்பு
சாருநரையுத்திருநாதுசாதினையப்பாராதுஇன்னன்
திராநரோய்கள்படைத்தவெனக்குத்திரநாந்ருந்திருமையே பித்த
கீர்த்தனம்-இராகம்-செஞ்சுநாட்டி ஆதிதாளம்
பல்லவி.

சித்தம்பாம்போகாம
சென்றதனைநாசுகி
பத்தியுமனமும
சத்தியஞ்சொன்னேன்
ஆசையுநேசமு
பேசலும்பாசமும

விருப்பேனோ
கெடுப்பேனோ-சிதம்பா
பொருந்தினதங்கே
சடலமுயிங்கேசிதம்பா
மானந்தமங்கே
பித்தம்லுமிங்கேசிதம்பா

வசனம்

இப்படிநந்தனார்சொல்லி வேதியர் ஆர்ச்சையடைந்து விழுந்துதெளி
ந்து எழுந்துசொல்லுவார்.

அதுஜீரடியாசிரியவிருத்தம்

நாற்பதுவே விடமி நடவுநட்டாமில்ல
பார்ப்பதுமில்லைசைவப் பழமதுதின்றாய்பண்ணை
கார்ப்பதுமில்லையுன்னைக் கைவிடமனதுவல்ல
சேர்ப்பதாலாவதில்லைச் சேரியிற்றொலைந்துபோடா

வசனம்

என்றுவேதியன்சொல்லிய உத்தரார்ப்படி சேரியில் நந்தனார்வந்துப
ன்னிரண்டுபேர்களை பார்த்துச்சொல்லுவார்

திபதை இராகம்-மாஞ்சை-ஆதிதாளம்

கண்ணிகள்

ஆசைநேசரானுந் தோழமேகேனங்கள்
பேசுஞ்செய்வங்களுண்டோ நசனல்லால்மக்கு
ஆயன்மாயன் அன்றடிமுடிக்கானாத

ஆசை

நேப நமதுவருவாய்நின்றநின்மலனல்லால்	ஆசை
மண்ணுப்பின்னணுய் மற்றுளபொருள்களாகி	
எண்ணுமென் னுளெண்ணெய்போலிருக்குமீசனல்லால்	ஆசை
அருவாயுருவா யண்டபகிரண்டமெங்கும்	
பரமாயுதின்ற ததந்தப்பராரபரத்தையல்லால்	ஆசை

வசனம்

என்றுநத்தனார்சொல்லிப் பின்னும் ஆனந்தக்கூத்தாடுவார்
தரு-இராகம்-தந்தியாசி-திரிபுடைதாளம்
பல்லவி

ஆனந்தக்கூத்தாடினார் ஆனந்தநந்தன்
ஆனந்தக்கூத்தாடினார்

அனுபல்லவி

வா னுந் துடுகவர்முனிவர் ஜயஜயவென்று	
வாழ்ந் தும்பிரானடிகள் வாய்ப்பதெப்போவென்று	ஆன

சரணங்கள்

மாயவலைக்குட்	பட்டு-அதிலெப்போதும்
மாணத்தையரப்	பட்டு
மாயுமுன்னு வந்து	வலியவாண்டருண்மூர்த்தி
நாயேன்களிககவென்றான்	நாடுவென்மேசாத்தி ஆன
கவலைபடாதே	நெஞ்சமேகாலன்கைப்பாசங்
கண்முன்வாராதே	அஞ்சமே
தவநிலைபயுணர்ந்த	சன்மார்க்கர்தமக்கன்று
தற்பதத்தைக்காட்டினேன்	தனைக்காணுவேனாவென்று ஆன
காயநிவருந்	சத்மா அன்றியுற்பவங்
காண்பதொவ்வொரு	விதமா
ஆயுமெழுபிறப்பா	யவதரித்தலுண்டென்றுன்
தூபபதற்காலந்தத்	துகளற்றிருப்பேனென்றும்-ஆனந்

வசனம்

இவ்விதமாகப் பன்னிரண்டுபேர்சீனையும் வேலைசெய்யவொட்டாமல்
தன்சம்பத்தில் நிற்கவைத்துக்கொண்டு போதித்திருப்பதை வேதியன்
கேள்வியுற்று நந்தனுரைச் சீறிக்கடுங்கோபஞ்செய்ய நந்தனார்வேதியருக
குஇறவுசொல்லுசிறார்

தரு-ஸ்ரீராகம்-ஆதிதாளம்
பல்லவி

ஏ நக்கெல்லீது	இத்தனைபேதகம்
எண்ணுவதே	தோதகம்

அறுபல்கவி

காதலாமனக்கடர்சோன்ன

சொல்லி

சாதனைசெயதுசாத்திரபிழையான்

நில்லையாக

சரணங்கள்.

நான்உனக்குப்

பண்ணிசாதனஞ்செய்து

நலமாய்த்தந்த

துண்டு

தோன்றவேநீசொல்லுஞ்சொற்படிச்

செய்கிறேன்

பான்மையாமரித்தய்பத்தியாய்

உயங்கிறென்வதுக்

சாகளவு

நன்மைசெய்தோரைஒருக்

காலும்மறவாத்

தன்மை

தாசனுக்கெப்போதுமுண்டுதாமே

கண்டு

போசிக்கப்போகுறீர்

இனிமேல்நான்செய்தொண்டெதுக்

ஏழைநான்

தானேகுதும்வாதும்

ஏதொன்றறி

யேனே

மேருயடனையொருமுகிகாளைக

ளெங்கே

ஊழியனுக்கும்உமுகயிருக்கொடுப்பி

ரிக்வேறுதுக்

நந்தனார்வருமுதல்

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்

லணக்கமாய்ச்சொல்லும்வார்த்தையையுணர்ந்து

வஞ்சனையிலாதவேதியன்றன்

கணக்கில்லாத்தனதுபண்ணையாளவசத்தில்

கைப்பிடியாகவேவந்து

பிணக்கிலானிவன்சொற்படியெலாஞ்செய்வான்

பின்னிடான்அழைத்துபோனென்ன

இணக்கமாய்க்கொண்டுபோயினர்நந்தர்

வர்தொழில்மிகப்புரித்தனனே

தரு-இராகம்-சஹானுபகசாப்புதாளம்

பல்லவி

பத்தியாக ஆண்டைசொற்படியெய்தாநந்தன்பலருடன்மிகப் பத்தி

அறுபல்லவி

கர்த்தனைச்சித்தங்களித்துங்

கதித்தவன்

கமலபாதத்தை

நாடிமெத்தக்

காதலாகவேகொண்

டாடி

மனம்

நீடி பத்தி

சரணங்கள்

நீருள்ள ஆதனார்நஞ்சை
 நித்தமுமோர்க்கொண்டு
 சுத்தமதராகவே
 காலைப்
 கருப்புவெருப்புச்சிவப்பு
 காளிகளைகட்டிப்
 காறுவொன்றதிலே
 ஏ
 கந்தன்கறுப்பன்கடம்ப
 கரியவனவன் தம்பி
 காத்தானவன்மகன்
 குள்ள
 சேகச்சம்பாசிறுகருடன்
 சிறந்தமணக்கத்தை
 சேர்த்துவையு
 பயி

பஞ்சைகளை
 பழுதுஅறச்
 உழுது
 பொழுது பத்தி
 நிறமுள்ளக்
 பூட்டி-பொற்
 மாட்டி
 ரேட்டி பத்தி
 னிடும்பன்
 பெரியச்சின்னக்
 சொரியன்
 நரியன் பத்தி
 சம்பா
 நடடுகம்பு
 மிட்டி
 விட்டு பத்தி

வசனம்

இவ்விதமாய் ஏர்த்தொழில் புரிந்தக்கொண்டிருந்த நந்தனார் இனி
 மேல் சிதம்பரம்போவேல் போகாவிடில்பிராணனைவிடுவேன் அன்றியும்
 சேரியில்வரமாட்டேனென்றுசொல்லிக்கொண்டு வேதியர் அப்பால்சென்
 றுதலைவணங்கிக் கரங்குவித்து மனந்துடித்துக்கண்டித்துச்சிதம்பரபோ
 கடத்தாரங்கேட்கிறார்

அறுசேடியரசியலிருத்தம்

பொய்ச்சடலம் புழுக்கடென்பதுவாசற் றேழம்பைநயப் போற்றி
 செய்யும் துச்சனிவனென்மெண்ணித்தள்ளாமனன் னெறியைச்சொல்ல
 வேணும் பச்சையிசுந்தொருயழி சிவகாமிமாதுபங்கன்பாதற் றானிசு
 சையிசுந்திருக்குதையேஅம்பலத்தைகண்டிகளினிறைஞ்சவேனே

தரு-இராகம சாவேரி ரூபகதாளம்

பல்லவி

பொன்னம்பலவாணனடிதொழுவா ரொருவான்நிப்
 புறவிககடலிடையில்கிடந்தழுவார்

அநுபல்லவி

இன்னம்பலதெய்வங்களுமிருக்குமெனக்கிவர்
 போலவேயில்லையேழையிடத்திலிருந்தஞ்செய்திடும் பொன்

சரணங்கள்,

வேதமொருநா ன்குமறியா கபழம்பொருளாகினும்

வேண்டிபதஞ் 'லிகக'கவேதிஸ்ஸைப்பதிவந்து

பாதச்சிலாபசைபமணிசூலுங் ப்பிறையிலங்க

பணிய மாடவேசன யாடவே பரமணந்தகநத்தாடிய பொ

பலகநசனில்ககன ரதுபோலெக்கினும்பரிபூரண

முருவற்ற தாயருவற துகுறையற்றிடுஞ்செல்வங்

கலிய ற்றமர்மதவற்றவர்விடைபததினு லுருவற்றிட

கலைககறவாவலைபக்கவரிதயத்தினில்நடமாடிய பொ

இரவுபகல்கருமங்களிழுக்கும்பொரி ரரணங்களதை

இருந்து வசப்படு க்தும்வகையெனக்குத்தெரியாது

பரவிவருமராகா திறசாணடுங்கிமனதொடுகிவழி

பார்க்குமிடமார்க்குமரிதககும்பாலகிருஷ்ணன் தொழு பொ

வசனம்

இவ்வகையாய்க்சொல்லும் நந்தனாரைப்பார்த்து வேதியர்சொல்லு

கறார்.

சுலோகம்.

மெள்ளம்பேசுமெழுசிறுயதினமுடாவுனக்கித்தனை

களளக்கும்பிடலாவதெனையலனோகாட்டும்பசாசலல்லவோ

துள்ளித்துள்ளித்துடிகிறுய்சிவபதஞ்செல்லாதுவசாதியிலே

எள்ளு கொல்லையிஸ்மாமிவந்துதொடராதேகுட்படிசெல்லடா

வசனம்

இப்படிசொல்லிய வேதியருடனே நந்தனார்தனக்குத்தெரிந்த வித்

தைகளை அத்தருணத்திற்சொல்லிககாட்டுவார்

முன்நந்தனார்பின்வேதியர் இருவருமாகச்சொல்லிக்கொள்ளும்

ஏட்டிக்குப்போட்டியான இருச்சொல்லலக்காரம்

நந்தனார்-தில்லையப்பார்க்கவல்லையோ

வேன்றார்

வேதியர்-கொல்லையிள்முளகாயில்லையோ

வேன்றார்

நந்தனார்-கள்ளப்போனுவள்ளதுகாணு
வேதியர்-வெள்ளம்போனுவள்ளதுவினையு
நந்தனார்-திருச்சிற்றம்பலங்கண்டாய்தேகங்களிக்கு
வேதியர்-பொரிச்சகநிகொண்டாய்தேகம்பெருக்கு
நந்தனார்-அரகராவெனறுல்பாவம்போ
வேதியர்-பறையனைக்கண்டால்பாவமா
நந்தனார்-வெட்டவெளியிலேமனுபுட்டிப்பாரு
வேதியர்-பொட்டவெளியிலேகுழிலெட்டிப்பாரு
நந்தனார்-எனக்குஉரியஞானமாரினை மதி
வேதியர்-உனக்குநாழியபறையர்சேரியேகதி
நந்தனார்-கத்தாவேயென்னுள்ளம்பெற்று
வேதியர்-கற்றழையக்கிணியில்பற்று
நந்தனார்-மறையோருடெப்போதும்வாயிலேதற்க
வேதியர்-பறையருக்கெப்போதுமசேரியேசொற்க
நந்தனார்-கொள்ளித்தேள்போலென்னைக்கொட்டாதே
வேதியர்-அள்ளித்தந்தேனென்னைத்திட்டாதே
நந்தனார்-கடுமையாவ்லந்துகவலைப்படுத்
வேதியர்-அடுமையாய்வந்துஅலலப்படுத்
நந்தனார்-தில்லையோடுன்னைச்சேரேனோ
வேதியர்-எல்லையோடுமுன்னைப்பாரேனோ
நந்தனார்-திருவாதிரைவருகுதுபேவேனோ
வேதியர்-மறாதிருபறையாபோகாதே
நந்தனார்-தெரியாதெள்ளப்போவேனோ
வேதியர்-மரியாதையல்லபோகாதே
நந்தனார்-ஆனையைவிட்டுவழிகாட்டும்பெரியோரே
வேதியர்-பிராணியைவெட்டும்பழிகாட்டும்புகையோ
நந்தனார்-ஆடிப்பாடிப்பாடிப்பே
வேதியர்-தேடித்தேடிப்பிடிப்பே
நந்தனார்-தில்லையிலேகலந்துபலநாடுவே
வேதியர்-கொல்லையிலேவிவந்தாகப்போடுவே
நந்தனார்-சிந்தைநொந்துதளிப்பேனோ
வேதியர்-வந்துவந்துஅலப்பாதே
நந்தனார்-கெஞ்சினால்நெஞ்சமுருகாதே
வேதியர்-அஞ்சினால்பஞ்சம்வருகாதோ
நந்தனார்-சிதம்பரம்போகஉத்தாரந்தாரு

மென்றார்
மென்றார்
மென்றார்
மென்றார்
மென்றார்
மென்றார்
வென்றார்
மென்றார்
யென்றார்
யென்றார்
ரென்றார்
தென்றார்
மென்றார்
மென்றார்
யென்றார்
யென்றார்
துவதேன்
துவதேன்
வென்றார்
வென்றார்
யென்றார்
யென்றார்
யென்றார்
யென்றார்
பென்றார்
யென்றார்
யென்றார்
னென்றார்
னென்றார்
னென்றார்
வென்றார்
யென்றார்
தென்றார்
வென்றார்
மென்றார்

வேதியர்-இதம்பெறலாமோகத்தாலேபோது
 நந்தனார்-சீக்கிரமாய்ப்போதே
 வேதியர்-போக்கரியாய்ப்போவா
 நந்தனார்-அன்னீதஞ்செய்யே
 வேதியர்-சொன்னதுதவறே
 நந்தனார்-எங்கள் சாதிக்குவென்னவழி
 வேதியர்-உங்கள் சாதிக்கு இந்தவழி
 நந்தனார்-உற்றதுஒன்று
 வேதியர்-பெற்றதுபோது
 நந்தனார்-பறையனாய்ப்பிறந்ததென்தலைமேழுத்திது
 வேதியர்-மறையாய்ப்பிறந்துங்கள்வருத்தமது
 நந்தனார்-வாயக்காதவெனக்குவழிசொல்லு
 வேதியர்-காயக்காதமரத்தில்கலலெறி
 நந்தனார்-காப்போதுமிப்படிச்செய்வதே
 வேதியர்-அப்போதுரிப்படிச்செய்ததென்
 நந்தனார்-உலகமனைந்நுங்கவ்வுளாய்நிறைந்
 வேதியர்-பலகலைகற்றும்பறைபனாய்ப்பிறந்
 நந்தனார்-பழுதானசெவ்மட்படைத்தேனே
 வேதியர்-அழுதாலுங்கன்மம்மடுக்காதோ
 நந்தனார்-காப்பதுன்பாரங்காடுவிடு
 வேதியர்-காப்பதுவேலியைநடவிடு
 நந்தனார்-அப்பன்கருணையிப்பவியோ
 வேதியர்-தப்பினேனதுவுவொப்பிலே

பொன்றார்
 நென்றார்
 யென்றார்
 நென்றார்
 நென்றார்
 யென்றார்
 யென்றார்
 மென்றார்
 மென்றார்
 வென்றார்
 மென்றார்
 விதே
 யாரோ
 நென்றார்
 நென்றார்
 தேன்
 தேன்
 தென்றார்
 வென்றார்
 மென்றார்
 மென்றார்
 வென்றார்
 நென்றார்

வசனம்

அப்போது நந்தனார்மெத்தவும்ஐயரைவணங்கி உத்தாரங்கேட்டு

விருத்தம்.

அல்லலெனும் குழலாள்மோகமண்டரதுவொருக்காற்றெண்டர்
 பல்லுழிகாலஞ்செய்தபழவினைத்தொடக்கறுத்தச்
 சொல்லினிமடங்கொணாதச்சுக்கடலாட்டிவெஞ்சுந்
 தில்லைநாயகனைக்கண்டுதேரிசனஞ்செய்வேனென்றார்

கீர்த்தனம்-இ-ம்-கண்ணி-பியாரு-ஆதிதாளம்

மார்கழிமாதத்திருவாதிநாராள் வரப்போகுதாயே

மனைதப்புண் ணாகப்பண் ணாமலொருதரம்போயவாவென்று சொல்லியே	கணவேணுமையே
கட்டைபிறுக்கையில்சிறம்பரம்போயே	காலுக்குக்கும்பிடையே
கசடனூழிலுமாசைவியேயுநன்	கடுமைக்காணையே
காலிலகமுனைத்தநாள்முதலாயும்க்	காப்பாற்றிடுமையே
காலபாசத்தில்காட்டிக்கொடாமல்	வோடியுழைத்தேனையே
உள்ளங்காலில்வெள்ளெல்லும்பாட	யொன்றுகாணேனையே
உண்டதுமுறககினதன்றியில்வேறே	யெளியேநானையே
எட்டுமிரண்டுமரியாதைபேதை	விடங்காட்டிடுமையே
இன்னந்தந்தயவயிற்றிடை யணுகம	வெறியேனையே
மெள்ளைவெளுத்திடுக்தண்ணீர் குடித்திடும்	வழிவிடவேணுமைபே
மேதினியினிநாயினுங்ருடையேன்	தையேனையே
தானந்தவங்கொன்றுகாணா	தருமமுண்டையே
தளரவிடவேண்டமொருகோடி	ஆளாகினையே
அல்லும்பகலுகளாதாவாலே	நனுப்பவையே
அன்புடனேநல்லகதிபெருவாவென்	

விருத்தம்.

சியையணிந்திடும்வேனெரிந்திடச்செய்திந்திந்திருமேனையைக்
கலைந்தனைநதிடவேனெரிந்திடக்கலைக்கண்டிலராகியபயமதனைத்
தலைசுமந்திடுஞ்சேடனார்த்தன்மைகொளுந்தந்தனரை
விலைக்குவாங்கியபெருமைமாலையெனவேணதெல்லம்பேசுவான்

வசனம்

இப்படிச்சிறம்பரம்போக உத்தாரங்கேட்க கந்தனாருடைய சிவபத்
திபரிதாபத்தை ஆதிசேடனாலுஞ் சொல்லவொண்ணாத மகிமைகொண்
டமகானுபாவனை தனக்கழைமைக்காரனென்றுவேணபடிபேசுவான்

கோத்தனம் இ-ம் முகாரி ஆதிதாளம்

மாமிதின்னும்புலையாவுனக்கு மார்கழித்திருநாளோ
தேடியெடுத்தாயாரிடத்தேபோய்தின்னடாதேபோடா
ஆமிதின்னும்புலையாவுனக்கு ஆனித்தெரிசுனமோ
நாமிசிறிக்கும்வார்த்தைகளன்றோநாடாதேபோடா
கண்டிருக்கலியாணமமுனைநிக்குச்சங்கராந்தி
பண்டிக்குப்பூசைதிருநாளுண்டோப்தையாநீபோடா
பூசைகள்செய்வாயோஆண்டவன்பொன்னடிதொழுதாயோ
கூசல்போடாதேபோடக்கூழைக்கும்பிடலாகாதோ

கங்கையிலாடுவையோ அங்கேகாணிக்கைபோடுவையோ
 றுங்கிதமறிவேனடிககடி ந்துஇறையாதேபோடா
 அஞ்செழுத்தோ துவையோஉனக்குமானந்தத்திருக்கடத்தோ
 வஞ்சகவார்த்தைநானைக்குத்தெரியும் வாராதேபோடா

வசனம்

அடாநந்தா சபாசுநன்னாயிருக்கின்றது சீசிதம்பரம்போக வேண்டு
 மொறுகேட்பதை ஆலோசித்தால் மிகுந்தஆச்சரியமாயிருக்கின்றதென்
 றுவேதியாற்பின்னுஞ்சொல்லுகிறார்

தரு-இ-ம்-மோகனம்-ஆதிதாளம்

பல்லவி

அடடா நந்தனேதிலக்கைனுப்புமென்றெனக்கேட்ப
 தாச்சரி பமிகவாச்சரியம்

அதுபல்லவி

அடடாகட்டுக்கதைக
 நடடாவயலேத்தேடி

எனத்தாமிக்கு சுவாது
 நடவுநடவிப்போது அட்

சரணங்கள்

சுனசாதியிற்பிறந்
 லென்ன அலுவ
 போனபோதிலுமுடா
 புகுந்துகீடாது
 மாணமுழுவுஞ்சர
 மாற்றலாநிரிபுர
 மாணுக்கியலுந் தரு
 வாதிரைப்பலன்பெற
 வேள்விகளொருபுரம்
 மேன்மைகள்மிருந்
 தாழ்மையிலாத் திவ்யத்
 தடைபிலையெனப்
 தன்மைசிதெல்லாங்கு
 ஜாதியிழிவையோசித்
 பன்னிப்பன் சிப்படித்தேன்

-தோனுனக்கவிடத்தி
 லுண்டு அல்லவென்று
 யிரவரிருக்கும்விதி
 கொண்டு
 மாலையணிர்தவரு
 மதனையெரித்தபெரு
 மஞ்சேனோசவந்திரு
 மாட்டாயசெ ந்படிஇருஅட
 வேதியர்களியற்றும்
 தங்கும் அந்தத்
 தலம்போயவருவதற்குத்
 பொங்கும்
 வாகமுடியவரும
 தாலேதெரியவரும்
 பரவாயற்றாயேவரும்

பட்டால்தெரியும்பறையனாக்
அல்லும்பகலும்சோ
மான்வம்பல
தொல்லையம்பட வேவேண்டா
சொல்மறந்தநீ
தில்லுந்திரியாவரப்பேச்
திருக்குமெனதுபுடி
பஞ்சைசீயாசமீத்து

கென்பதுபோல்வரும் அட
றளித்துக்காத்திமிந்தெய்வ
வாணன்னிங்கிருக்க
மென்னுரைத்திட்டவன்
விண்ண
சேதுக்காகபிடித்
திரும்பாதடாபகடி
பார்ப்பேனெட்டாதடிஅட

வசனம்

வேதியர் சொற்களைக்கேட்ட நந்தனார்நீங்களென்னைத் தடியாலடித்
நாலும் பிராணனைமடித்தாலும் கழுத்தையொடித்தாலும் சிதம்பரத்தில்
தடித்தநீனைக் காணுமளிருந்தேனென்று தடுத்தாச்சொல்ல வேதியருக்குக்
கோபம்பிறந்துகொல்லுவார்

தரு-இராகம்-சுருட்டி-ஆதிதாளம்

பல்லவி,

இனியுன்குற்றத்தைப்பொறுப்பேனோ
வேனுஞ்சம்மதிப்

அனுவன
பேனோ

அனுபல்லவி

தனியாம்வேதசாஸ்திரந்
தன்புத்தகோகாடுதென்ற

தனையுணர்ந்தாலுஞ்சாதி
சரித்திரம்பொய்யல்லநீதிஇனி

சரணங்கள்

பலகாலமுப்பழும்
பழகாதற்குவொப்பாம்பு
தலம்விட்டப்புறம்பேய்நீ
கறையிற்கறந்தபாலுந்
இடையிலிருக்குமிந்த
இவாகளல்லாமலிதோ
நடையிலிருப்பேன்மகா
நானுனைச்சேர்ப்பேனென்று

பாலூட்டினாலும்பாம்பு
பகரலாகுமோவேம்பு
தான்சையாதடானிம்பு
தாவும்முனைக்காம்பு இனி
இடம்பன்கடம்பன்சரி
இருப்போர்எள்கிறார்
நல்லவனாகுந்தெரி
நம்பாதேபரிகரி இனி

வசனம்

என்று சொல்லி பவேதியர்க்கு நந்தனார் மிகுந்த தாழ்மையோடுஞ் சொல்ல வேதியர்க்குக் கோபம் வந்து திருட்டுதேடக் கொண்ட முரட்டுப் பயலே யென்று மறுபடியுஞ் சொல்லுகின்றார்

கீர்த்தனம்-இராகம்-தனாச்சரி-ஆதிதாளம்

பல்லவி

திருட்டுத்தனமாத்திரம் வேண்டாம் நந்தா அடாவடிக்கு
திருட்டுத் தனவாத்திரம் வேண்டாம் நந்தா

அதுபல்லவி

முரட்டுத்தனமாய்ப்பே
முன்னும்பின்னுமறி
வரட்டுத்தவனைப் பொல்வா
வயல் முழுதுலுஞ்சரி

சாதேநிரீமுடா
யாச்சுடிக்கோடா
யாடாதேயா
படுத்திடப்பே டாதிருட்

சரணங்கள்

புத்தியுள்ளவனாகப்
புன்செய்நிலமுழுஞ்
வைத்திடினம்போற்குடி
னைத்துதிப்பாரசகல
சத்தியமாகக்குண்
சார்நததற்குவா
சத்தியுள்ளமட்
தக்கவுன்றன்றிற
மற்றுமற்றனைத்
மெத்தமெத்தசித்த
பட்டாங்குனக்கேதடா
பழனங்களுமீடேறத்
பொட்டனப்பதம்பணிந்து
போக்குவேனையுன்னிட
சட்டமாகவுஞ்
சரணமென்றுகண்
தட்டுவனேகை
சலசலப்புகஞ்சிறி
விட்டுவிட்டுவிட்டு
கெட்டுகெட்டுகெட்டு

புருவர்கொண்டுழுது
சிருசெய்துநினைத்தா
யாருஇருப்பார்களுண்
பேரும்
டைகளைக்கூட்டி
யாரகீரீலுட்டி
கெக்குமேமோட்டி
மதுமிகக்காட்டி
தனைத்துமுடிவற
மொத்துசெய்முலாய்திருட்
பாவிஎன்சொந்தான
தேவிபூசைபரிசு
செவிதுதைமறந்தால்
ஆவி
சமர்த்தைகாட்டாதே
னீரைவோட்டாதே
மிஞ்சிட்டாதே
யோடமாட்டாதே
விட்டுவிடுவிடு
கெட்டுப்போகாதே. திருட்

பாயஞ்சலமுழுதும்	கட்டிபதனமாகப்
பழயயெருவெடுத்துக்கொட்டி	சேறுபோலாட்டி
தோயும்படமுதலோ	சட்டிவாராமற்செய்ய
சொன்னு னுட்புமேனே	மட்கு
கரையுள்ளபோ	தேசீதானடா
கர்த்தன்றனைக்கா	ணப்போவானடா
ஏய்த்துவிட்டுப்போ	கப்போபோகப்பாராயடா
யொத்ததிருவாசினாக்	கனுப்பனடா
ராயன் ராயன்ராயன்	ராயன்சாட்சியாய்
தியன் தியன் தியன்	தியன் உனைவிடேன் தி

இதுவும் வேதியர் சொல்லுகிறார்

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்

வானிருந்தவிடந்தேடிக்காணாமல்மாதவத்தோர்மதியங்கத்
தேனிருந்தசெந்தானைச்சிந்திப்பராபுந்தியுறத்தெளிந்தாரில்லை
ஊனாருந்தும்புலையாநீ சிதம்பரத்தேசென்றாலு முண்ணோபுத்தி
தானிருந்தவிடம்விட்டுப்போகாமல்சஞ்சலத்தைதள்ளுவாயே

வசனம்

அடாவாடாமூடாகேளடா என்னைப்போலொத்தபெரியவள்ளகாலே
கூடத்தேடி அறியப்படாதஜகதீசனுடையதிவ் சியநாமத்தைநடத்தையுரி
ஞ்சும்பறையா நீகத்திக்குலைக்கலாமாஇப்படிதத்திக்குதிக்கலாமாவித்தை
யொன்றுமறியாதவனிக்கேபத்தியெண்ணலாமா நத்திமுத்தி தேடலாம
லத்தமான பெரியார்களிடத்தேசத்தம்போடலாமாஇங்கே நித்தம்நாட
லாமாறியத்தமானஇந்தசென்மமெடுத்திச்சித்திதேடலாமாஅங்கேபுத்தி
சொல்லலாமா அடா இதுவெல்லாம்விட்டுவிட்டாநாத்தைப்பிடுங்கிநடா
உன்தொழிலைத்தொடா தோல்கட்டியதடியையெட்டா யாருந்திருடாம
லிருடாகளத்தில்படுகாவல்கொடுடாபுல்லமுடாமுடா வழிதெரியாக்
குருடாநான்சொல்வதுகேளடா இதுடாவுன்செய்கையென்றுகல்லாலெறி
ந்துதடியாலடித்துவாயால்திட்டிதேள்போலேகொட்டி இவனொரு ஆள்
போலேநின்றான் அவர்நாள்போகுதேயென்றார்

வசனம்

நந்தனார்வேதியரைப்பார்த்து சொல்லுகின்றார் நீக்களென்னையடிக்க
லாம் நானும்அடிபடலாம் தங்களுக்குக்கைநோகுமென்று சொல்லுவார்

கீர்த்தனம்-இ-ம்-தண்டகம்-ஆதிதாளம்]

பல்லவி

அடித்ததுபோதுமையா-என்னை-அடித்ததுபோதுமையா

அடித்தாலுங்கள் கைவலி	யாதோ	
அடிமைவேலைசெய்யுமென்னுடன்	வாதோ	
படித்ததெல்லாமென்மனதிறம்	படாதோ	
பாவியெனக்குயினிமேற்றெறி	யாதோ	அடி
நல்லவரேயுங்கள் மனதுபிர	காரம்	
கடக்காமலிருந்ததுமப	சாரம்	
சொல்லத்தெரியுமேயுனக்குப	சாரம்	
சுகிர்தசாவியுங்களாலேபிந்	நேரம்	அடி

வசனம்

ஐயரைத்தலைவணங்கிச் சொல்லுவார்

கீர்த்தனம்-இ-ம்-மோகனம்-ரூபகதாளம்

இவ்வுகாத்தகிள்ளை	யாச்சேநான்
எடுத்துச்சொன்னதெல்லாம்	போச்சே
பறையன்சொல்லுபழு	தாச்சேநீங்கள்
பார்ப்பாரென்பதுமே	லாச்சே
ஏழைச்சொல்லம்பல	மாச்சேகெய்வ
மில்லாமென்கையோ	போச்சே
சேரியேசொர்க்கமென்	[ருச்சேதில்லை
சிதம்பரமென்பது	போச்சே
விழலுக்கினர்த்தாப்போ	லாச்சேஎந்தன்
வேண்டுதலவினாசிப்	போச்சே
கண்டத்தைக்கண்டிட	லாச்சேநல்ல
காலம்பிறக்காமல்	போச்சே

வசனம்

பெரியோர்கள் கோபத்தை எளிதேன்தாங்கேனென்று சொல்லுவார்

கீர்த்தனம் இ-ம்-லாவணி-ஆதிதாளம்

பெரியோர்விசமையுடையாரனடந்தாம்	பெருங்கடல் தீயாதோ
பேயென்தாங்குவேனோஇம்	மாத்திரம்பொருத்தானையே

அல்லும்பகலுநான்றிந்ததுமேதோ	வரியாமல்போனேன்
ஆசைகொண்டேன் திருவம்பலத்தெய்வம்	மோசஞ்செய்யுதையே
பாஷ்யனைத்தொடர்ந்த உத்தாலுமென்	பாழ்சினைத்தீராதே
பார்தனில்பெர்ொர்லாதவனென்றே	படைத்ததுபோதாதே
சிங்கம்பொசித்திடும்மிறைச்சியைவேறொரு	செங்காய்தொடனபோ
சிதம்பரம்நான்தொடராரோசாதியில்	சின்னவனானன்றோ
இன்னமுஞ்சிதம்பரம்போவேனென்று	இங்கனேவருவேனோ
அம்மட்டும்போதுமையேஉகர்ந்தய	விருந்தாலதுபோதும்

இவைஐந்திரடியானவந்த

விருத்தம்

சேதிவந்தவர்வேதியன்சினத்தால்
காருகளடர்ந்திடுஞ் சோலைநின்றவன்கருத்தை
ஏருலாவியபரமனற்றான்மலரிதுக்கி
தீரனாகியகந்தனுமிப்படிச்செய்தான்

வசனம்

தங்கனையருக்குத்தலைவனாகிபெரியகுட்பிறிபோட்டுஒருசோலையி
விருந்துசமாதிபண்ணுவார்தன்னுடையசக்கரத்தை தில்லைவெளியிலேயி
லேதலந்துகொளவேனென்று வீரவைராகியபட்டணத்துடனே சேரி
நிலவராமல்தானேயிருந்தா தன்னுடையதுயரங்கனையெல்லாம் அம்ப
லவரணருக்கே ஒப்பிவித்துசலுகைகொண்டாடுவார்

விருத்தம்

வேதியரிப்படிசொல்ல வெந்துமனம்பேறாகி வினையோவென்று
சாதிபிலேபவமதுநீயன்றோ பிறப்பித்தாய்கவாமியென்னை
சோதனையேசெய்கின்றோமெவவுயிர்க்கு எவ்வுபிராயத் தோய்க்கிருக்கும்
ஆதிருருவல்வவோநீ பார்ப்பானுக்குளளிருந்துமனுப்புவினோ

கிர்த்தனம்-இ-ம்-சௌராஷ்டிகம்-ஆதிதாளம்

பல்லவி

ஐயாஉன்னடைக்கலம்பொய்யாகியதேகமடைக்கலம்	ஐயா
அத்தாநான்வருவேனோ அம்பலத்தைபரவேனோ	
சற்றேபாகிநுங்கான்பேனோ சந்திக்காணுதென்செய்வேன் ஐயா	

எருத்தம்

தாரில்லாதவிப் பிற சிவையத்தானெடுத்தஞ்சி
தூறுபட்டனம் கீழ்க்குலமாகித்துன்பம்
கீறுபட்டிமெல்லவோ தில்லையினின்றால்
வேறுபெற்றிடுவே னதற்குமொருபிசகோ

கீர்த்தனம்-இ-ம்-எறுகுலகம்போதி-திரிபுடைதாளம்

பல்லவி

ஐயோதெய்வமேயிந்தனவயர்க்கடிவையானேன்
செய்யாவினைசெய்ததல்லவோ
உள்ளங்கரைந்துருசி உய்யும்படியாய்க்கேட்கில்
கள்ளக்குமரனல்லவோ
ஆலைக்கரும்பதுபோலாச்சுதங்கமுழுதும்
வேலைக்கிடமுமில்லையே
பாபியெனக்கோவந்தபார்ப்பான்மனதிரங்கான்
ஆவிதவிக்குதல்லவோ
கோவில்கும்பத்தைக்கண்டால் கோடிவினைகள் தீரும் . .
பாபிக்குக்கிடையாதுகாண் .
தில்லையம்பலவாண தெய்வமபுலையர்க்காகக்
கல்லாச்சமயலாச்சுதே
பொன்னம்பலவாயுண்ணைப்போற்றும்வகையில்லாமல்
இன்னம்பிறவியேறுமோ
அன்னைதந்தையுமீ யென்னாவிபொருளும்
உன்சந்தி சுவரச்செய்வாயே

அறுசீரடி-யாசிரியவிருத்தம்.

அடிமுடியொன்றுமில்லா தம்பலத்தரசேயுன்பால்
கொடியனான்வந்தாலென்ன குறையுமோவதனால்கீதி
தடலைசெய்பார்ப்பான்னகயில் நடுங்கலோலிடுத்தாயென்றும்
படிமிசைவிழ்ந்தானாடிப் பதறுவான்கதறுவானே

கீர்த்தனம்-இ-ம்-லாவணீயமுனாகல்யாணி

பல்லவி

செய்யுழபாயமநீயென்றியென்
அரகாசிவனைதில்லைச்சிலனே

ஏன் திருநீரைப்போவா னெனும்

பத்துவருடகாலமாகவந்து பார்ப்பானெக்கேட்டேன்
சித்தமிடங்கிபோய்வாவென்றொருநாள்சேதிசொல்லக்கானேனையே
செய்யு

பாவிபுலையையுய்ப்பிறப்பேனோ இந்தப்பாரினிலிருப்பேனோ
ஆவிதவிக்குதேபொன்னம்பலவா வுன்னடிக்கமலங்கானேனையோ
செய்யு

பல்லுமுளைத்தகாள்முதலாக இந்தப்பாதிடுவேனோ
தில்லைநாயகாகனகாவென்றுன்னத்தேடும்வகைகானேனையோ
செய்யு

நாற்பதுவேலிலிழமிருக்கிறதை நடுகவேனுமென்றா
கார்ப்பதாருகளைபிடுகுவதானொன்று கடுகடுத்தப்பேச்சுக்கடியென்
செய்யு

ஆற்றிலேகுளத்திலேவிழுவேனென் னுவதைப்பிடித்திழுத்திடுவேன்
பார்த்தினிகிருபைசெய்யாவிடும் பறையன்பழிவின்போகாது சொன்
னென் செய்யு

தில்லைச்சிதம்பரத்தைக்காணாவிடிலென் தேகந்தெனியாது
சொல்லிவிட்டேன் பொன்னம்பலவாவுன் சொர்ணசபைக்கு வருவே
னோ நான் செய்யு

விருத்தம்

கடுவருந்தியும்பணி என்னுதவுங் கற்றைச்
சுடிவமேளியபிறையுனற்றரிக்கவுந் குமோ
விடுவதில்லையுன் னருகிலுற்றொருவேங்கைக்
கொடியன்வந்ததினாசென்ன தில்லையிற்றுகையோ

இதுவுமது

மாவளர் தில்லைமாககரர்விதியும்மதிலும்
கோயிலுக்கிருக்கட்டமுங் கண்ணென்குளிரப்
பாவிபாகினென்காயத்தையேதுக்குப்படைத்தே
ஹிதானிநுந்தும்பாகதியடைந்திலனே
ஆதிநாள்முதற்மலம்பெருமாழனிக்காக
நாதமோங்கவேகாடகம்புரிந்திடுவதன்
பாதம்போற்றிசென்னேரமும்பாவிவாநாதன்
ஏதந்திரவேகனவிலுமிசனுமிருந்தார்

வசனம்.

தில்லைத்தலத்தைக் காணாதசென்மயிருந்தாலென்ன போனாலென்னவென்று நிச்சயம்பண்ணி மனதுருகி வாழிமேலேனாயிற் கொஞ்சமிந்தினை போவவேகண்டு அந்நித்தினாயில் அபலத்தேவன்வந்துசொல்லுவார்.

கீர்த்தனம்-இ-ம்-எதுகுலகாம்போதி

பல்லவி.

கனவினில்நண்டாரோ நந்தனார் கனவினில்	சுண்டாரோ
மனதுவெப்போதும்	வருந்தியடிபணியுங்
கனகசபேசனைக்	கண்ணிற்காணாமல்-கன

கீகடுங்கழனிச்	நாண்டச்சொன்னேன்
ஊனமில்லாமலுன்	லுடையவன்நளிக்க
மானிடப்பிறவியி	லுனக்கேளார்மத்தி
மானில்லையெனத்தில்லை	நாதலும்வந்துரைக்க-கன

கங்குல்கலாயச்	கசீர்த்துயின்றநாளாம்
சங்கரனையென்று	சாருநன்னுழைபால்
அங்கம்புளகித	மாச்சுதுஅதனை
லிங்கேவந்தேனென்று	சுசுனம்புகல்-நன

கிருத்தம்.

அறிவுபிரகாசம்வருமான்பெயர்சொல்லி யரற்றுநரனில் கருமநவமிடாழகன் தனதடிமை வெரியசலக்கனவில்தான், குறையற வேகழனிகளைநடச்சொன்னோழனக்குவிடைகொடுக்கேனென்று, மறை யோதுமவர்க்குரைத்துநீவினார் துவாவென்று மனதுச்சென்றார்.

நந்தனார்களில் நடைசமூர்த்திசொன்ன

வசனம்.

நம்முடையநந்தனோ உன்னிடகழனினை நமதுபூதாணங்களை நடைச்சொன்னோம் வேதியருக்குக்காட்டினால் உத்தரங் கொடுப்பானென்றுசொல்லி தான் அம்பலத்தேசென்றார்

நந்தனார் வயலைக்கண்டு சந்தேஹமடைவார்

கண்ணிகள்.

களையெடாமல்சலம்விடாமல்	கதிரொருபூழ்காணுமாம்
களிக்குதுபயிரிக்குதுஅதைக்	கட்டுகட்டவேதோணுமாம்

பழுதிலாம்லேரிஞளங்கள்
பரமசிவனைப்பணியுந்தனார்
கனவின்வந்துவுருவமாகி
கடுகிகடந்துவேதியரிடம்

பள்ளமேதெண்ணியாம்
பயிரிடுந்திருப்பண்ணையாம்
கருணைமாரிகண்டவன்
காணவென்றுசென்றன்

விருத்தம்

அய்யவோவாருமென்று அழைத்திடும்கந்தனாநாத்
அய்யவேதியருங்கண்டு தொல்புனிற்றெங்வமெல்லாம்
பொய்யாதினுவென்றுதள்ளிப் புலையனும்வந்தானென்று
செய்யவேண்டியதுசெய்யச் செப்புவானொப்புலானே,

பலவித இராகஞ்சொந்த-கீர்த்தனம்- இ-ம் - வராளி-ஆதிதாளம்;

பல்லவி.

வேதியர்-சொல்லுதல்,

நந்தாவுனகிந்தமதி
அந்தாங்கந்தசொந்தமா
விந்தையாய்கிணைந்ததன்றோ

வந்ததென்னதந்ததாரு
யிருந்ததுமறந்துபேரய்
அந்தவேளைபுத்தியில்லை-நந்த

தோடி,

கொல்லைக்காட்டுநரிபோலே
கல்லைக்காட்டிககோபங்கொண்டு
தில்லையென்றுசொன்னதெல்லா
கல்லையென்றுஐயர்சொன்ன
சித்தமுந்தேளிந்துதா
பத்தியுந்துலைந்துதா
சட்டம்சட்டம்-நல்லது

பல்லைக்காட்டியேசுவாய்
சொல்லைக்காட்டியேசுவேன்
மில்கையென்றுபோச்சுதா
சொல்லுரிசமாச்சுதே
உற்றதுஉணர்ந்துதா
கத்தலும்பறந்துதா
மெத்த-மெத்த-சந்தோஸம்

மத்தியமாவதி

இப்படி அப்படி சொல்லாதே
சொற்படியொப்புதலாகநீ
கள்ளக்கம்பிடுதள்ளா
என
தெய்வமென்பதென்ற
கையைக்கொட்டுத்தம்

தப்பெடுத்தடிப்பையா
மெய்ப்படி நடப்பையா
காரியங்கைக்கொள்ளா
எங்குஞ்சுற்றிப்பாரா
தெளிந்துபாருசற்றம்
கண்டுகொள்ளுரித்தம்

ஊனுறக்கமேயின்பம்

ஊனிழந்தாலேதுன்பம்

சாண்வயிற்றுக்குஅம்பு

சாதிமுறைமைவம்பு

ஓகோபலேபலே

சபாசுகண்டுபெண்டாங்

கேதாரகௌனம்

சூதாடிதோற்றவன்போல்

வாதாடிநிற்பவர்க்கு

வேதாந்தசாஸ்திரங்கள்

காதாலேகேட்டிருந்தும்

என்னகாரியம்அதில் என்னவிரியம்

தள்ளுதன்ரு

புன்னாகவராளி

தில்லையென்பதுகாட்டி லுண்டு

கேட்டதில்லையா

தேகம்பட்டால்புண்ணாகும்

பார்த்ததில்லையா

அம்பலமாவது ஆகாச

முற்றப்பாரு

அருளில்லைபொருளில்லை

எண்டுசேரு

பத்தியென்றுமசுத்தியென்றும

வற்றியென்றுமமுத்தியென்றும

இற்குணைநாள் கற்றகலை

அத்தனையுமித்தகமாச்சு

மாறுபாட்டுக்காரன்வார்த்தை

கூறுபடுமோ

தாறுமாறுபேசினதால்

சோறுபோடுமோ

நாதராமக்கிரியை

எல்லாமுழுப்புரட்டு

வல்லான்வருத்தவழி

சொல்லாதேசுமமா

நில்லாதே

காரியத்தைப்பாரடா

உனக்குணையாரடா

காசுபணஞ்சேரடா-இதுநல்லஊரடா

நல்லபிள்ளை

மாஞ்சை;

கஞ்சிகூழுத்தாறும

பஞ்சுநில்லையே

சொஞ்சமிருந்தாறும

சஞ்சலமென்ன

வத்தியமாவதி

சம்பாடுவெகிடக்குனக்குனக்குத்தானேன்

ஓம்மைச்

சல்லாகிழித்துனக்குத்தானேன்

ஓம்மைக்

கண்டாகிச்செல்லெப்பான்று துண்டாய்க்கிடக்குதுந்தன்

பெண்டாட்டிக்குக்கொடுத்து நன்றாய்ச்சுகமாயிரு

புன்னாகவராளி

துண்டுவிட்டுபாக்குகின்ம

தண்டைவெட்டிபேர்த்தையா

கண்டானடிக்கட்டினையில

முண்டிருக்குபார்த்தையா

மோகனம்

தனியில்லாதவெனரு

மாணியில்லைதுன்போலே

தோணிஊந்தோணுது

கோணிரடந்தாலுமென்ன

அயி

திருநாளைப்போவானும்த

பெண்டாட்டியின்னாச்
கொண்டாட்டிக்கொள்ள

சகமல்லவோமனங்
ததைச்சொல்லவோ

ஆரபி

எருவிட்டுமுதவயல்
எதுவெட்டி. னாலுந்தாங்குந் துருவிட்டுப்
நிலம்பாராதபேர்கட்டுப்
வேறேயுண்டோ துறையே
அப்கப்பாயிதறகு

மறுவிட்டுத்தேவையிலை
பார்க்குளையுந் துறையே
புறையேயிதுவல்லால்
இந்தஆருக்கி துறல்லினாயே

வேரி

பூ. லைக்கால்விளைந்தநாளுல்
உனதுகூலிக்குக்காணும்
உருக்குளிந்தநிலஞ்சப்பையேநீ

சேலைக்குக்காணும்
குழந்தைபாலுக்குக்காணும்மல்லவோ
வாரியிடவேனுமிந்ததும்பையே

சாவேரி

வாரிக்காலைச்சுற்றிப்பாரு
தேரியையுமுதுகச்சொல்லு
செட்டியார்குளத்தநகே
வெட்டியநனகத்தநகே

கேரளையைப்பிடுஞ்ஞம
வீரினயநகச்சொல்லு
மட்டிருக்கப்பேர்த்தையா
திட்டிருக்கப்பார்த்தையா

புன்னகவராளி

எல்லாமுனதுபொற்றுப்
மல்லாமல்வேறேகதி
கட்டியடிக்கட்டி. நையில்
பொட்டைத்திலேகுட்டையிலே
காடுவெட்டிநஞ்சைபண்ண
பாடுபட்டழைத்தாலன்றோ

பொல்லாமுனதுக்க
இல்லைஇல்லைஇல்லை
விட்டதுமுளைத்துதா
நட்டதுபலித்துதா
மாடுகட்டினைக்கோல்போடு
வீடுகட்டிவாழலாம்-நந்தா

வசனம்

இப்படிச்சொல்லும் வேதியரை பண்ணையைப் பார்க்கப்பாருமென்
று நந்தனார்கூப்பிடுவார்.

விருத்தம்

பண்ணையாவையுந் பகலுமென்றழைத்திடப்பரிந்து
கண்ணுலாவிய வேதியன்களிப்புறந்தன்னே
பண்ணுலாவும்பொன் னம்பலனைக்கூத்தனைப்பரவி
எண்ணிலாவரும் காதல்கொண்டிருந்தனாதாமே

வசனம்

கேவலமாகிய நீசன் சிவகணங்களாலே ஒருராத்திரியில் நடவுந
ட்டு அறுப்பனிக்கும் வடலை வேதியர்கண்டு ஒன்றுந்தோற்றாமல் உலக
வாசனையற்று நின்றார்.

நந்தனார்-அம்பலவாணனைக்கொண்டாடி. கூத்தாடுவார்.

கோத்தனம்-கநிக்கா.

நந்தனாநந்தபரிதமாகினான் நந்தனாநந்தனாநந்தமாகினார்

சொந்தமானவயல் வந்துபார்க்கையிலே

விந்தையாச்சுது பலபந்தம்போச்சுது

சிறந்ததீயவேயத்தாங்கத்தில்

நந்தனார்

நீசச்சாதியென்று டேசிப்பேசுமித்த

தோசிவேதியனு மாகையாகவே

தேசமேற்றுத்தில்லை வாசமாகுநட

மாசமூர்த்திக்குத் தாசனென்றுவரும்

நந்தனார்

வாரும்வாரும் மிதைப்பாரும்பாருஞ்சிவ

னாவந்துசெய்யுங்காரியங்களிது

பாரின்மீதிலுனை யாருமிள்ளைபென்

றாரிலுள்ளபெரியோருஞ் சொல்லச்சொல்ல

நந்தனார்

சித்தமீதிலொரு குற்றமேதுமில்லை

சுத்தமானவிதயத்திலுள்ளசிவ

பத்திபண்ணிவெகு சித்தியாகிவர

முத்திதேடி வருபத்தனைன்றுமகிழ்

நந்தனார்

வசனம்

நந்தனாபார்த்துசிவபத்தர் அபசாரம் பண்ணினே னென்று
மிகவுறவுழைந்து சொல்லுவார்.

தரு-இம்-பிரயாகடை-அடதாளசாப்பு

பல்லவி,

நந்தனோயுன்றன்

பெருமையின் றுகண்டேன்

நானென் றினையை

விண்டேன்

அதுபல்லவி

விந்தைபக்குரியாமல்

விழலனாநதியாமல்

விம்புக்குக்கச்சகட்டி

விசினெனென்னையாரும் நந்த

சரணங்கள்

அறியாமனத்தினுள்ளதேதொபேசி

யுன்

அருமையைத்தெரியாமற்போனேனே

மெத்த

சிறியோர்செய்தபிழைமெரியோர்பொறுப்ப	ொன்று
செப்பும்வார்த்தையுமக்கேகனவானே	இந்த
முறையுணர்ந்தோர்க்கு என்னதான்சொல்லத்	தோனும்
முடவ்மேற்கிநுபைவைதுமுழுதும்காத்திட	வேணும்
நிறைவுற்றவருட்பெற்றோர்க்கேதுநிகராம்	காணும்
நினைக்குமுள்ளடிவணங்காநோவந்துயர்	வேணும்நந்த
நேற்றுப்பொழுதளவுஞ்சும்மாவிருந்த	திந்த
நிலங்கள்முற்றுப்பிரிசுள்முனைத்துக்	கதிக்கச்
சாற்றுக்கதிகள்முற்றிச்சாய்ந்து	அறுவடைக்குக்
தக்கதாவிருக்குதேநிகர்நோத்து	உமது
ஆற்றல்தனக்குநிகராவரோ	யாவரும்
அய்யாவுனதுநல்லவருளால்நல்லமே	வரும்
நாற்றிசையோர்களுந்நாடிப்பணிய	வரும்
நாடியன்களிக்காமனம்நாடிதுநிதனை	தரும்நந்த
குண்டைநளுங்கலப்பைக்கோலுவகாறும்	எதையும்
கொட்டத்திவிருக்கனீர்செய்தீர்	அந்த
அண்டர்பணியுந்கில்லையாண்டவனே	யுக்கு
வடிவமையாளாதிவந்துசெய்	தாரோ
உண்டத்தனத்தனத்தாரென்றெண்ணிக்கும்மைக்	கொண்டேன்
தொல்லுவகத்துள்ளோர்யாருமேசக்	கண்டேன்
தொண்டனாவேணுக்குதகோதகங்களை	விண்டேன்
சொல்லும்பணிகள்செய்துசுகப்பட்டத்	துணிவிண்டேன்நந்த

வசனம்

என்றுவேதியர்சொல்லிப் பின்னுஞ் சொல்லுவாந்

இதுவுந் வேதியர்சொல்- விருத்தம்

கறைபடுங்கண்டன்றானேநகநகத்தினிம்பேறவேநோக்கி
 குளறாறுமணந்தநாகக் குலமதுகிழெனமெண்ணி
 மறைபுகல்பெறுமையாலே வருந்தினென்கொடியனென்ன
 இறைபடுவளமப்பாலவாசி யேங்கியேயாற்றுவானே

கீர்த்தனம்-தி-ம்-புன்னாகவராளி.ரூபகநாளம்.

முற்றமெத்தனை செய்க போதினும்முந்தன் சித்தத்தில் நினையாதே சிவ
 பத்தனென்றறியாமல் பதறி வார்த்தைகள் சொன்ன பாவத்துலையாதே

புலையர்கன்பரகதிதேசிர்பாடியவர்டண்ணியஞ்	செய்வாடே உன்னை
புலிதிரக்கண்ணாரசுண்டபேர்களைல்லாங்	காட்சிபெறுவாரோ
பருவமனதறயல்லாருவல்லுலாகாமதன்மவசம்	மொழியார்ராஅது
சிறமாச்சுகினியுந்தனசென்மகா லமாச்சு	தெய்வமுமிறங்கும்தா
நாகயிலிழி குவஞ்சாஸ்திரம்க்கடயா அசந்தகப்படலம்ன்	லிப்பீபா
பூகிசிதம்பரரசியம்பாரொன்று	அனுப்பிவிடலானேன

இப்படியிகவும்வணங்கிவரலாற்றைக்கேட்க நானேப்போவானான
 விலே சுகன்வந்தகருணைசெய்தொளறார் அதற்கு நானேப்போவானாய்
 பாரத்து வேதியாசொல்லுகின்றார்

கீர்த்தனம் இ-ம்-யமுனாகன்யாணி- ஆதிதாளம்.

பள்ளி-

பத்தவன்கனலினினைப்படி வந்தார்	
வரகதந்தாரொந்தாய்	நத்தச
சத்ததமுஞ்சனகாதிமுனிவர்கொழும்	
சச்சிதநந்தமூர்த்தியால்லவோ	நத்தா
ஆகிமுடியுங்கினையாதுபாரபாஞ்	
சோதியல்லலோனிச்சசாதியென்றழிகலும்	நத்தா
ஆண்டாரண்ட நிறைசின்னசபாபதிக்	
மகான்முடபேதமில்லையென்றுதெளித்தது	நத்தா

வசனம்

வேதிமர்தான்செய்த பிழையெல்லாம் கொறுத்துக்கொள்ளுவீரோ
 ன்றுசொல்ல நத்தனாச்சரித்துவந்தாவுகறல்

கீர்த்தனம்-இ-ம்-தெண் கம்-எதுகுலகம்போதி

வேதிமர் ஏழைபார்ப்பாள்செய்திடும்பிழையை	
யேந்துக்கொள்ளாதே	நான்
இனமநியாதவன்றாண்புத்திச்சகாரனென்பதவும்பொடியோ	
நத்தனார் பொய்யாகி பவிச்சவுலகத்தைப்பார்க்கும்	
புண்ணியவாசன	நான்
புலே னுக்கானபுனையல்லவோபுத்திசொல்லுமையே	

அசு திருநாளைப்போவாரொன் னும்

வேதியர் புத்தியுண்டுவித்தையுண்கி

பத்திகிடையாது

காயால்

புலம்பினதானென்னமனமடங்காதுபோதங்கிடையாது

தந்தனர் கிடைக்குஞ்சிதம்பரதெரிசனமென்று

கிருபைசெய்யு

மையே

கீழ்துலமல்லவோநாயினுங்கடையேன் கீர்த்திபெறுவீரோ

வசனம்

பாமபத்தனாகிய நீயே எனக்கு அடிமைசெய்பவன்போல் வந்தப
டியினாலே என்பிறவிப்பிணி துலைந்துதென்று சொல்லுவார்.

அறுசீரடி-விருத்தம்,

அவப்பொழுதுபோனதன்றி மறைமுடிவையுளங்கனிய

பாழிவினுவன்வித்

தவப்பொழுதுங்கணப்பொழுதுங் கண்டறியாப்பாவியெனைக்

சார்ந்தாரன்றோ

சுவக்கொழுந்தினடிமையென்றுபெயரிட்டுலைவேகளைச்

செய்ததாக

பவக்கடலைக்குளப்படிபோல் தாண்டிவரச்செய்ததந்தன்

பத்திதொன

சீர்த்தனம்-இ-ம்-ஆனந்தக்களிப்பு

நந்தாசிவ

பத்தன்-உன்னை

நம்பாமலேமேரசமானெனான்

பித்தன்

பூமிக்குள்நீயொரு

சித்தன்-இந்தப்

பூமிக்குள்நானொருசாஸ்திரப்பிர

சித்தன்

காமிக்குள்ளேவெகு

மத்தன்-உன்னை

கண்டுதெரிசித்தபேர்களே

முத்தன்-நந்தா

படித்துமென்னவேதங்கள்

வேதம்-அதில்

பார்த்ததில்லையிந்தபகவம்

கீதம்

எடுத்துச்சொன்னாய்சிவபோதம்

அது

ஏற்காமல்போசகதுன்பிடி

வாதம்-நந்தா

தெவிட்டாதேசோகம

பாணி-உத்தன்

தேகமுழுதினுஞ்சிவன்றிரு

மேனி

பகையாகியவொரு

கூனி-போலே

பழுத்தேனானுமீயாத்தும

ஞானி- நந்தா

பவசாகரந்தாண்டிச்

சென்றாய்-உள்ளே

பார்க்குணர்ந்துபரமானந்தம்

கொண்டாய்

தவமானிபோலே

கின்றாய்- திவலை

தாண்டவராயனைக் கண்ணுலகீ

கண்டாய்- நந்தா

வசனம்

இப்படிமேலேதெயர்சொல்லும்போது நந்தனார் மனம் கொந்து கை
கால்நீங்கி ஐயவாசகத்திலிருந்து வேலணவகி என்னகு அண்ணங்கொந்த
து ஆடையளித்து நுத்தனை காண்கொப்பாற்றின்பெரியவனோ உகிராளு
டினமவேலைசெய்யுமென்றே இப்படிப் பெருமையாய்ச் சொல்லவேண்
டாமென்று சொல்லுவார்

தரு-இ-ம்-கலியாணி-ரூபகதானம்

பல்லவி

ஐயாசொல்லு

மேனே-உம

தடிமைப்பனையன்

தானே

அதுபல்லவி

மெய்யாகவேயித்தே திலிவாழ்

மோகன்

வேலைசெய்யுழிபாதம்மமபேதாழ்

வாகன் - ஐயா

சரணங்கள்

வேம்புக்குயர்த்தா துயர்கள்

பூட்டினும்

வீறுமகன்ருணம்மாறுதெந்

நட்டினும்

ஆம்புதகிக்காரதென் னுலேடாவ

துன்போ

அய்யானருளால்லமனும்

வேறுண்டோ-ஐயா

மேவுங்கொத்தண்டிமேருவைத்

தாங்குமோ

விசங்ககிர்மின்னாம்புச்சி

மோமருமோ

ஆவதழிவதெல்லாமையன்

தன் னுலே

ஆச்சுதென்றாலென்ன ஆச்சுது

என்னா - ஐயா

முன்னமேசெய்தவினையின்

வசந்தாலே

மூட்ப்புலையனாக்கோலி

யதனாலே

இன்னம்படுவதுன்னின்னமும்

ஏனடா

ஏந்திக்கொள்ளுமென்றனைக்கெடுக்க

வேண்டா - ஐயா

வசனம்

நந்தனார் தனது ஆண்டையாகிய வேதியைப்பார்த்து தங்களுடைய தி

அக

திருநாளைப்போவாரென்னும்

ருவாக்கினால் என்னையுநிப்படிப்புகழலாமாவென்று மிகவும் வணக்கமற்
யச்சொல்லுவாரா

கீர்த்தனம்-இ-ம்-அநிர்தகல்யாணி

சின்னசாதியல்லேவாசிதம்பரம்போய்வருகிறேனான்	சின்
அன்னைதந்தையொருவரில்லை அடைக்கலமென்னையாளவேணும்	சின்
சுனமில்லாநெஞ்சமாசிநிறச்சிதின்னுடல்பெருத்த	சின்
அல்லுர்பகலுமதுவையுண்டுஅறிவுமயங்கியாட்டங்கொள்ளும்	சின்

வசனம்

இப்படிச்சொல்லிய நந்தனாப்பார்த்து வேதியர்சொல்லுவாரா

கீர்த்தனம்-இ-ம்-பைரவி-நிரிபுடைதாளம்

பல்லவி

ஆருக்குப்பொன்னம்பலங்கிருபையிருக்குதோ
அவனென்பரிமவனும்

சரணங்கள்

வேதபுராணங்களோகிணதாவென்ன
வேலைஞாழ்ப்பணைமாதராமென்னகாரியம்
சாதனைவாகவராதொருநாளும்
மண்ணாசைபண்ணாசைபொல்லாது

ஆரு

பாணன்மதங்கடங்கவேசெய்ததோ
பாலகிஷ்ணன் தினந்தொழுமாபல
வாணனென்றதாவாய்நின்றுபாதவன்
வாணவராகி வந்தானவன்சின்னவன்

ஆரு

வசனம்

பொன்னம்பலஞ்சிவபத்தியுள்ளவன்பெரியசாதி சிவபத்தியில்லாதவன்
பார்ப்பாணியிருதாலுஞ்சின்னசாதியானபடியினாலே திருப்பன்கூடிலு
னக்காக பராசிவன்சன்னிதியைளிககிகெரிசனங்கொத்ததும் குளம்
வெட்டினது ஒருராத்திரிகாலத்திலே நரம்பதுவெளிரிலுமும் நடராசமு
ரத்தியேவரதுந வுட்பதும் பார்க்கும்போது நீயமகா புண்ணியபுரு
ஷனென்று சொல்லவேறுமேயல் லாமல் பேரில்லைமீதுவகையிலென
துவார்த்தையைத்தள்ளினதுமில்லை ஆகையால் எகக்குருவாகிநின்று
உபதேசம்பண்ணென்று பின்னுஞ்சொல்லுவாரா

கீர்த்தனம்-இ-ம்-தண்டகம்-தாளம்

பல்லவி

நந்தாகீருஞ்ஞபதேசம்நயிவிடவேனுபநாங்கடைத்தேற
கொந்தானுக்கிபெருமயம் டேன்
கோயெனுப்பிறவிக்கடைவிடவிழ்வேன்
மந்தாரடபூவெடுததனாபலாடிசாற்றிவழிவேன்னறிவு
கிந்தாமல்வந்தாவேனும்கிதம்பரக்கியபெறிசித்தி வே

நந்

வைத்தாக்கருணைக்கடனுன்மனதினிற்சென் றுநீகீர்த்தனம்புரிந்து
ஒருநாசைபூதசுணங்குளிர்பெய்யுடன்வந்தாழியஞ்செய்ய
பெற்றூர்பெரிபகனுந்தன்மெனமையைநானறிவேனெழுடன்
சத்தாமல்மோசமநானேனம்பிகைகொன்னெனதகற்பெறவே

3ந்

கலிவீருத்தம்

லேதமோபறஞ்செய்திடுநூர்தனைஎந்நீத்தம்
ஆதனுகி னன்னடியவர்க்கஞ்சினமடையப்
பாதம்புரிந்தேனென்றுநதனைப்பரவி
ஏதநதீரவேவேதிபருபசரித்திருந்தார்

வசனம்

இப்படிசொல்லிய வேகியர்வார்த்தைகளைத் தள்ளப்படாமையால்
சுற்றிவந்து அலைவணக்கி ஒருபுலையைநோக்கிச் சொல்லுகிறுப்போல்
பொல்லுகிறார்

கீர்த்தனம்-இ-ம்-புன்னாகவராளி-ஆதிதாளம்

பல்லவி

ஐயேமெதக்கடினம் எனக்கடிமை ஐயேமெத்தக்கடினம்

அதுபல்லவி

கையாதமனிதர்க்கு உய்யாதுகண்டுகொள்ளும்

ஐயே

சரணங்கள்

பாலகிருஷ்ணன்பணிந்திடுஞ்சிலகுருசிதம்பரம்
மேசின்வைத்தஆசையாலேகாலன்றறுப்போவென்று
சாத்திரம்சல்லிக்கூத்திரம்நிப்பாத்திரம்ஞானநீர்திரங்கொண்டு
வாசியாலேழுநகரனல்விசியேசமுன்னுவரப்
பூசைபண்ணிப்பணிந்திடுமாசமச்சண்டலியவியிட்
டோட்டுமோமனமூட்டுமேவழிகாட்டுகோ-இந்த
மாணாபமானம்விட்டுத்தானுகிசிவ்வவாச்சுச்

சேனாபதிபோல்தானபதியுண்டு

பாருமேகட்டிக்காருமே உள்ளே சேருமே அதுபோதுமே

சங்கையறவேரின்று பொருகுவரும்பாலுண்டு

அங்கமிளப்பாறிகொண்டு தங்கபொம்மைபோலவே

நில்லுமேவதுஞ்சொல்லுமே ஞானஞ்சொல்லுமேயாதுமெல்லுமே

அட்டாங்கம்பண்ணினாலுங்கெட்டாங்குபண்ணியது

கிட்டாதுகிட்டிவரவொட்டாதுர்முட்டியது

பாயுமேயுணையுமே அதுலுயுமேஉள்ளேதோயுமே வேத

பந்திரத்திலேபாடுபாதித்தத்திலேபோக்குந்

தாதித்தத்திலேயுமிடிலே ஆந்தரத்திலேபவ

தானமேஅதுதானமேமலகினமே பேசாமோனமே அந்த

முப்பாழுத்தாண்டிவந்து அப்பாலேதின்றவர்க்கு

இப்பாவைவிடையாது அப்பாதிருநாள்

மடுவார்தானம்போடுவார் அன்பர்க்கடுவார் இசைபாடுவார் இதை

கண்டாருக்கிடையாதுவிண்டாருஞ்சொன்னதில்லை

யாண்டாரண்டுகோடி யெல்லாமொன்றாய்ச்சமைக்கிருக்கு

மலவ்வீவா அனகக்கொல்லவீவா பறையன்சொல்லவீவா

சொல்லவீவா நேரமாகுதல்லவீவா

சுலி விருத்தம்.

வானமேயிவ்வும்பர்வாழ்த்தியமறையைக்

காணமேசெய்யும்வீரேயுரக்கடிமை

காணமாமிருகுலத்திலிவையுதாநந்தன்

ஓர்னவாரிகொண்டேயவருளுந்நனைந்தார்

வசனம்

இப்படித்தந்தார்சொல்ல வேதயர்க்கெட்டு திவ்வியஞானமடைந்து
நத்தனப்பார்த்துசொல்லுவார்

தீர்த்தனம் இ-ம்-சாரம்-ஆதிதாளம்

கண்ணிகள்.

சிதம்பரமேபாபீவாருமையா

செயதத்தல்லாமபசாரமையா

சிதம்பரம்போவீர்பதம்பெறுவீர்

சித்தனிலேவந்தார்நத்தின இனிமேல்

எத்தனைசெயிலுமுமக்கிணைசொல்லப்

பத்திய்யமுதலென்றுபழகியுடையவர்

நான்

சிதம்

வேறே

சிதம்

போமோ

சிதம்

சித்தமுந்தெளிந்தது தெய்வமேநீயென்று
புத்தியுவந்தது பொய்யிதுவல்லவே

சிதம்

வசனம்,

இப்படிச்சொல்லிய வேதியரைச் சுற்றிவந்து தலைவணங்கிலுந்
கவணக்கத்துடனே தூரவிலகிநின்று வேதியரை ஆசீர்வாதமபண்
னச்சொல்லுவார்,

கீர்த்தனம்-இ-ம்-ஓரடியிலிரண்டுவார்த்தை துண்டா

நந்தனா

வெறுமா

சிதம்பரதெரிசுனங்கிடைக்குமோ	கிடைக்கும்
சென்மசபலமாமோசொல்லுமே	ஆனம்
பதம்பெறுந்தவநெறியறிகிலேன	அறிவிர்
பரமசிவனருள்செய்வாரோ	செய்வார்
சாதியில்தாழ்ந்தவனல்லோ	அல்ல
சாத்திரமுறமைக்குஞாயமோ	ஞாயம்
ஆகியம்பலதெய்வமநாடுமே	நாடும்
ஆனந்தமடைவேனோவையாரே	அடைவிர்

வசனம்.

வேதியனாருக்காசீர்வாதம்பண்ணியனுப்பியபின் புரந்தனாருடை
யகுணாதிசயங்கோக்கொண்டாடுவார்.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

அடியவர்கள்மனமிடியப்பேசினதுண்டபராதமனந்தங்கொழு
படுநாகில்வீழ்வானெறனவுரைக்கும்பாவமதுபலித்ததென்று
துடிதுடித்துக்கொடைநடுங்கிநீர்வடிந்து சிதம்பரத்தேதுறிகள்செய்
கடிபுகழ்நந்திருத்தொண்டர்நுணமெல்லாமுலகரியப்பகருவாரோ

இதுவுமது

சாத்திரக்குப்பையெல்லாந்தள்ளினேனபதறுபோலே
காத்திரஞ்சுத்தமாச்சிகனிந்திம்முள்ளமபத்தி
மாத்திரமிருந்தாற்போதுமநீறென்றுமில்லைசைவ
வேத்திரமுழுதுஞ்சுற்றிச்சேருவேன்றில்லையென்றார்

கீர்த்தனம்-இ-ம்-சௌராஷ்டிரம்-ஆதிதாளம்

பல்லவி,

எந்தநேரமும்நந்தனைசிந்தித்தா

னந்தனாயிருந்தனரந்தனர்

பந்தந்திரவேயிர்தவருவாகி

வந்துதோவரந்தந்துதோசிவனென்று

எந்த

வசனம்.

விட்டுதோஇந்தனீட்டுக்கவலைகன்பட்டுதோபவசாகரச்சேறழிந்
கிட்டதோமுத்திவெள்ளம்கரைபுரண்டிதோவென்று ஏத்துத்தொழு
பவர்எந்நேரமும்வேதியரிப்படியே சிவபத்திப்பண்ணிக்கொண்டுஆ
னந்தமடைந்திருந்தார் அப்படியிருந்தனந்தனர் ஆதனானாவிட்டுச் சி
தம்பரம் வருகிறார்.

கீர்த்தனம்-இ-ம்-லாவணி-ஆதிதாளம்.

நந்தன் சிதம்பரம்வருகிறார் ஆதனானாவிட்டு

கொள்ளிடந்தாண்டியப்பால்வருகையிலே

தொண்டரங்கம்பரவசமாய்எங்கும் பொங்கிச்சிவமயமாய்

அந்தக்கருணைவிருத்தியழிந்து

அனேகசென்மவாசனையை

யனல்கொண்டுகைத்தாரோ சஞ்சிதவினாயென்றுவருத்தாரோ நந

குண்டலிசத்தியைக்கொண்டு

கிளமபிமண்டலம்புகுந்து

சஞ்சரித்துக்கொண்டார் குரையை அமுர்தமுண்டார்க்கினையார் நந

அநாதிமாயகற்பிதமிந்த

நாமரூபாதிபிரசஞ்சமெல்லா

மழிந்துபேரமென்பார் குறைகடலெழுந்தனானையென்பார் நந

சைவத்தலங்களித்தெய்வமிதுவே

சத்தியம்பண்ணுவேன்நான்பறையன்

சதுர்மறைகேட்டிலையோமிக்க ஷண்மதங்கேட்டிலையோ நந

எப்போதும்நடராசமுர்த்தியின்

இணையடிதொழுதார்க்கீடுறையோ

னிந்திரபதிகரோ திரும்பியும்வந்தவர்காண்கிலரோ நந

ஈசன்கருணைலேசமிலாதவ

னெத்தனேவேதங்கற்றாறு

மெட்டாப்பெருங்கொம்பு நெருங்கித்தொட்டால்செங்கரும்பு

நந்

ஆதனூரிலொருபுலையனுக்காக

அம்பலநாடகமாடுவரோ

வருந்தவம்புரிந்தேனோ கனவில்வருந்தியுமிருந்தேனோ

நந்

அரகராசாம்பசதாசிவனேபொன்

னம்பலத்தாடியதேள்கனே

ஐயேவுன்னடிமை மனதுநையோன னுன்னடிமை.

நந்

செழுத்துவியனுலகெட்டிச்சிகரங்க

கோந்துந்தெரியுதுகானையே

தில்லைத்தலமென்பார் அன்புடன்சொல்லப்பலமென்பார்

நந்

குதிப்பாரொருதரங் களிப்பார் கண்ணி

ரருப்பாரானந்தலாகிரியால்

கொண்டானடிப்பாரோ குரவைநன்றாய்ப்படிப்பாரோ

நந்

பாசளந்தகோபாலகிருஷ்ணன் துதி

பாடுந்திருவடிபணிவேனோ

பரகதியடைவேனோ பூமியில்மறுபடிவருவேனோ

நந்

வசனம்.

நந்தனார் ஆதனூராவிட்டு கொள்ளிடத்தருவில் வரும்போது சொல்லுகிறது.

கீர்த்தனம்-இ-ம்-முகாரி அடதாளம்

பல்லவி.

கொள்ளிடக்கரைபோனான்-நந்தன்

கோபுரங்களைக்கண்டானே

அநுபல்லவி

பள்ளச்சாதியிலும்பறைச்சாதிரானென்று

உள்ளமுருகியவ்வெள்ளைக்கரைபுரள

கொள்

சரணங்கள்,

ஓடத்தின்மேடேறிநந்தன்

ஒங்குமகிழச்சிமீறி

நாடயெவரும் நல்லநடனக்கூத்தாடியே

நணிபுடந்ததிபெறலாமென்று துதிக்கொண்டு

கொள்

அக்கரைபோனானேநந்தன்

ஆனந்தங்கொண்டானே

சிக்கெனவேசிவசிதம்பரேசனைக்காண
சிறந்தமகிழ்ந்துசிவதியானஞ்செய்துக்கொண்டு கொள்
திருவாதினாத்திருநாள்செய்யுந்
தினமல்லவொயிந்நாள்
திருநடராசமுர்த்திதிருமுதகந்தனைக்காண
சித்தங்கனிப்பேறுவென்றுறுதிக்கொண்டு கொள்
வசனம்.

இந்தப்பிரகாரம்தோத்திரஞ்செய்து கொள்ளிடக்கரைத்தாண்டி
வருமபோதுநிலலைக்கோபுரத்தைக்கண்டு தெரிசனம்பண்ணுவார்.
கீர்த்தனம்-இ-ம்-தண்டகம்-ஆதிதாளம்
பல்லவி,

கோபுரதெரிசனமே எந்தன் பாபவிமோசனமே
தாபங்கள்முன்றுந்தணித்தாவிந்நல்ல
சோபனமுண்டாஞ் சோதிவிளங்கிய கோபுர
விண்ணைந்துமேலோங்குகொண்டு
கண்ணுளார்க்கெல்லாங்காட்சியளித்திடும் கோபுர
அல்லும்பக்லுமமர்துதித்திடும்
நிலலைக்கிழையோன்றினமுமகிழ்த்திடும் கோபுர
வசனம்,

புல்லம்படியிருங்குமதன்றுசொல்லுகொர்
கீர்த்தனம்-இ-ம்-நவரோஸ்-ஆதிதாளம்
மாங்குமிட்கூனியசோலைகளுமவாழிட்சகூபதடாகங்களுந்
தாங்குதிர்மண்டபமெத்தைநயஞ் சொர்னசபேசன்னுசமரமும்
நாலுபுரத்திலும்கோபுரமும் நவமணிச்சித்திரமண்டபமும்
சீலமுறந்துருவிதுகளுந்நிலலைவேதியர்மாளிகையும்
நண்ணிவாகலிதீர்த்தேன் என்கவலையெல்லாமொழிந்தேன்
மண்டலம்புகமுஞ்சபேசன்சன்னிதிவாழ்த்திப்பணிந்துநினதேன்
தஞ்சமென்றடைந்தேனின்தச்சடலத்தாஸ்நொந்தேன்
அஞ்சவேண்டாமென்றொருதரஞ்சொல்லியழைத்தாலாகாதோ
அப்பாவுன்சரணம்நிலலைக்கரசேபுன்சரணம்
அப்பாரில்லாநாடகம்பயிலுமொளியேநின்சரணம்
வசனம்

கோபுரதெரிசனமேயென்கிற கீர்த்தனமுதற்கொண்டு சிதம்ப
ரவிலாசமென்றுபெயர்.

சிந்து.

சிவன்-வேடிக்கைதானென்றுநாடிக்கொண்டே அறியாதுபோயி
ருந்தசெம்பொன்னம்பலத்தாடியைக்கும்பிடவே ஆகநார்தனிவிருந்
துவிடும் அம்புபோலப்பறந்தையரின் நித்தில்லையருகில் வந்தார்மனந்
தறிக்கொண்டார் குறையாறிக்கொண்டார் கெண்டா ணிபோசை

திருநானைப்போவார் புராணம்,

விருத்தம்,

நானைப்போவேனென்றாள் சொலத்தெரியாது
பூனைப்பூவாம்பிறவிப்பிணிப்பொழியப்போவாராய்ப்
பானைப்பூங்கமுகுத்தபழம்பழிபிளின்னுபோல்
வானைப்போத்தெழுப்பழன்ஞ்சுழிநூல் மருங்கனைந்தார்

இதுபொழிப்புரை

வசனம்.

நானைப்போவேனென்றுசொல்லி அனைகநாள்ஒழியர்சபாநாயக
ரைத்தரிசனம்பண்ணவேண்டுமென்றும் ஆசையை அடங்குக்கூடாத
வராய்பூனைப்பூவையொத்த நிலைமையையுடைய பிறப்புகளால் உண்
டாகியசம்பந்தம் நீங்கும்பொருட்டு போகின்றவராய்ப் பானையை
டையபொலிவாகியகமுகமரங்கள்கூழ்ந்நிருக்கும் மழையையுற்ற தம்
புடையஊரில் சின்றும்புறப்பட்டு ஆண்வானைமீளுந்து எழுப்பிவி
ளையாடுமவயல்களையுடையசிதம்பரத்தின் எல்லையை அடைந்தார்.

கீர்த்தனம்-இ-ம்-கரகரப்பிரியை-ருபகதாளம்

கெண்டாமணியாடுது கண்ணிபிரிவாடுது

முத்துமணிதேடுது	நாடுதுகூடுது	கெண்டா
பரவசமாகுது	பாவங்கன்போகுது	கெண்டா
சென்னமரணிகள்	மேகமுதிர்ந்தது	கெண்டா

சிந்து,

கெண்டாமணியோசைகாதில்-கேட்குதென்றாரதைப்பார்க்கவெ
ன்றேகொண்டாட்டமாகிவந்தார்-கையைக்கும்பிட்டுடன்மக்கம்பிட்டு
டதோவென்றேமனமகிழ்ந்தார்தெருவிதியிலேவந்துகாதலுடன்கண்
டார்களையாறிஇருகண்களிலானீந்தம்பொங்கிட வேரின்றார்மழிப்புரத்
தேவெகுநேத்தியென்றாரிதைப்பார்த்ததில்லைபணிந்தார் பரவசமாய்
நல்லபாக்கியசாலிகளாகுமென்றார் இதுதானே தில்லைப்படி,

வசனம்.

நந்தனார் தில்லையைக்கண்ட ஆனந்தானுபூதியைச்சொல்லுகிறார்

கீர்த்தனம்-இ-ம்-தெண்டகம்-ஆதிதாளம்

தில்லைத்தலத்தைக்	கண்டார்	அதுசித்துவிலாசமென்றார் அந்த
எல்லையிலே	நின்றார்	மனதேகமாங்கிக்கொண்டார்
இருகண்கள்நீர்	வடித்தார்	கொடுங்காமாலையறுத்தார்
இருகையைதூக்கி	குவித்தார்	தன்காலக்கோணிகுதித்தாரின்ற
ஐம்புலன்களை	மறந்தார்	பரமானந்தக்கடலுறைந்தார்
தந்தேகபாவ	மறந்தார்	தில்லைச்சிவனையென்றிருந்தார்

கீர்த்தனம்-இ-ம்-பியாகு-ஆதிதாளம்

பல்லவி.

இதுதானே தில்லைத்தலம் இத்தனைநாளும்நியேன்
இதுதானே தில்லைத்தலம்

அதுவோயிதுவோவென்று அலைந்திடும்பேயனைக்
கதிதருவேனென்று கைகாட்டியழைக்குது
காசினியிலிதைகயிலையென்றெல்லோரும்
பேசக்கேட்டதேயுண்டுபேணிப்பார்த்தறிகிலேன்

இது

வசனம்.

நந்தனார் தில்லையைக்கண்டு கொண்டாடுவார்
கீர்த்தனம்-இந்துஸ்தான்-காபிராகம்-ஆதிதாளம்

பல்லவி.

தில்லைதில்லையென்றாற்பிறவிதில்லைதில்லையென்றுமழைபொழியும்
தொல்லைதொல்லையென்றகொடுவினை
கல்லைவல்லையென்றகலுந்திருத்
கற்றோங்கற்றோங்களங்கமநீந்திட
பெற்றோம்பெற்றோம்பேசாப்பெருமையி
லுற்றோமுற்றோம்பொன்னம்பலத்தினில்
தத்தோந்தத்தோமென்றுநடனமிடும்
வாடிவாடிமாலயனிரும்
கூடிக்கூடிக்கொண்டல்லும்பகலும்
தேடித்தேடித்திருவடிமுடிகளைப்
பாடிப்பாடிக்கொபாலகிருஷ்ணன்வொழும்

தில்லை

தில்லை

தில்லை

க் துகடா-இ-ம்-தேசிகதோடி-ஆதிதானம்.

பல்லவி,

இதுவேநில்லைச்சிதம்பரட்சேத்திர	மீசனிருப்பிடமோ
மதுரம்பொழிந்துமீ	மதையோரிருப்பிடம்
மாமுனிவர்தவம்	வாமும்பெரியிடம்
பதவிபெறுந்தொண்டர்	பணிந்துவருமிடம்
பலதெய்வமும்மல்லி	பாடியிலுறுமிடம்(இது)

கீர்த்தனம்-இ-ம-பியாசு-ரூபகதானம்,

ஆநஞ்சிதம்பரமோ-வையன்கூத்தாநஞ்சிதம்பரமோ	
ஆநஞ்சிதம்பரமன்பர்க்களிக்கவே	
நாநஞ்சிதம்பரம்நமச்சிவாயப்பொருள்	ஆநஞ்
ஆறுமறியர்மல் அம்பலவாணனார்	
சீரடியார்பார்க்கசேவடிதூக்கியே	ஆநஞ்
பாலகிருஷ்ணன்போற்றும்பனுமறுச்சடையினர்	
தாளமத்தளம்போடதாதெய்தாதெய்யென்று	ஆநஞ்

அறுசீரடியாசிரிய நிருத்தம்.

நில்லையைக்கண்டபோதெதெளிந்ததென்னுள்ளமெல்லாம்
 பல்லுழிகாலம்செய்தபாழ்வினோடெதிலைந்துபொச்சு
 நல்லருள்தடனங்காங்கும்நாயகனாசிம்சபைக்குள்
 சொல்லுவார்மகிமைசெப்பசேடனாலாகாதன்றே

வசனம்

இப்படியே நில்லையைக்கொண்டாடிநில்லையைப்பாராதவரோ பா
 வியென்பார்.

கீர்த்தனம்-இ-ம்-சவாயிசாப்புதானம்.

பல்லவி,

மார்கழிமாதத்திருவாதினாநாளையில்வந்துசிதம்பரதேசிகளை
 பாராதபாவிக்கேதுமில்லையிந்தப்பாரில்வந்துபிறவாதவரோ
 வானிற்றொடுநதிருமானிகைமண்டபமாமதினுந்நில்லைமாநகரம் [வே
 காணக்கிடைக்காத இந்தபாங்கியங்காநில் கேட்டவண்ணங்கண்டது
 யாகிபராபரமாகியநில்லைப்பொன்னம்பலவாணர்சந்நிதியில்
 நாதமுங்கீதமுங்கேட்குதுயானத்தநாடகவேளையைநானறியேன்

வசனம்.

நந்தனாசிதம்பரங்காணாதனாஸிவலோகங்காணாரன்பார்

கீர்த்தனம்-இ-ம்-சாவேரி-ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

சிதம்பரம்வந்துதெரிசியாதசென்மம்மீணென்றுபேசு
மனதுலெண்ணினார்பாதகமலத்தியுனம்பண்ணினார்

பறைபனுக்குமிந்தத்தலத்தைப்பார்த்தபின்புமோட்சபதவி
பலித்தல்லவோபாவிசென்னம்மறுத்துதல்லவோ
தொண்டுகொண்டதங்கனையர்பெருமையெல்லாம்சொல்லிசொல்லி
துள்ளித்தாவினார்நானளிரையையள்ளித்தூவினார்
பூதலத்தினிலிதுவேதெய்வமென்றுநந்தனாநந்தக்கடல்
பொங்கிப்பாடினார்புண்ணியத்தலமென்றுதேடினார்

கீர்த்தனம்-இ-ம்-புன்னாகவராளி-ரூபகதாளம்.

அரகாசங்கரவண்ணலேவம்பலத்தானே
நானுந்தனடைக்கலமென்று

உருகித்துதியாரோவானந்தம்
பெருகிப்பதியாரோ

முத்தியுளிக்ருந்திருமூலத்தானாக்கண்டு
பத்திபண்ணாதவன்பாமரனல்லவோ

பாருக்குச்சுமையாச்சு அவனிருந்தும்
மாருக்குச்சுகமாச்சு

மங்கையர்மோகமாய்மயங்கித்தினந்தோறு
மங்கையுங்கிதமாயவரிடுமேவல்

கொண்டழிகியுழைத்தாரோ அன்னியமாய்
நாளையுங்கழித்தாரோ

விசிறடைநடந்தமெய்யும்பொய்யாகநினை
ஓசையடங்கும்போதொருவருமங்கில்லைத்

தூசியும்போகாதேநாதனுந்த
உயிரியும்வாராதே

சிவசிதம்பரமென்றுதில்லைவெளியினின்று
பவசாதரமென்றுபரமபதமடையுந்

தவகெயிபொருந்தாரோபொருந்தியு
மவனாயும்வருந்தாரோ

சாத்திரங்கற்றாவிஞ்சுதூர்மறையுணர்ந்தாலும்
சூத்திரம்பெற்றுஞ்சொன்னேன்சயகரா

மாத்திரம்போகாதே கருணைக்குப்
பாத்திரமாகாதே

சுரணாகதமென்று சார்ந்தடிபணியாமல்
வருணஸ்திரம்விதிவழுவாதிருக்கிலுஞ்
சனனாதிகள்விந்மோசரவண
மணனாதிகள்படுமோ

அஷ்டசித்திகள்பெற்று ஆண்டாபிரங்காலம்
மட்டிருந்தாலுமென்ன மரணபயனெய்திலா
நஷ்டசென்மமாச்சேராளிதசென்ம
மெட்டிவினாய்ப்போச்சே

மூப்பாழந்தாண்டி மூலத்திமூட்டிக்கொள்
டப்பாலேசின்னாலானந்தங்காணலா
மொப்பாரில்லையடா-ஊடுறுகி
நிற்பாரில்லைபடா

ஆளமிடறடக்கியம்பலக்கூத்தன்கோ
பால்கிருஷ்ணன்தொழும் பரமசிவனையென்று
பாடிப்படியாரோ-பருவத்திலு
தேடிப்படியாரோ

வசனம்

நந்தனார் விவபத்திபண்ணாதவனை நந்தனைசெய்து இன்னமுஞ்சொ
ல்லுவார்

கீர்த்தனம்-இ-ம்-கருட்டி-சாபுதாளம்

வானோர்புகழூந்தில்லைவணநாதர்வாழஞ்
ஞானசபையைப்போற்றிநமச்சிவாயவென்று
சொல்லாதவன்-கல்விகல்லாதவன்-வெகுபொல்லாதவன்
காசினிபுகழசிவகாமவல்லிபாங்கண்டு
பாசமகலுமநெறியாராதவன்கத்தப்
ப்தராசக-ஆட்டி-னதராச்சு

ஆட்டுக்காலேச்சற்றேகேட்டுவாங்கியுள்ள
நாட்டிக்கொள்ளாதவன்மாட்டுக்குவமையென்று
நாடாரோ-கண்ணுகூடாரோ என்றுந்தேடாரோ

அம்பலவாணனாரருகிவந்துகையால்
 கும்பிட்டிழைச்சாதகுருடர்களுக்குத்திற
 மதியேது-பரகத்யேது-பண்ணுபலிதியேது
 நக்கிநுந்துண்சிவநாமத்தைநவிலாமல்
 சாக்குப்போக்குப்பேசஞ்சண்டியவனைக்கால
 னடியானே-கட்டிப்பிடியானே-கையாலிடியானே
 வேதாகமமூற்களைவிவரித்துணர்ந்தாலு
 மேகாரந்தபதியொன்றில்லாதவனுள்ள
 முருகாது-களளங்கருகாது-வெள்ளம்பெருகாது
 ஆத்திமதியுஞ்சடையழகனாடிஅகதைப்
 பார்த்துக்களிக்காதபாவியனிரக்கொன்றும்
 பவியாது-வினைசலியாது-சினம்பொலியாது
 பாலவிஷணந்தேடுர்பாதரசத்தக்கண்டு
 சீலமுடனேயுண்டுசெபிக்காதவன் துன்பம்
 துலையாது-இன்பமநிலையாது-கன்மங்கலையாது

வசனம்

சிதம்பரம்பாராதகண்டடைத்தானா முகத்தை கெடுக்கவந்த புண்
 படைத்தாரொன்று சொல்லுவார்

கீர்த்தனர்-இ-ம்-ஆணந்தக்களிப்பிலே ஒருபேதம்

காணாதகண்ணென்னகண்ணா

வீணானகண்மயிர்க்கண்ணதுபுண்ணே

சொல்லும்பொருளிற்த்துரியவடிவதாங்

யல்லும்பகலுமற்றவானந்தப்பேரொளி

பசியாமருந்தளிகுகும்பரமரகசியத்தி

லசையாமலேயாடுமப்பலநாதனைக்

ஊராரமுறியாமலொளிகண்டுபிச்சகால்

நராதுகாற்கொண்டுஎழுப்பிமண்டபம்

அண்டத்துளடங்காதவாசைவலையைப்பூட்டி

புண்டத்துளடங்கியபேரினபதெப்பத்தைக்

நாசிடுவிருந்துநாதனைதானென்று

பேசாமற்பெருமையகொருநாளும்

என்னையானறியெனன்றிகழந்திடுமேப்பயனை

தன்னந்தனியனாக்கித்தருவெனனைமழத்தானாக்

காணாத

காணாத

காணாத

காணாத

காணாத

காணாத

காணாத

சேர்ந்துநுத்தியிதைச்சுமந்ததினென்ன

ஆத்திமதியஞ்சடையழகன்மருங்கோயில்

காணாத

சீலகாமலமுகச்சிவகாமிமனமகிழ்

கோலச்சுகன்கன்தில்லைக்ருழாநாடி யகந்தைக்

காணாத

பாலகி ஈஷ்ணன் தொழும்பா தத்தைபணிந்தொரு

காணும்மறவாதகல் மிக்கவழித்தேடி

காணாத

வசனம்.

பத்திபண்ணாதவன் ருத்திபெறானென்று சொல்லுகிறார்

கீர்த்தனம்-இ-ம்-தண்டகம்-ஆகித் தளம்

வேதம்படிக்கதும்சாஸ்திரங்குற்றதும்பெய்யினிள் கீறுபுகவதும்

ஆகிசிகம்பா தேசிகன்திருவடிக்காளா னுன்னருநந்தம்

உடனே துலையும்பவபந்தஞ் சொன்னேன் சொன்னேன் சொன்னேன்

ஊழறுமக்கமுதலாகியநான்குபுண்டே யுளசில்யாவருக்கும்

ஆணவமிலகீத்தார்களறிவாரகத்தைச்சு கங்கிக்கொள்ளுவோ

ஐகத்தைப்பொயயாததன் னாவோ சொன்னேன் சொன்னேன்

அருந்தவமுனியாசிலுப் கல்லராசைப்பால்வாதரியாரோ

வருத்திபபதித்திடுமனதைமயங்கிவைத்திடுமன்னமாங்கோசம்

உற்றுப்பார்த்தாலதுநேசம்சொன்னேன் சொன்னேன்

அரவணைகோபாலகிருஷ்ணன்ல்லும்பகலுற்பணித்தேற்றும்

திருவடிசரணாதமென்றெண்ணித்தெளிதொர்க்கன்றோபரகதி

ஒழிந்தார்க்கன்றோவரமுத்திசொன்னேன் சொன்னேன்

திருநனைப்போவார்புராணம்

விருத்தம்

இப்பரிசாயிருக்கவெனக்கெய்ரலரிதென்றெஞ்சி

வப்பதியின்பாதிப்புவத்தினுறாகபெருங்காக

வெடிப்பரிதாம்வளர்த்தோகைவுள்ளருதுக்கைகதொழுதே

செப்பரியதிருவெவ்லைவலங்கொண்டுசொல்லுகின்றார்

வசனம்

இந்தப்பிராமணர்களுடையவிடிகள் இத்தன்மையாயிருக்களைக்கு

அவ்விடத்திற்குப் போகுத லரிதென்று பாய்ந்து அந்த ஸ்தலத்திள்

மகிஷின் புறத்தில் அளவற்ற பொன்புசமான மில்லாமல்வளர மனமுரு
கிக்குர்பிட்டுக்கொண்டு சொல்லுதற்கரிய எல்லையவளஞ்செய்துகொ
ண்டிப்போவார்

விருத்தம்.

அழ்மையார் தில்லைமாகரி மருங்கிடை யணிந்து
சும்மையிர் டிரு விழி கனிவீரச் சொரிந்து
விப் பிபேசிவனார் சரிதங்களை விரித்துக்
கொமமைவிட்டவர் யாடியாமானந்தங்கொண்டார்

வசனம்.

நந்தனார் தனக்கிந்தபாக்கியம் கிடைத்ததென்று கொண்டானடிக்கிறார்.

கோத்தனம்-இ-ம்-உசேனி-ருபகதாளம்

பல்லவி

கொண்டானடிக்கிறார் தில்லை கோயிலைக்கண்டு தாவித்தாவி கொண்

அண்டரண்டந்கொழும்மர்ப்பலநாதனைக்
கண்டாணைக்கண்டு கொண்டோமென்று என்றாய் கொண்

அஞ்சலிகொண்டுகிட்டு அரகரவென்றுசெபித்து
குஞ்சிதபரத்ததைத் துதித்துககுரவைநளபாடித்துதித்து கொண்

அங்கம்பரவசமடநறு ஆனந்தக்கடவெழுந்து
பொங்கிச்சுகமென்றறிநறுபுவிபதிந்துபணிமுருந்து கொண்

இருகண்டளில்நீர்பெருகஇறைஞ்சிமனனுமிருக
அருமைச்சிவன்கதிருக அற்பலவாணைவருக கொண்

இதுவுமது

தரு-இ-ம்-சௌராஷ்டிகரீ-ஆகதாளம்

பல்லவி.

கொண்டானடித்தானேந்தனர் கோவிலைக்கண்டு
கொண்டானடித்தானேந்தனர்

அதுபல்லவி,

அண்டர்மகிழ்ச்சியாலே அரனையென்றுமென்மேலே கொண்

சரணங்கள்

பண்டுநரன்செய்ததே யோகம்-அதனுலுநக்
கொண்டிவந்தேன்மானிட தேகம்-ஆகவேயிதெப்
புண்டரீகப்பதனல போக-கண்டேனென்போல
பண்ணிலெவர்க்குளதிப் போகம்-என்றுதித்துப்

கொண்டாடுமிதர்புகழைக்

கருவருமேயுந்

சாகம்

கொண்

வஞ்சமனத்தைமொரு

மித்துசின்னைத்தொழாத

பஞ்சபாதபே

கொடுத்து உலுத்தாக்களைக்

கெஞ்சியவர்களை

யடுத்து உழலாமல்

கஞ்சமலர்ப்பாதம்

கொடுத்து ஆண்டருளென்று

வஞ்சகியகாமிதொழும்

மணவாளனைத்

துதித்தக்

கொண்

ஒருநாற்புறத்திற்

செலிக்க ஊரெல்லையுந்

வருவார்திரும்புவார்

கலிக்கிரகசீலமே

இருகைகுவித்துவாழ்

மலிக்க நன்சொத்

திருநாளேப்போவார்

மினிக்க ஆகையானந்தப்

பெருவாழ்வன்வாரிவர்

பேதமில்லையே

யுனாக்கக்

கொண்

வசனம்

இப்படிவீதினைச்சுற்றி சந்திரியில்வந்து தடினிழந்தாற்போ லுட
ல்பணியப்பணிந்து பழுதிப் புரண்டு ஆனந்தாடைந்து சிருத்தசனப்
பெருந்து தெரிசனம்பண்ணுவார்

கோத்தனம்-இ-ம் லாவணி ஆகிதாளம்

சபாத்தரிசனங்கண்டான் நந்தனுஞ் சுவர்வழுதினென்றான்
சபாதெரிசனங்கண்டான் நனிதிரபாவமாய்சாபதியிருக்கும்
சதாகாலமும்வேதங்கள்மொழிகதிருகு சிவாகாரமாய் செழித்துவளாந்தி
தில்லைமுனையிரழுனிவர்கள் கூடு மல்லும்பகலுமவ்வநாமும் (மே

வசனம்

தெற்குவிதியில்லின்று சாபதினைநோக்கித் துதிபண்ணுவார்

கீர்த்தனம்-இ-ம் செங்கலா-ஆகிதாளம்

பல்லரி.

ஜெயஜெகதீசா அதிசந்தரஞ்சிதபாதா ஹெபஜெகதீசா

தில்லையைக்கண்டேன்தேறித்தெளித்தேன்

எல்லையில்லின்மேளினிப்பிறவேன்காண்

எனக்கினிபாரீடு கரும்புபோ னினிக்குதபார்வீடு

ஆசாபாசத்தவேற்ற வெட்டு மானந்தத்தின்முழுக்காட்டி
வைக்கமிதுயாருக்குங்கிடையாது இச்சுகம்பாருக்குளினையேது

சரணுகதென்றிவகேவந்தேன சாமிபராக் க

உமையடைந்தேன்தென்னுதிசுளான்மிகநொக்தேன்

வேறொருதெய்வங்களை வருந்தேன்

ஜெய

தென்றிசைகோன்வந்தழைத்திநிம்வேளையிள்

பெண்டுபிள்ளைகள் குன்றோட்டம்

ஓ த்திலேறியபெருங்கூட்டம்

காணும்நமனுந்திண்டாட்டம்ஒருநம்பிக்கைதாரும்

நானுனக்கருள்புரிந்தாளு வனென்று

கனவிவாகிலும்வாருந்தி மெழுப்பிக்கவலைகள் தீரும்

அடிமையென்றுமானதுபுகிழ்ந்துபாரும்

திவலைவெளியில்வாரும் திரும்பவேசேரும்-ஆய்

ஜெய

அரகரசங்கரனேபொன்னம்பலத்தாண்டவனே

பரமதயாமூர்த்தியென்றடிபணிந்தேன் மனங்ககலிந்தேன்

சாநியில்சின்னவனா னாஸ்மூக விதியில்வந்தேனாகாதோ

பாதகஞ்செய்யினுஞ்சிதர்பரமென்று

பகர்ந்தால்பழவினைபோகாதோ

திசில்லாதபெருந்தவத்தோர்வந்தால்

தெரிசனஞ்செய்தேன்போதாதோ

ஆதிபராபரமாகியிவனைக்கொண்டாடுவேன்

பாடுவேன்தேடுவேன் னாடுவேன்

ஜெய

அபசாரமாகியசமுசாரம்சரதரவிஷயகாமதிகோரம்

உபாயமறிந்துக்காயேறப்படாதுசெகதிசுரமாயா

வீலாசகற்பிதமிந்தசெகம் அனேகசஞ்சிதவாசனைகள்

சிவலோகமென்கிறபாவனைபால்விவாரணம்பெரியோர்கள்

பண்ணியதொழிவிற்பயநகிவார் பாலசுருஷ்ணன் னொழும்கழலணி

எண்ணியபடிபேதவமுறுவார்எனதுனதென்னுமுறைபிடுவார்

சமாதிபண்ணிய கம்மாகிக்கிருந்தியடாதே பேதகைவிடாதேயும் நீ

சபாபதிவெகுசுபாசிதியுன்

பிரதாபமறியேன் சபாவப்புகையன்

ஜெய

விருத்தம்

வாட்டுவாருடல்வெர்ப. சமுலிடைவருந்தி
மூட்டுவாராமுலக்கனல்மதமண்டலமுகட்டில்
மாட்டி. ஒழைச்சிய நந்தி புலையன் மனமனத்து
ளாட்டுக்காச்சுமேதந்திமப பலத்தரசே

கீர்த்தனம்-இ-ம்-ஆந்துஸதான்காபி-ஆகிதாளம்

பல்லவி

தாதாதாநீபாடியபாதம் தத்தித்தெய்தத்தித்தெய்யென்றுடியபாதம் தா
ஆதாவாகபதஞ்சலி. மாமுலிககாணந்தநாடகமாநந்தி ருவர. தா
ஆதமேவையுரணககீளாதியபாசிககாணலேதெமிந்திருவர. தா
சின்சைமகிழ்ந்துகுளிந்திடேவதிபசுந்தரரஞ்சிதகுஞ்சிதபாதம் தா
பாபளந்திபங்கோபாலகிருஷ்ணன் துதி பாடிப்பரவிபனயும்பாதரசம்

வசனம்

கந்தனார் பிறவிப்பிணிக்கஞ்சித் துதிபண்ணுவார்

கீர்த்தனம்-இ-ம்-லாவணி-ஆகிதாளம்

அம்பலவாணாயுன்சரணமடைந்தேனானைமு
அதரித்தாளுவதுன்பாரமல்லவோசொல்லவோ
எடுக்கிறஞ்சென்னங்கணக்கெழுத்தாலையாதென்பாரி
இன்னமும்பிறந்திடுவேனே, தேசனேவிசனே

ஆசையெனும்பெருங்காட்டிலேயாற்றுபுழுமூடன்
அகலவிடாதேயும்நம்பினெனென்னையெனெய்யானே
பாபளந்தகோபாலகிருஷ்ணன் பிணியுடலரப்பரதம்
பரவியென்னுள் ஒருமேகருணை பாருமேவாருமே

வசனம்

அம்பலத்திலாடும் நடனத்தை வருணித்துச் சொல்லுவார்

கீர்த்தனம்-இ-ம்-சங்கராபரணம்-ரூபகதாளம்

பல்லவி

ஆடியபாதா இருவர்கள் காடும்ளினோகா

ஆடிய

அதுபல்லவி

ஆடியபாதாவயனாராலந்தினம்
மேடியுங்காணும்பிறிபாறவாக
தித்தித் தித்தி தித்தித்தியென

ஆடிய

சரணங்கள். திருநாளைப்போவாடு. இன்னும்

சரணங்கள்.

வீரகெண்டையம் சிலம்படைந்திட மேவுஞ்சடையம்புலியசைத்தி
சாருந்தொண்டர்யளமனங்கவிந்திட சாலோகாதிபதவியுந்
சந்தேந்தந்தேமென்று ஆடிய

வேதமுனிவர்கள் பாடவுஞ்சனகாதிபாதிகள்
வெகுநாதமெங்கினுமூ வந்திருந்திமத்தனம்போடவுந்
தகுந்தகுந்தகுந்தகுமென ஆடிய

பாலகிருஷ்ணன் துதிநன் செய்திட ப்பண்ணவர்கள் பூமாரிபெய்திட
சீலமுள்ளசிவகாமிமகிழ்த்திட ததிருச்சிற்றம்பலத்தாசணந்
தாந்தாந்தாந்தாந்தாமென்று ஆடிய

வசனம்

நந்தனார் அடிமைத்திமங்காட்டிச் சொல்லுகிறார்

கீர்த்தனம்-இ-ம்-தெண்டகம்-ஆகிதாளம்

அறிந்தறியாமல் செய்ததபராதமையா என்னை
ஆண்டவனிடில்லைத்தாண்ட வங்கள்மடந்திடிமத்தாவுன்சரணம்
பருசியவன் னுபகிரண்டவராயா அடிமைவுன்சரணம்
நடுயுநாதியும்கமுமென்று மிலாதமிராமனேசரணம்
பொங்குமாநந்தக்கடலேவெளியேயறிநின்னறிவேயுன்சரணம்
என்றுமநிசிகளசிற்றகுணரூபுவுன்சரணம்
சுருதிநின்மகிமைகண்டதோரிடாதுளவியனுன்சரணம்
என்னுக்குளெண்ணெய்போலெங்குமகண்டமதாருமீசாவுன்த்ரணம்
பாலேனுவெட்டிகண்டுபறியாதவன்சுமுகாபேசாவுன்சரணம்

வசனம்

இப்படியனேகவிதமாய்கொண்டாடி உட்புகுந்து தாண்டவம்பா
ராத குறைகொண்டு சுவாமியை நானுள்ளே வாஷாமோவென்று கே
ட்கிறார்

கீர்த்தனம்-இ-ம் மாஞ்சை-ரூபகதாளம்

பல்லவி

வருகலாமோவையா உந்தனருகில்நின்ற நெண்டடாட வுநான்
மெகிருபாசியல்லேவா இநதப்பறை னுபசாரஞ்சொல்லேவா
உந்தன்பரமானந்தத்தானா கம்பாக்கவே தானங்கே வருகலா

பூமியில்புலையனாகப்

புண்ணியஞ்செய்யாம

சாமியுன்சந்நிதி

சாகரத்தையு

கணா-கடந்தேனே-சரண

வாதாப்பிரதாபமும்பாபமுந்

பிறந்தேனே-நான்

விருந்தேனே

வந்தேனே-பவ

மிழந்தேனே

மடைந்தேனே-தில்லை

திரவே (வரு)

வசனம்,

இப்படித்திருநாளைப்போவாவான்னுங் கீர்த்திபெற்ற நந்தனார் தில்லையில்வந்து கொண்டாடும் பத்திமார்க்கத்தை ஆதிசேடனாலும் வருணித்துச்சொல்லப்படாத ஞானபத்திவைராக்கிய சாத்திரங்கள் குடியிருக்கும்ஊரின்பேர்சொல்லக்கேட்டறியாத பேதையாகிய கோபாலகிருஷ்ணனென்னும்பெயர்கொண்டயென்னுச்சொல்லத்தகுமா ஏதோ நான் உளரிக்கூறியதால் பெரியோர்கள் பிழைபொறுக்கக்கடமையென்று சொல்லிவணங்குகிறார்.

சிந்து.

இதுதானேதில்லைப்பதி-என்று-எக்கலித்தா ராடிக்கெக்கலித்தா ற் ஐயாவுன்சந்நிதியைக்-காண-ஆன்சகொண்டிவந்தேன் நேசமுடன் தெருவில்பொடித்துளை அள்ளித் தேநமுமுதினுந் தாகமுடன்தரித் தார் திருநீரூய் நாலுசாத்திரவேதங்கள் பார்த்துணரும் பெரியோரிருக்குமிடம்.

வசனம்.

நந்தனார் அந்தத்தில்லைத்தலம் இப்படி யிருக்குதென்று சொல்லுகிறார்.

கீர்த்தனம்-இ-ம்-செந்தகடுக்கா ஆதிதாளம்.

தண்டகம்.

ஆகமங்கள்வேதியர்கள்சிவ தேகமாகியப்போதுவினைகின்ற லோககைலாசமென்றுமிதைப் வேகமாகவெங்கேயாகிலும் இங்கிருக்கலாகாதையே பூவிப்பறையணிங்கேவரலாமோ

னடியார்களுட்பட்டம் நம யோகிமுனிகளுட்பட்டம் பூ போற்றுவார்களாட்டம்அதி வெளியேபோகவேணுமையே இங்கிருக்கலாகாதையே சுவாமிதரிசனந்தரலாமோ

பாதகமலங்களைத் தொடப்போமோ
பாவமென்னைப்பிரிந்து தொலைபோமோ
இங்கே ஆகாதாகா தையே
வேள்விசெய்யும்புகைமேலுலக மெழும்பிப்போகுதையே
புண்ணிபவான்கள் புரியுந்தவம்
அரகரசிவவென்று ஆடிப்பாடிக்கொண்டு
பரிவுடனரனைப்பிரதட்சணம்வருமி ம் ஆகாதாகாதையே
மணியாடுது-வெகுசனங்கூடுது-வீதிவலமாகுது திருப்பதம்பாடுது
உள்ளேநடமாடுது-பணிவிடைபோகுது-பரவசமாகுது
மெத்தப்பயமாகுது-இங்கே ஆகாதாகாதையே
தீண்டாதே-இங்கே-சேவண்டாதேசும்மா இன்றாயாதேஇங்கேதரியாதே
என்னைப்பாராதே-படி-யேறாதே-உள்ளே-போகாதேவர லாகாதே
யென்பார்-ஆகாதாகா தையே

சிந்து

பெரியோரிருக்குமிடம்-இந்தப்-பேயனிருப்பதுஞாயமல்ல
நாடுபுறமறச்சாதி-தில்லை-நாதன்தெரிசனமாதரவாய்
பண்ணாப்படுபாவி-இந்தப்-பாரிவிருப்பதுரேலவே
என்றேகுளத்தோரம்-புக்கி-எங்கினின்றூர்துயர்நீங்கினின்றூர்
ஓயாப்பெருங்கவலைகொண்டு-உள்ளங்குழைந்திட வெள்ளமெனக்
கண்ணீர்க்காபுரள-இரு-கைதொழுதாரவர்மெய்தொழுதார்
கீழேபுரண்டழுதார்

திருநாளைப்போவார்புராணம்.

விருத்தம்.

செல்கின்றபோதந்தத்திருவெல்லைபணிந்தெழுந்து
பல்குஞ்செந்திவளர்த்தப்பயில்வேள்வியெழுபுகையு
மல்குபெருங்கிடைபொதுங்கிடைங்கணெருங்கினவுங்கண்
டல்குந்தங்குலநினைந்தேயஞ்சியிடைந்திவரின்னூர்

வசனம்.

திருநாளைப்போவார் சிதம்பரத்துக்குப்போனபொழுது அதின்
எல்லையைக்கண்டுநமஸ்கரித்து எழுந்து விருத்தியாகச் சிலந்த அக்கி
னியைவளர்த்து ஆகுதிசெய்கின்ற யாகத்தால் உண்டாகியபுகையும்
மிகுந்த பிராமணப்பிள்ளைகளின் நான்குவேதங்களை ஒதும்படியாக
அடிக்கடி நெருங்கியிருக்கும் மடல்களையுங்கண்டு குறைவாகித் தம்
முடைய குலத்தைநினைந்து உள்ளேபோவதற்குப் பயந்துபோகாமு
ல் நின்னுயிட்டார்,

இதுவுமது-விருத்தம்.

நின் றவரங்கெய்தரியபெருமையினைநினைப்பார்முன்
சென்றவையுங்கடந்தூர்குழையிறுலாயிலைப்புக்கார்
குன்றனையமாளிகைகடொறுங்குலவும்வேதிகைக
னொன்றியமுவாயிரமங்குளஇவன்டாராகுதிகள்

வசனம்,

எல்லையில்நின்றக்கொண்டிருந்த திருநாளைப்போவார்தான்உள்
ளையடைபக்கடாத அக்கோயிலின்பெருமையைநினைப்பாராகி முத
லின் அந்த எல்லையைக்கடந்துணைச்சுற்றியிருக்கும் மதிலின்திருவா
சுலையடைந்தார் அங்கேதிண்ணைகள்பொருந்திய மலைகள்போலுயர்ந்
த மூவாயிரம் வீடுகள்தோறும் ஓங்கங்கள் செய்யப்படுகின்றவென்று
சொல்லிக்கொள்ளுவார் சுவாமியைபூசிக்கிற தில்லைமூவாயிரவர்களு
டைய வீடுகள் மாளிகைகள் மூவாயிரமென்றார்வேதவிதிப்படியாகு
துசெய்யும்பிராமணர்களுடையவிதியிலே நாம்போகக்கூடாதபடியா
ல் அதைநினைந்துதன்குலத்தையிகழ்ந்துஇருக்கலாகாதென்று அவ்வி
டம்விட்டுஒருகுளத்தருகில்வந்துசுவாமியைப்பாராதசென்மும்ஏன்ப
டைத்தேனென்று தாழப்புரண்டமூவார்,

கீர்த்தனம்-இ-ம்-சரசாங்கி-ருபநதாளம்.

பல்லவி

இந்தச்சடலம்வந்தவாறேதென்றறிகிலேன்-யானே தென்றறிகிலேன்

அதுபல்லவி.

சந்ததமும்தில்லை யம்பலத்தானே
சிந்தித்துமாயச் சிணுக்கறுக்காமல்

இந்தச்

சரணங்கள்,

அங்கமலங்களைப் போக்கியேசிவ
கந்தையிலாடிக்களங்கமராமல்

இந்தச்

ஆடுமநடனங்கண்டானந்தமாகிப்
பாடிப்படித்துப்பணிந்துகொள்ளாமல்

இந்தச்

அஞ்சக்கரத்தையெடுத்துருவேற்றி
வஞ்சப்பிறவிமயக்கறுக்காமல்

இந்தச்

பாலகிருஷ்ணன்தொழும்பாதத்தைக்கும்பிட்டு
சீலமுள்ளமுத்திசித்திபெறாமல்

இந்தச்

கீர்த்தனம்-இ-ம்-தந்நியாகி-ஆதிதாளம்

பல்லவி

கனகசபாபதிதரிசனம்ஒருநாள் கண்டால்கலிதிரும்

முதுபல்லவி.

ஜனகமகாமுனிகைதொழுதித்ததியினகரகோடிதேஜோன்மயமரகிய

சரணங்கள்.

மனதுவொடுங்கிய

மாயபசுறப்பறுத்து

ஜனனமரணசமு

திருவடிநிழலிலே

கருதிமுடிவுகளில்

துய்யவெளியையொளி

தருமநேறியுந்தவ

ததிங்கணத்தோமென்று

பற்பலயோசனை

பரகதியையையு

அற்புதமாகவே

அணியுங்கோபாலகிருஷ்ணன்

கீர்த்தனம்-இ-ம்-கரகரப்பிரியை-சாப்புதாளம்.

கல்மிஷம்போக்கும்

மறுவடியாக்கும்

சாரத்தைநீக்கும்

கூட்டியேகாக்கும் கனக

சொல்லிக்கொண்டாடும்

யாகவேகூடும்

முதுளநாடும்

தாண்டவமாடும் கனக

செய்வதுந்தொல்லீ

பாடமுழில்லை

தானொருசொல்லீ

பணியுந்தில்லை கனக

பல்லவி,

கட்டைகடைத்தேறவேணுமே கனகசபாபதிநடனங்

கண்டுக்களிக்கவந்தஇந்தநந்தனார்

கட்டைகடைத்தேறவொட்டுமோசென்மம்

கெட்டதல்லவோ இஷ்டமறியேன்

முத்தியிலளிக்கும்பத்தியிலென்ன

சிற்றம்பலவன்சித்தமறியேன்

வசனம்,

தேகம் படைத்தால் சிவபத்தி பண்ணவேணுமென்று நந்தனார் சொல்லுவார்.

கீர்த்தனம்-இ-ம் தண்டகம்-ரூபகதாளம்,

தேகம்வந்தவாறுசொல்லவோ சிதம்போசனமுயைத்

துனமுந்தொழுதிருப்பதற்கல்லவோ

இந்தவிஷயசுரத்தை

கிருப்பிடங்காணம்

கில்லைத்தலத்தைந்

தெரிசனம்பண்ணாமல்

நாடுமோ பாவிமனக்குரங்

லோடுமோ

கண்மொச்சுதே உள்ளேசென்றுநடன

போச்சுதே

புறையனென்றசென்மம் போகுமோபாழ் வினையாலின்னம்
பாரில்வந்துபிறக்க லாகுமோ
அடிமையென்றுவந்தே னாய்யுமோஒன்றையும்நானறியே
னம்பலத்தெய்வமென்னசெய்யுமோ
பார்த்ததெல்லாமழிந்துதோணுமோ கோபாலகிருஷ்ணன்
பணியும்பரமசிவன் கருணை வணுமே

வசனம்.

சிதம்பரதெரிசனங் கண்டபேர்க்கு சென்மம் இல்லையென்பார்.

கீர்த்தனம்-இ-ம்-ரூபநதாளம்.

பல்லவி.

தெரிசனங்கண்டபேர்க்கு சென்மம் இல்லையென்பார்

அநுபல்லவி,

தெரிசனங்கண்டவர்க்குமறுசென்ம
வரிசையுடனம்பலவன்வாழ்கின்ற

மில்லை
தில்லை தெரி

சுரணங்கள்.

இரவுபகலிடையிடாதேகாச
இன்பமுறுமானந்தம்பொங்கும்
பரவிவருமரனஞ்ஞாலணிமாழி
பணிந்துவந்துகின்றம்பலத்தைவளந்
சொர்ப்பமென்றிவ்வுலகம்தோன்றிவரும்
சொன்னததுநின்றபடியாகும்
அற்புதமாதங்கமொழிதாளவகை
அனவரதத்திருநடனமாடிவரும்
அல்லும்பகலோயாது அடியார்கள்
அரகராவென்றமிர்தபானமதை
தில்லைவாழந்தணர்கள்கைபிடித்துக்
சிக்கெனவேதினாதுறந்துபரவெளியைக்
நஞ்சுண்டகண்டனுக்குக்கொன்றைமலர்
நல்லதிருச்சாந்தணி அம்பிகையைப்
குஞ்சிதபதந்தமதுமனதுலுற
கோபாலகிருஷ்ணன் தொழும்நடராஜ

பத்தி
நத்தி
சித்தி
சுத்தி தெரி
வேதம்
போதம்
கீதம்
பாதம் தெரி
கோஷ்டி
கூட்டி
காட்டி
காட்டி தெரி
சாற்றி
போற்றி
வேற்றிக்
முர்த்தி தெரி

வசனம்,

தனக்கு தெரிசனங்கொடுக்க அம்பலவாணர் எப்போது வரு
வாரோவென்று விசாரப்படுவார்.

கீர்த்தனம்-இ-ம்-செஞ்சுருட்டி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

எப்போவருவாரோ-எந்தன்கலிதீர-எப்போவருவாரோ
 எப்போவருவாரோ எந்தன்கலிதீரச்
 செப்பியதில்லைச்சிதம்பரதேவர் எப்போ
 நற்பருவம்வந்துநாதனைத்தேடும்
 கற்பனைகள்முற்றக்காட்சிதந்தாள் எப்போ
 அற்பகசுவாழ்விலானந்தங்கொண்டேன்
 பொற்பதத்தைக்காணென்பொன்னம்பலவாணன் எப்போ
 பாலகிருஷ்ணன்போற்றிப்பணிந்துமீசன்
 மேலேகாதல்கொண்டேன்வெளிப்படக்காணென் எப்போ

கீர்த்தனம்-இ-ம்-செஞ்சுருட்டி-ஆதிதாளம்,

வருவாரோ அருள்புரிவாரோ எந்தன்
 மனதுசலிக்குதுநானென்னசெய்வேன்
 அரகரசங்கரனம்பலவாணன்
 ஆதரிக்காதிருப்பாரோ ஒருங்கால் வருவா

வசனம்.

நான் சின்னஜாதிபானதால் வருவாரோ வாராரோவென்றுஞ்
 சஞ்சலப்படுவார்,

கீர்த்தனம்-இ-ம்-சுருட்டி-ஆதிதாளம்

பல்லவி.

பாராமலிருப்பாரோ ஒருங்கால் வருவாரோவறியேன்
 பாராமலிருப்பாரோ பதஞ்சலிமுனிக்குப்
 பாதங்கொடுத்தாசனென்று வாராம
 கனவினில்வந்துகழனிமுழுதும்நட்டு
 மனதுமகிழ்ந்துயென்னவாவென்றுசொன்னவர் வாராம
 களங்கமறவே அவர்காலுக்குக்கும்பிட்டு
 குளத்தங்கடையில்நின்றுகூப்பிடும்வேளையில் வாராம
 அல்லலறுத்துப்பரமானந்தமேதரும்
 தில்லைத்தலத்தைக்கண்டுதெரிசனம்பண்ணியும் வாராம

வசனம்,

இதுவரையில்வராதபடியினாலினிமேல்தில்லைத்தலத்தைவிடர்
 பிழ்சுற்றிவந்துதேகத்தைத்தன்னாருவோமென்று நிச்சயம்பண்ணுவாரா

கீர்த்தனம்-இ-ம்-செஞ்சுருட்டி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி

இன்னம்வரக்காண்கிலேன்என்செய்குவேனவர் இன்னம்
இன்னம்வரக்காண்கிலேன்தில்லைபான்னம்பலவாணன் பண்ணையும்
நட்டெண்ணையுமிங்கேவாவென்றுசொன்னவர்மறந்தாரோ இன்னம்
சொல்லும்பொருளுமிந்தச்சோதியேமகிழ்ந்துவரமும்
தில்லையையிடாமற்சுற்றித்தேகத்தைமாற்றிக் கொள்வதுநல்லதுஇன்
பாலகிருஷ்ணன்போற்றும்பாத்தச்சிலம்புருளுங்கக்கோலமுடனடனங்
கண்டேன்குறைகள் தீர்த்துதென்றுசொல்லவுந்தான் இன்னம்

வசனம்,

இப்படிசொல்லிக் கொண்டு கண்ணீர்சொரிந்துபுரண்டமுதார்

சுந்து.

கீழேபுரண்டமுதார் ஒன்றுங் கேள்விமுறையில்லையோநீதா
வென்றேதலைகுனிந்தார் எந்தன்வேதனையைக்கண்டுஆதரிக்கும்
தெய்வங்கிடையாதோ-பாவி-சித்தந்தெளியவிரக்கிதந்து
வீடுவன்றையாதோ விண்ணில் வானவர்கள்போற்று மூனமிலாக்
கணகசபைநடனங்கண்டு காயங்கனித்திடநாமடியேன்
வருந்தித்துதியேனோ எந்தன் வாணஞ் சூதுவீணையே
அட்டாஇதென்னஜென்மம்

வசனம்.

இப்படிபுரண்டமுதுதான்படுகிறதுன்பத்தைக்கண்டுஆதரிக்கு
ம்படியானதெய்வம்எங்குங்கிடையாதோவென்றும் இருந்தால்வந்து
என்னையாதரிக்காதாவென்றும்என்மனதுகுளிர ஒருவார்த்தைசொல்
லாதாவென்றும் மேலாகிய தேவர்கள்போற்றும்படியானவனே என்
னுடையதோத்திரத்துக்கிரங்கிவரக்கூடாதாவென்றும் உனதுநடன
சபைக்குஎன்னையழைத்துப்போய்க்காட்டினுடைய இழிவானகு
லத்தை மாற்றக்கூடாதோவென்றும் இப்படிப்பற்பலவாறுகப்பணி
ந்து துன்பசாகரத்திலாழ்ந்தார்.

விருத்தம்.

சாதிபேதமுங்குணக்குறியாவையுந்தள்ளி
ஆதியாதிபென்றகற்றினைன்றிசைதளிலிணைந்தும்
மாதவம்புரிதொண்டாகள்பணிதிரண்மறைக்கத்
கோதிலாவுருக்கொண்டிப்பாவிக்குக்குறையோ

வசனம்.

இப்படி சாரதமென்று உன்னைநம்பிவந்து துன்பப்படலாமாசி
வனை சிவனையென்று பெருங்குரலிட்டு தனக்குச் சென்மம்போது
ம் போதுமென்று சொல்லுவார்,

கீர்த்தனம்-இ-ம-நாதநாமக்கிரியை-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

போதும்போதுமையா எடுத்தசென்மம் போதும்போதுமையா

அநுபல்லவி.

மாதவமாரணைவர்கள்புகழுந்தில்லை
வனத்திலனுதினமும்வளரும்பலவாண

போது

சரணங்கள்,

கோத்துநெளியும்புழுதுத்தைநரம்புகளும்
நாத்தமலங்களுமுத்திறக்கும்பி
சந்ததமுமடியேன் பெந்திரம்போலே
வந்தெழுமவனையிலும்நொந்துமிருந்தேன்
கொழுத்தவாணிகள் பாலைமிருத்துவிரும்புமென்னை
வயிற்றிலிருந்துபடும்வருத்தமென்னசொல்வேன்
மாதர்கள்மீதினில்மயல்கொண்டோங்கிடும்
வேதனைகொண்டவெறும்பயலானேன்
அண்ணல்கோபாலகிருஷ்ணன்பணியுந்திரு
அம்பலமேவுமபொன்னம்பலவாண

போது

போது

போது

போது

போது

வசனம்.

சென்மமேகஷ்டம் அதிலும் புலையனாகப்பிறப்பது மிகவும்கஷ்
டம் என்று நந்தனார் சொல்லுவார்.

கீர்த்தனம்-இ-ம்-சரகரப்பிரியை-ரூபகதாளம்.

பல்லவி;

இந்தஜென்மம்வேண்டாம் இனிஎந்தஜென்மம்வந்தாலும்வரட்டும்இ

நந்திரடுவிலிஸ்மந்திரங்கள்சொல்லி

வந்தனைகள்செய்துசினைதமிழ்த

இந்த

வேதமறிந்தவர்பாதபணிந்தவர்

போதமடைந்திடாததிகடைந்தேன்பாவி

இந்த

பாவிப்பறையாந் தூரவிலகென்று

ஆவிதவித்திடப்பாரிலுனாததும்

இந்த

கீர்த்தனம்-இ-ம்-ஆகிரி-ரூபகதாளம்

பல்லவி

தில்லைவளஞ்சுற்றினார்-சிதம்பராத-தெல்லைவளஞ்சுற்றினார்

அதுபல்லவி

தில்லைவளஞ்சுற்றினார் கேருமறியாத

எல்லைவாசல்கடந்திருளறவேண்டி.

தில்லை

சுரணங்கள்.

சாதிசூறையைத்தானேசந்தமுநினைந்து

வேதனைகொண்டிள்ளவெறும்பியேவாடி

பாதிப்பிறையணியும்பரமசிவனைக்கண்டு

போதமடைந்துபரிபூரணமாக

தில்லை

மேகவளைக்குட்சிக்கிமுழுமுடநாகவே

போகமேநிலையென்றுபுத்திகெட்டேனே

பாகனைவேண்டுடல்பரவசமாகியே

ஏகாரத்திற்றன்னைவிருந்திட்டுச்சுகிக்கந

தில்லை

ஓராறுதாண்டி யேயுண்மணிககோட்டைகள்

சீராறுகாணாதசிதம்பரரசியம்

சுராறுநாள் கொண்டு இருத்தப்புலன்மனையும்

பேராறுபெருகியேபெருவெளிகாண

தில்லை

வசனம்

இப்படித் தில்லைத்தலத்தை விடாமல் சுற்றிவந்தாள் தன்னிடம் சுவாமிவருவாள் என்றும் மனதையும் மனக்கூச்செய்துக்கொண்டிருக்கிறாள்

கீர்த்தனம்-இ-ம்-யபு நாகல்யாணி

பல்லவி.

வருவார்வருவார்மனமே-ஃ-மயங்காகிருசொன்னேன் சொன்னேன்
வேணுதுருவாராகருணைபுரிவார் திருவம்பலவன்
பரகதியுந்தருவார் சாதி பறையென்னும்பாரார் கீ-யதை
உறுதிகொள்ளவேணும் மெய்யுடன்புன்
அரகாவென்றொருதரஞ் சொன்னவம்போதும் வருவார்
வசனம்.

தன்னை இரட்சிக்கும்சனமயம் இதுதானென்று சொல்லுவார்

கீர்த்தனம்-இ-ம்-தஞ்சரி-ஆதிதாளம்

பல்லவி

இதுநல்லசமையலையா ரட்சிகக ஜ்ஜுநல்லசமையமையா

இதுநல்லசமையமையா வெண்ணைரட்சித்தாரும்

நமமகேசகேடேசகபேசா

இதுநல்ல

பாகிருஷ்ணன்போதும் பாக்ருஷ்ணக்டாட்டி

சீவமுன்னமுத்திசேருவதற்கே

இதுநல்ல

வசனம்

இவ்வளவுசொல்லியும் இரங்காமற்போகவேண்டிய தென்னவென்
றுசொல்லுவார்

கீர்த்தனம்-இ-ம்-பியாகு-ரூபகதாளம்.

பல்லவி,

இரக்கர்வாராற்போனதென்னகாரணர்கலாமி
கருணைக்கடவென்றுயெந்தன் காதில்கேடமுந்நிவந்தேன்

இர

சரணங்கள்

ஆலமருந்திமிண்டருளையாதரித்தவுனதுகீர்த்தி

பாகிருஷ்ணன்பாடித்தினமுமமணிந்திடும்க ராஜமூர்த்தி

இர

பழியெத்தனைநான்செய்கினும்பாவித்திடுஞ்சிதம்பரமென்று

மொழிகற்றவர் பழிபெற்றவர் சனகசபாபதியிப்படி

இர

விருத்தம்

அண்டமானதிபாவையுமவேள்விகளையெதையு

குன்றிலாத்வர்புண்ணியுமாமலைகுவித்தும்

வின்றிடாமலேயே சூனமனக்கனிததவிவேகம்
மன்னுளாடியப தத்திவேலா னாவருமே

வசனம்

மகாபுண்ணியசாஸ்திரஞ்ஞக சூழ்ச்சிவருமேயன்றி தனக்கு வாராபெத
ன்றுசொல்லுவாரா

கோத்தனம்-இ-ம்-தனாசரி-ஆதிதானம்

சாதியில்பாழ்ச்சிபுடையபுலையுருமபர	கதியோ-வேத
சாஸ்திர நன்கினுமே தறிப தது	விதயோ
நண்டுநகல தசைவந்தசெபசநகசிய	தேகம்-மன்னுள்
நடனதெத்சனமகாண நெய்நுலத்	மேகம்
எந்தவழியையகாண்டிட்டு நுவது	ஞானம்-செக
தீசனுக்கனெருதெரியு ந்து	வுபாயம்
சிதபரம்போலெனென்றுளாயா	பால் இந்த
ஜென்மபெடுத்துவீணுந்ததயிககுபென்	ஞா

வசனம்

இப்படிதான் நனஜாதியாதிநந்தனாகிலும் உரமுடையசரணா
மீத்தத்திலைவததபுமதிசெய மறாதவனெனவென்று சொல்லுமாறா

அக்கா-இ-ம்-ணிகொககு ருபககாளம்

பல்லவி

எப்படி.கெட்டாலு நுநதன்பொறபாத மறவென்காணும்	எப்படி.
அம்புதமாகியதில்லையாபலவாணமோகான்	
சொறபனத்திலுமையன்றிமெயபபொருளபவுபகண்ணேன்	எப்படி.
சப்பிதமே ததனைசெயசினும்	
கைபபிடித்துஆண்டு கொள்ளு	எப்படி.

திருநானேப்போவார்புராணம்

விருத்தம்

இவ்வண்ணமிடவுபகல்லலனுசெயகங்கெயுரிய
வவ்வண்ணம்நினைந்தமுதவ தத்தெ ணைமயாவெய்தி
மவ்வண்ணக்கிந்திடமறா மன்றுநடங்குபபிந்தவே
தெவவண்ணமெனச் சீனத்தீவசாபிணைதிந்நுயில்வார்

வசனம்

இந்தப்பிரகாரம் இராப்பகலாக வலர்வந்துகொண்டு உள்ளேனோ
கக்கடாத தன்மையெரினைத்து வருத்தப்பட்ட உயர்வுபொருந்திய அ
டியவாவேசுறிகறியுநிறமுள்ள கழுத்தினையுடைய சுவாமி கனகசபை
யில் ஆடுகின்றகூத்தை எப்படிதரிசிக்கலாமென்று விசனத்தோடும் நித்
தினாசெய்வார் இப்படிநித்தினாசெயது மறுபடியும் எழுந்துசொல்லு
வார்.

கீர்த்தனம்-இ-ம்-கண்டபியாகு-ஆதிதாளம்

பல்லவி

விருநாச்சென்மமாச்சே-ஊத் தும்-விருநாச்சென்மமாச்சே
சதாகாலமுமையான்சந்திதானத்திவிருந் துரிதானம்பெருமல் விரு
முத்தியளித்திடுமூத்தியைக்கண்டு
பத்தியைப்பண்ணிபதமடையாமல் விரு
பொற்கழலசையபொதுவிவிருநது
நக்கராமம்பதந்நன்னைப்பாராமல் விரு
தில்லைககதிபதிதெரிசனககொடுத்து
எல்லையில்வாவென்றிரங்கியடிமுத்தும் விரு

வசனம்

தனதுபதவிக்கு யோக்கியனல்லவென்று தள்ளுவாரோ கொள்ளு
வாரோ அப்படிதள்ளினாலும் தில்லைபிலையே என்தேகத்தை விடுவ
தேயன்றி திரும்பிப்போகமாட்டேனென்று சொல்லிப்புலம்புகிறார்,

கீர்த்தனம்-இ-ம்-புன்னகவாரளி-ரூபகதாளம்

பல்லவி

தள்ளுவாரோ-எந்தனைக்கைக்-கொள்ளுவாரோ
தள்ளிவிட்டால்நான்போகேன் சனித்திருக்குஞ்சையமல்ல
அள்ளிவிட்டென்னன்பை அம்பலவாணனொருக்கால் தள்
எனதுனதென்றபிமானமிச்சையதும்நிஷ்டைபண்ணி
மனமிறந்ததுவெளியில்மருவாதபாவியென்று தள்
நாறுமிந்தப்பொய்புடலைநொண்ணெண்ணை நான்சுமந்து
துறபட்டதுன்பமெல்லாந்துலைந்துவீதன்றுஇங்கேவந்தும் தள்
பாலகிருஷ்ணன்கேடிவருட்பாதமஸ்நான்காணென்
வேல்விழியார்மோகக்கொண்டிளித்தியந்தமுடனென்று தள்

சுந்தா

"அட்டா இதைன்னசென்மம்-என் டு அத்தனதுயெல்லைசுற்றிவந்தா"
இரவுபகலோயார்- இமை-நகன்கண்ணெவிசுவாசமுடன்-பாலகிருஷ்ணன்
மணியும்-நிருப்-பாதமுன்னதில்லைநாதனவன்-கனவிவருவாகி

திருநாளைப்போவார்புராணம்

விருத்தம்

இன்னல்கருமிருபிரவி இவதனடயென்றேதுயில்வா
ரன்னிலை யையமபவத்து ளாடுவாரறிந்தினிதில்
மன்னுதிருத்தொண்டரவர் வருத்தமெல்லாந்தீர்ப்பதர்க்கு
முன்னணைந்துகனவின்கண் முயவவெரடுமருள் செய்வார்

வசனம்

இப்படித் திருநாளைப்போவாரென்னும்நந்தனார் இரவுபகலோயா
மல் தில்லைத்தலத்தைச்சுற்றிவருவதால் தேகவருத்தமடைந்து வருத்த
தினூல் மயங்கிச்சோர்ந்து நித்திரையடைந்தார் அந்தநித்திரையிலே நட
ராஜமூர்த்திவந்து காட்சிதந்துசொல்லுவார் எனக்குமிகவும் பிரியமு
ள்ள நந்தனாரே உமயிடத்திலுநமமுடையபத்தர்களாகிய வீதிர்னைவ
ரச்சொல்லுவோம் அவர்கள்முன்நீர் அக்கினிப்பிரவேசமாகி யெழுந்து
மறைபடித்து வேதியர்களுடனே சபாப்பிரவேசம்பண்ணுமென் றுரை
பகர்ந்து ஐயன் அந்தரத்தியானமானார் நந்தனார் கனவில் காட்சியான
தைக்கண்டுகளித்து விழித்துநெளிந்து அளவில்லாத சந்தோஷங்கொ
ண்டு நன்றியறிந்துகவாமி-யத்தோத்திரம்புரிந்து சொல்லுவார்

கீர்த்தனம்-இ-ம்-தண்டகர்-ஆதித-ளம்

பல்லவி

சந்திதிவரலாமோ-சுவாமி-தெரிசனந்தரலாமோ

சந்திதி

இல்லறவாழ்வாம்

பனிமுடி.

இருந்தேனன்றோ

மிகவாடி.

அல்லும்பகலுங்

கொண்டாடி.

அறியேன்கனக

சபைநாடி சந்திதி

விதியில்சென்றே

வந்திருந்தேன்

வேடிக்நைபார்த்திக்கொண்

டிருந்தே

சாதிபற்றாழ்ந்தவனென்

தறிந்தேன்

தனித்திருப்போமென்றிங்கே

வந்தேன் சந்திதி

ரூ அ திருநாளைப்போவாரென்னும்

காலால்வீசிக்கனல்

மூட்டி

கலைமதிமண்டலமே

லோட்டி

பாலாறுபெருகவேயெனைக்

கூட்டி

பார்த்ததுமில்லைநான்

தோட்டி சந்திதி

வசனம்

கந்தனார் தான்கண்டசொற்பனத்தைக் கொண்டாடுவார்
கீர்த்தனம்-இ-ம்-நாதராமக்கிரியை-ஆசீதாளம்

பல்லவி

சொற்பனங்கண்டு கொண்டேன் - அகிசயமாயச்
சொற்பனங்கண்டு கொண்டேன்

அறுபல்லவி

சொற்பனங்கண்டு கொண்டேன் - எல்லாம் - சற்றினை யென்றறிந்தேன்
வேத-தற்பதவாக்கியமே-வருவாகி-யற்புதநடனம்புரியினு சொ

சரணங்கள்

ஆம்பிசைமணவாளன்-மான்மழு-வணிகிடுஞ்செந்தோளன்-செம்
பொன்னம்பிசைதனி-தாளமத்தனம்-போடமறைகள் பாடகொண்டாட
மண்டலதேதாராசை-தீர்ந்து-மண்டபம்மணியோசை-நேர்ந்து
மனதுகரிந்துருக-கறவிகருக-வறந்தருக-வருக சொ
மங்கையர்மோகநில்லாதாராயும் வருந்தியபழைக்கும்பொல்லாதாகிய
மாயப்பிணியைவெல்ல-மருந்துசொல்ல-வழியிற்செல்லவல்ல
பண்ணவர்முரசுடிக்க-பதஞ்சலி-வியாக்கிரமபாதந்துதிக்க - மாயன்கோ
பாலகிருஷ்ணன்களிக்க-உடுக்கையெடுக்க-உலகந்துறக்க-சிறக்க சொ
கந்தனார் தான்கண்டகனவு நிசமோபொய்யோவென்று சந்திகப்
படுவார்

கீர்த்தனம்-இ-ம்-சூரியகாந்தம்-சாப்புவாளம்

கனவோகினைவோகண்டதுவீணை

மனசிலுறுதிபொள்ளவழியொன்றுங்காணேன்

கனவோ

நித்தி-சாதனிலொருசித்தனுளவாய்வந்து

முத்திதருவெனென்றுபுத்திப்பேசினதுண்டு

கனவோ

ஆருமிகழ்ந்துதள்ளுநாறும்புலைபெனன்றை

வாரும்பரமபதஞ்சேருமென்றழைத்து

கனவோ

கிட்டநெருங்கிவந்துதட்டிபெழுப்பியொரு

வெட்டவெளியைக்காட்டிகட்டளையிட்டது

கனவோ

வசனம்

தரன்கனவிக்கண்டதுபோல சாமிவருவாரோவாராரோ வென்று
சஞ்சலப்படுவார்

கீர்த்தனம்-இ-ம்-சாமாராகம்-ஆதிதானம்.

பல்லவி

வருவாரோவரந்தருவாரோ-எந்தன்

மனதுசஞ்சலிக்குதையோ-எப்போ

வருவா

திருவாருந்தென்புலியூர் திருச்சிற்றம்பல்வாணன்

குருநாதனாகவந்துஎந்தன்குறைதீர்க்கக்கனவுகண்டேன்

இருவினைப்பிணிகளுக்கருவறுத்திடுகிதேன்

பயப்படாதேயென்முசொல்ல

வருவா

மறைநல்லும்வழுத்தறியாஅகிமைபெருநடராஜன்

நறையுறுஞ்சேவடியைநம்பினவனுணர்வோ

அநுகினைஞ்சிவசிதம்பரமென்ற

வடிவையேற்கருள்புரிந்திடயிககே

வருவா

மணிமாற்பஞ்சஞ்சடையும்பார்க்கவெருமியாலானேன்

பணியுங்கோபாலகிருஷ்ணனிடம்பரமதடாகிதியல்லவோ

பவச்சுடலடிக்கடிபெருகுதுநிலைக்குமோ

மலைக்குதுணையேற்ற

வருவா

வசனம்

நந்தனார் இப்படி அனையிதமாய் வருவாரோவாராரோ வென்று

பலவிதமாகக் கொண்டாடுகிறார்

திருநானைப்போவார்புராணம்

விருத்தம்

இப்பிறவிபோய்கீங்க வெறியினிடைமூழ்கி

மூப்புரினான்மாற்பகுடன்முன்னைவாவெனமொழிந்த

வப்பரிசேதில்லவாமூந்தணர்க்குமெரியமைக்க

மெய்ப்பொருளானருமருளியம்பலத்தேமேவிரூர்

வசனம்

நந்தனார் கனவிலேவந்துசொல்லிய நடராஜமூர்த்தி தில்லைமூராயி

ரம்பேர்கள் கனவிலேசொல்லுவார் பக்தர்களே எனக்குமிகவும் பிரிய

முள்ளவனுடைய திருநானைப்போவாரொன்னும் அழகாகியநாமத்தைக்கொ

ண்டு என்னைத்தானவேண்டுமென்று தன்னைக்காணிக்கைகொண்டு சா

திசிறுமுத்தவெனன்று மிகவுக்குழைந்துகொண்டுஇங்கேவரலாகாதெ

ன்று பயந்துகொண்டு தன்னைத்தவிர மற்றதெல்லாம் அணித்தியமென்

முபத்திபண்ணிக்கொண்டு முத்திபடையேவெண்டுமென்று தில்லையைச் சுற்றிக்கொண்டு தெற்குக்குளத்தங்கையிலிருந்து ஆடிப்பாடி ஆணந்தங்கொண்டிருக்கிறார் அவரை என்னைப்போலினைதது நீகுகொல்லோரும்போய் அழைத்துவாருங்க ளென்றுசொல்லி சுவாமிமறைந்தார் இப்படிக்கண்டகனவை மூவாயிரம்பேர்களும் பேரம்பலவாசல்வந்து ஓருவர்க்கொருவர் பேசிக்கொள்ளுவார்.

தரு இ-ம் சங்கராபரணம்-அடதாளம்,

கண்ணிகள்.

அகிசயமொன்றுகேளப் பாதிட்சதரோ

லென்னே-என்றன்

யார்த்தராத்திரிப்போதி

அதிபரவசமாகத்துதிபரவுமம்பல

ருன்னே

வாணன்கனவில்வந்தா

வாஸ்தகமெனக்குமிந்தவண்ணமாகக்கனவில்

வந்துனாத்தாசறிந்தேன்

நாடி-உத

யாஸ்தமயமாகுமூன்னாருட்படிக்கு

அழைப்பதுத்தமமென்ற

ரோடி

அப்போதங்குவந்தவப்பண்ணுதிட்சதர்

ஆமாமிதுவும்சிச்

சயந்தரன்-எங்கோன்

செப்பியசொற்படிச்செந்திவளர்த்திடச்

செய்யவேண்டு மவ

சியந்தான்

அவசியமென்கிறீர்காரியந்தெரியாமல்

ஆருக்கிக்குமோ

புலையன்-சிறத்த

தவசிமோஷ் ர்குமுத்தனத்தினில்வருதெ

தலைத்தோ அவன்வந்தா

ல்லைவன்

புத்தியுள்ளவனேபரமனுக்குயிர்த்தோழன்

பதஞ்சலி புலிப்பாடா

காட்சி-சிவன்

சிக்கததப்படி செயதுசெனனக்களாகடப்போம்

தெளிவீர்நீங்களிந்தச்

ருட்சி

என்றாராகுசிவசங்கரதிட்சதர்

இன்னமுந்தாமச

மேதோ-நீச்சன்

ஒன்றலுந்திருச்சந்நிதிக்குவருவ

கொருக்காலுங்கட்குந்

தகாதோ

சொல்லுமென்றாவாருங்கட்குச்

சித்தித்திலுள்ளசுந்

தேகம்-தெளிபு

அல்லம்பகலுமோயாமேசாஸ்திர
மாராய்பவற்குமனோ
தரும்படிபேசுச்சந்தேகந்தெளிவது
தத்தென்றுணாத்த
பெருங்கூட்டமானவே கூடிச்சென்றாரவர்
பேதமறந்தொரு

சாகரம்

மொழியே-நம்

வழியே

வசனம்.

தில்லைமூவாயிரவர்கள் சாஸ்திரிமார்களுடத்திற் சந்தேகந்தெளிதல்.

விருத்தம்.

மறைக்கிழவரிவனிதஞ் சென்றார்களங்கே
மணுவிக்கியானிக ளாசீர்வாதஞ்செய்து
வந்தகாரியமேதோ உணர்ப்பீரென்ன
மற்றுளானவர்தங்கள் கனவிற்றோன்றி
குறைந்தமதிப்புணசாதி வந்துதித்தோன்
கோதிவாந்தனென்போ னவனல்லன்பன்
கூறுயிவ்ஹொகிலை லைவ்வருவான்நானே
கொணர்ந்தவனைத்திழுழ்கச்செய்தேஅப்பால்
முறையொழிசந்நிதியில் நம்முன்னாக
விடுங்களென்று அருளிச் செய்தவர்மறைந்தார்
உணர்ந்தோர்முன்னிது தெரியச்சொல்லவந்தோர்
மொழியுமாறுத்தரம் யாதென்றார்நீதி
அறிந்தவனனோராமந்தப்படிக்கேசெய்வ
தழகாகுமென்றனர் பின்மகிழ்ச்சியாலே
அந்ததில்லைமாநகரத் தெல்கைச்சுற்றி
யாடுவார்ந்தனனாத் தேடுவாரோ.

திருநானைப்போவார்புராணம்

விருத்தம்.

தம்பெருமான்பணிகேட்ட தவமறையோலல்லோரு
மம்பலவந்திருவாயின் முன்பட்சமுடனினு
எம்பெருமானருள்செய்த பண்செய்வோமென்றேத்தி
தம்புரிவுபெருகவருந் திருத்தொண்டர்பாற்சார்ந்தார்

வசனம்.

தமதுபிரானாகிய சபாநாதரிட்ட கட்டளையக்கேட்ட தனம்பொருந்
திய பிராமணர்களல்லோரும் அம்பலவாணரது கோழிற்றிருவாசல் மு
யு

ன்புகட்டி பயத்தோடும் நம்முடைய ஆண்டவரான்செய்த ஊழியத்தைச் செய்வோமென்று வணங்கி அன்புமேற்பட்டிருக்கும் திருநாளைப்போவா னாத் தில்லைமூவாயிரவர்கள் தேடவருகிறார்.

கீர்த்தனம்-இ-ம்-நாதநாமக்கிரியை-ஆதிதாளம்

பல்லவி.

தொண்ட னாக்காண்கிலமே தில்லையிவ்வந்த தொண்ட னாக்காண்கில மே

அண்டசராசர மெங்கும்படியளந்து

மன்றுளாடியமன்னவர்க்கடிமை

தொ

சொல்லும்பொருளுமற்றுச் சோதியங்கொண்

டல்லும்பகலுமற் றம்பலவாணன்

தொ

அஷ்டதிசையும்பரி பூரணமாகவே

மட்டில்லாதுவளர்ந் தோங்கியநாதன்

தொ

வரசியடங்கி நடுவணைவழிகண்டால்

தேசிகவடிவுடன் தெரிசனந்தருவார்

தொ

பாலகிருஷ்ணன்பணிந் தேற்றியபாதன்

கோலச்சிலம்பணியுங் குண்டலநாதன்

தொ

கீர்த்தனம்-இ-ம்-இந்துஸ்தான்-ரூபகதாளம்

பல்லவி.

திருநாளைப்போவார் தெரிசனங்காணத்

தில்லைமூவாயிர மூனிகள்வருகிறார்

திரு

பத்திவெள்ளமது கரைபுரண்டோடும்

பரமானந்தக்கடல் முழுக்காட்டும்

திரு

அரகரசங்கர சினைனென்றுசொல்லும்

அநித்தியசடத்துக்க மாயத்தைவெல்லும்

திரு

அடியவோமெத்தப் பெரிமவொன்று

அம்பலவாண ருள்விடைகொண்டு

திரு

இதுவுமது சிந்து

பதம்-இ-ம்-சௌராஷ்டிரம்-ஆதிதாளம்

பல்லவி.

தேடித்தேடித்திரிந்தார்

பாரும்-நந்தனர்தம்மைத்

தில்லைமூவாயிரவர்

யாரும்

காமிஞ்சு துர்வேதப்பிர
நங்கைசிவகாமிப்பிரா
ஆடுப்பதநடன
ஆவலாகத்தொழுதேவரும்

காசனை
ணைசனை
சபேசனை
நேசனைத்-தேடி

சரணங்கள்

சண்டாமரைமலர்த்
கொண்டானடித்திடு
உண்டானந்தங்கூரு
சண்டாளர்வாழும்வா
சாதிமுதலானபல
ஓதியுலாவிவரு
நீதியணர்ந்தோர்கள்
மாதிரிகளாகுந்திண்ணை

தடமும்மாதர்களாடிக்
மிடமும்அன்னமளிந்த
மடமும்சோரர்பரவுஞ்
டிடமும்அன்றிச்சூத்திர
வாடையுட்பல்வாண்டு
மேடைமணுவிக்கியான
மாடமின்னமும்பல
மேடைஉன்னதமாக

கொங்குமிசுத்தருவெங்குழணத்திடுஞ்
தங்குமுயர்ந்துகதித்திடும்வாழையின்
தெக்குமிலுப்பையமொன்றுபொருந்திய
துங்கமதானபலாக்கமுகோங்கிய
எங்குஞ்சுற்றிப்பார்த்துமறையோர்கள்

சோலைகருப்பஞ்சோலை
சோலை-தாழையின்சோலை
சோலை-காஷினச்சோலை
சோலைமற்றுள்ளசோலை
தங்கள் தங்களங்கமேங்க

நதியிதழும்

பொங்கரவணிதசிவசங்கரன் கிருபையிதென்றே
கூக்குரலிட்டுச்

யோங்க

சன்னகயறச்சென்னியிற் கரங்களைக்குவித்தெங்களைத்

தாங்க

மனமுலந்து

இங்கேயெங்கன்பங்கினிலிருந்து மேழைவருத்தம்
கிருபைசெய்தற்கு

நீங்க

உன்னதேகடனென்று உவந்துகொண்

டாடி

உரியவேதமந்திராதிகள்

பாடி

முன்னஞ்சொன்னந்தனர்வர

நாடி

மூளுங்கோடைக்காற்றெனவினைந்

தோடி

தேடித்தேடித்திரிந்தார்பாரும்-நந்தனர்தம்மமத்

ஓசனம்.

இந்தப்பிரகாரம் தில்லை மூவாயிரவர்களுந் தேடி அலுத்து ஓரிடத்தி
ல்யாவருங்கூடி சுவாமியைத்துதிசெய்கிறதென்று நிச்சயஞ்செய்து தேடி
த்திரஞ்செய்கின்றார்.

தரு-இ-ம்-கல்யாணி-அடதாளம்

பல்லவி

உன்னதுமகிமையை, யொருவரநிவார்களுள
உலகிலுள்ளோரையனே

சுரணங்கள்:

கணவிலேவந்தெங்களுக்குச்சொன்ன	அந்த
சுரணமறிந்ததிகாலையிலே	யெழுந்த
இதைத்தார்நாங்கள்யாரு மிசைந்தொருமித்	திந்த
எல்லேழுமுதுந்தேடி யிளைத்தோமெங்களுக்	கந்த
இணையில்லாதநந்தனரு	மகப்பட
வில்லையென்னசெய்வோம்	ஸ்திரப்பட-உன்ன
அடையவர்திரிபுர மனலாகவே	முடித்த
வன்பாகமான்மழவுங்கையிலே	பிடித்த
விடப்பாகனேகாளி வெட்கும்படி	நடித்த
மெய்யுதுயர்தவித்தா னையாவென்றே	படித்த
வாறுநீயறிந்தருள்செய்	ஐயனே
வனசநிகர்பதசுரணத்	துய்யனே-உன்ன
அன்னைசிவகா மியனுதினம்வளர்	தில்லை
யம்பொன்னகர்வருவோற்கரந்தொருதூய	தில்லை
உன்னையன்றி யுலகத்துட்பொருளு	மில்லை
யுத்தமனையெங்கட் குரியதுணையு	மில்லை
ஓதுநந்தனர்தம்மைவரச்	செய்யும்
ஊழ்வினைதவிர்த்தவர்க்கு அருட்	செய்யும்-உன்ன

வசனம்.

இவ்விதமாகச் சுவாமியைத்துதித்துத் தில்லைமூவாயிரவர்களைவருந்
நந்தனாத்தேடி யலுத்துவருமார்க்குத்தில் ஒதுப்புறமாக நின்மக்கொ
ண்டிருந்த நந்தனார் வேதியனாக்கண்டு தூரவிவகின்று தலைவணங்கிச்
சொல்லுவார்.

விருத்தம்.

திட்டமுடனடிபணிர்துமனமொடுங்கித்தவர்புரியுந்தில்லைமன்று
ண்டமிடுநடராஜன்கணவின்கண்சொன்னமொழிகம்பிக்கொண்டு
இட்டமுடன்திருநாளைப்போவாரிடம்வேதியர்களுக்கும்போது
கிட்டிருநருங்காதையுமென்றேவிவகியோர்வார்த்தைகேளீரென்றார்

கீர்த்தனம்-இ-ம்-செங்கலா-ரூபுகதாளம்

பல்லவி

கிட்டநெருங்குவருகாதே

சுவாமி-காதில்

கெட்டபேர்க்குப்பாவம்வரு

மெனதுஜென்மம்பூமி-கிட்ட

கிட்டர்புகழுந்தில்லைதன்னில்

செழித்துவாழும்வேதியர்கள்

இஷ்டடி துவல்லவே

பென்றுசொல்லவேனுமோபுலையன்-கிட்ட

உலகினில்கடைச்சாதிசெய்தனாக்

சுவனாயாருமில்லையே

பலவிததுஷ்கருமஞ்செய்து

பாரிவந்தபுலையன்-கிட்ட

வேலைசெய்துவுடம்புலனர்க்க

வேனுமந்தநாயடியேன்

தோலுமெலும்புமிரும்புமுதுகில்

சுமந்துஅலையும்புலையனையே-கிட்ட

செத்தமாடிழுப்பதெனது

சேவகம்பரம்படித்துயெல்லை

சீத்திவந்துதழுக்கடித்துச்

சுடலைக்காக்கும்புலையனையே-கிட்ட

வசனம்.

இப்படி வணங்கிச்சொல்லிய திருநாளைப்போவாரைப்பார்த்து வேதியர்கள் சொல்லுவார்கள்.

கீர்த்தனம்-இ-ம்-சருட்டி-ரூபுகதாளம்

பல்லவி

சாதியிலுயர்ந்ததாலென்ன-இந்தப்-பேரும்பெருமையிலையே

சாதிப்பெருமைகொண்டதாலே சங்கரனாரருகில்வந்து

ஆதரவுடன்வரங்களிய்ந்து அழைப்பாரோபார்ப்பாரோசேர்ப்பாரோ

அளிபெருகவேய்சன்கழலை யறிவிலுன்னியடிபணிந்து

தெளிந்திடாதபேரைமுத்தி தேடுமோநாடுமோகூடுமோ

சாதியி

வசனம்.

இப்படிச்சொல்லியபின் தாங்கள்வந்தகாரியம்பேசுவார்.

திருநாளைப்போவார்புராணம்

விருத்தம்

ஐயோயம்பலவாருடரவிப்பொழுதனைந்தோம்

வெய்யவழவமைத்துமக்குத்தரவேண்டியெனவிளம்ப

நையுமெனத்திருத்தொண்டர்நானுய்ந்தேனெனதொழுந்தார்

தெய்வமறைமுனிவர்களுந்தீயமைத்தோமெனமொழிந்தார்

வசனம்.

ஐயோ நடைசருடைய கட்டளையால் இப்போது வெவ்விதாகிய அகிலையமுட்டி உமக்கு அதில் முழுகும்படி கொடுக்கவந்தோமென்றுகே

ல்ல இளகியமனையுடைய திருநாளைப்போவார் அடியேன் கட்டை கட்டைத்தேறினென்று அவர்களைத் தொழுதார் தெய்வீகமாகிய வேதத்தையுணர்ந்த பிராமணர்களும் தீவளர்த்தினோமென்று சொல்ல நந்தனார் கேட்டு சந்தோஷமடைந்து நானின்றைக்குத்தான் முத்தனெனென்று வெதிரர்களைப்பார்த்துச் சொல்லுவார்.

கீர்த்தனம்-இ-ம்-பியாகு-ஆதிதாளம்

பல்லவி.

கண்டேன்கவிதிர்ந்தேன்-பவக்-கடல்களை ஏறிவந்தேன்	கண்
சோதிமறைமுடிவாஞ் சொல்லிரந்திம்மீசன்	
பாதம்பணிவிடைசெய் பாக்கி வாணமைக்	கண்
எல்லையாக்காணுமுன்னே யிருள்விவகுமுங்கள்	
செய்யுடையுடையுமுன்னே துன்பங்கள் தீர்த்திடக்	கண்
கள்ளங்கருகச்செய்யுங் கண்ணுதலையுங்கள்	
உள்ளங்குடியாய்க்கொண்டா ருங்கள் தெரிசனம்	கண்

வசனம்

நந்தனார் நான் சின்னசாதியாயிருந்தபோதிலும் தெய்வமிரங்கிற்றென்று சொல்லுவார்

கீர்த்தனம்-இ-ம்-கஞ்சரி-ஆதிதாளம்

எனக்கு மிரங்கிற்றே-நான்மெத்த-ஏழசாதியல்லவோ	
தனக்குள்தானாயிருந் தகிலப்பிரபஞ்சமுந்	
தன்னுடக்கிய பொன்னம்பலவந்திர்பை	எனக்கு
அல்லுப பகலு மருந்தவஞ்செய்யினு	
மறியாரொருவருமம்பலத்தெய்வம்	எனக்கு
நான்குமறைமுடிவும் நாணுறியெனென்	
றோதியவுண்மை உலகமறிய	எனக்கு

வசனம்

நந்தனார் என்னசவஞ்செய்தேனோ இவ்வுலகின்கண் யாவருக்கும் கட்டைக்காதபாக்கியம் கிடைத்ததென்று சொல்லுவார்

கீர்த்தனம்-இ-ம்-ஆதி-ரூபகதாளம்

அம்பலவாணனைத் தென்புலியூரனை நம்பிப்பணிந்தேனோ
அர்ச்சனைசெய்து கும்பிட்டிருந்தேனோ
தில்லைப்பதியில்வந்து எல்லைகடந்தேனென்று
அல்லலறுத்தேனோ-சஞ்சித-வினாயெல்லாம்வறுத்தேனோ
தாண்டவமாடின ஆண்டவன்சேலடி
வேண்டித் துதித்தேனோ-முக்குண்டுகளைத் தாண்டி-க்கதித்தேனோ

எந்தனெனெதென்மெந்தலேனையுய்யுஞ்
 சிந்தைநழுவிற்றோ சேர்ந்தவனென்று தந்தைதழுவற்றோ
 தென்ஞ்சுமிழ்ப்பாடி யுள்ளமுருகியுள்ளில்
 கள்ளங்கருகின்றோ கருத்திலெட்டா வெள்ளம்பெருகின்றோ
 ஆசைவலையைப்போட்டு மோசப்படுத்துஞ்சீல
 பாசங்குலைத்தாரோ-அளவிடாத கிலேசந்தொலைத்தாரோ
 பெண்ணாரிமிமாலுக் கொண்ணுதெனச்சடைத்
 தண்ணைத்தனைந்தாரோ-நருணைப்பொங்குந் கண்ணுலனைத்தாரோ
 அடுத்தவந்தவனென்று பிடித்தபேய்களையோட்டி
 தடுத்தாளக்கொண்டாரோ-பரம்பதங் கொடுத்தாளக்கண்டாரோ

திருநானைப்பேர்வார்புராரணம்

விருத்தம்.

மீறையவர்கண்மொழிந்ததம்பின் மென்றினாயினம்திற்புறத்திப்
 பிரியுரிஞ்சுந்திருவாயின் முன்னாகப்பிஞ்ஞகர்தன்
 நிறையருள மீறையவர்க ணெருப்பனமத்தகுழியேத்தி
 யிறையவர்தான்மனங்கொண்டே யெரிசூழல்வலங்கொண்டார்

வசனம்.

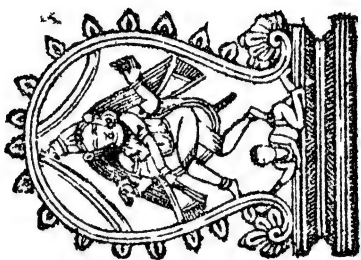
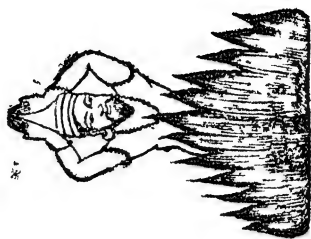
அப்படிப் பிராமணர்கள்சொல்லினபின்பு தென்திசையிலுள்ள மதி
 லின்புறத்திலே சந்திரனானது தவழ்ந்துபோகும்படி உயர்ந்திருக்கும் திரு
 க்கோபுரவாசலுக்கு முன்னே சுவாமியின் நிறைந்த யிருடையோடுகூடிய
 கட்டளையால் பகர்ந்திருக்கின்ற நெருப்பின்குழியை அடைந்து நடைசுரு
 டையதிருப்பாதத்தை மனதில்கியானித்து அக்கினியைச்சுற்றி வலமாக
 வந்தார்.

இதுவுமது-விருத்தம்.

கைதொழுநடமாடுங் கழலுன்னியழல்புக்கார்
 எய்தியவப்பொழுதின்க ணெரியின்கணிரமாயப்
 பொய்தகையுமுருவொழித்துப் புண்ணியராய்முனிவடிவாய்
 மெய்திகழ்முந்தூல்விளங்க வேணிமுடி கொண்டார்.

வசனம்.

கையாற்கும்பிட்டு நடனஞ்செய்கின்ற நடைசரது திருப்பாதங்களை
 மனதில் உறுதியாகநினைத்து அக்கினியில்புகுந்தார் அப்படிச் செய்தபோ
 து அந்தநெருப்பில் இந்த உலகசம்பந்தமாகிய நிலையில்லாத உடலத்தை
 பொழித்துப் புண்ணியஞ்செய்கின்ற பெருமைபொருந்திய பிராமணமு
 னியின்வடிவாய்த் தேகத்தில் பூதூல்விளங்கச் சடைமுடியோடும் எழும்
 தார்.

கீததனம்-இ-ம்-மோகனம்-ஆதிதாளம்.

பல்கலை.

யாகோற்பவமாணர் - நாதனாஷபனாளுள்ள
யாகோற்பவமாணர்

அனுபவம்,

யோகமாதவரும்
வேமாகவிரை

போகவாழ்வினரும்
வாகவநதுதொழி (பாகோ)

சுபநிபுகர்.

சிவஞான ! க்க
சிறந்தோடிகசி

வாகசி பம்-தி தததுலெண்ணி
லாகசி பம்

தவறாவனோக

தன்னைக்கொண்டதே

பாசகியம்-பொருந்தவேடம்

தபனனோடுவுபா

யோசகியிடம்

மெவருங்காந்தவ

கவனமேவிவரு
 ரெவருங்குண்டிபெருமையாகோம்

ஸகஸ்யததிரமேற

பதிக. 2 - சிவனெய்யென்ற

கனகசபையைத்

சுருதி

செய்யகுண்டதகிற

சுதித்து-சுதிப்பவன் போல

செனிததுதேவாபுகழ

நடித்து

சிதஞ்சுபரிசுயபதம்

சென்னை மாநகராட்சி

பத்ருபாகிப்பதம்

பதததைதககண்(டு)தொழ-யாஜேகர்

காசுறுகுண்டலம்

மில்லாத-மெய்யுறுவது

கதிருதமாபிட

மலர்

உருசுவடிகள்

சிலங்க-அவரை விட்டு

உய்ய யேன்னை

ஏலங்க

ஏதெனெனதுகூர

வேளமோசுவதம்

நீதியேதியாகுள்

போதமென-யதொரு-யாகோற்

திருநாளைப் போவாடி' ராணம்,

செந் தீமேலெழும்போதுசெய்மலர்நீயெவந்தெழுகத

அந் தணன் டோற னென லி னா பந ரா து ர, மீ மி நா து ம

வந்தெழுந்ததிருவிசயபிள்ளை அவைப்பெற்ற சேயாநாதுப

பைநீதுணர்மந்தாரத்தினடவிடலாபாசி மனமெழிந்தபாச.

பெருமை.

சிவந்ததெழுப்பி, பின் னுமி' எழுந்த பொழுது சென்றா மரைப்படிபத்
தினமேல உதயபாயெழுந்தருளிய யோபானை உட்பால பூசுநிதர்ப்பெ

ருமைபொருந்திய ஆகாசத்தில் அந்தரதூந்துமியின் சேர்விடமானது உண்டாயிற்று தேவர்கள் சந்தோஷமாய் ஆரவாரித்து அழகாயிருக்கின்ற கற்புக விருட்சத்தின் குளிர்ச்சிபொருந்திய மலர்களை வருஷமாகச் சொரிந்தார்கள்.

இதுவுமது-விருத்தம்.

திருவுடைய தில்லைவாழந்தணர்களுந்தொழுதார்
பாவரியதொண்டர்களும்பணிந்துமனங்கனிப்பயின்றார்
அருமறைசூழ்திருமன்றுளாடுகின்ற கழல்வணங்க
வருகின்றார் திருநாளைப்போவாராமறைமுனிவர்.

வசனம்,

ஞானசம்பந்தையுடைய தில்லையில்வாழும் பிராமணர்கள் கைகூப்பினார்கள் பாவுதற்கரிய மற்றைச்சிவபத்தர்களுந்தொழுதுமனதில்கனிப்படைந்தார்கள் வேதங்கள்முழங்குகின்ற கனகசபையில் ஆடுகின்ற பாகத்தைவணங்கும்பொருட்டுத் திருநாளைப்போவாராகியஒருவேதமுனிவர்வருகையில் ஆனந்ததாண்டவத்தை வருணித்துச் சொல்லுவார்.

கீர்த்தனம்-இ-ம்-தேசிகதோடி-ஆதிதாளம்

பல்லவி.

தாதெய்தெய்தெய்யென்றோடுவார்-அவர்
தத்தித்தெய்தத்தித்தெய்யென்றோடுவார்

ஆதிபராபரமாகியசிதது

ஆனந்தக்கொண்டொருகாலையெடுத்துத்

தாதெய்

அண்டசராசரமெங்கும்நடுங்க

ஆதிசேடனார்முடிகணெருங்க

தாதெய்

சீலம்பொருந்தியமுனிவர்கொண்டாட

திங்களைச்சூடியசெஞ்சடையாட

தாதெய்

பார்புகழிந்தில்லைசிதம்பரநாதன்

பாலகிருஷ்ணன்பணிந்தேற்றியபாதன்.

தாதெய்

கீர்த்தனம்-இ-ம்-பந்துவராளி-ரூபகதாளம்.

பல்லவி,

குஞ்சிதபாதத்தைத்தாரும்-மன-சஞ்சலபாவத்தைத்தீரும்

அனுபல்லவி.

செஞ்சிலம்பசையக்

கனகசபைத்தனில்

ஜெணுதத்தகஜெணுதத்திமி

திமிதத்தேமென்றூடிய-குஞ்

சமணங்கள்,

நெஞ்சிற்கவலையை

யாற்றும் இந்த

வஞ்சப்பிறவியை

மாற்றும்-நாளும்

வஞ்சிசிவகாம

வல்லிமகிழ்ந்திடும்

தஜ்ஜேம்தக-ஜெந்தரிஜிட-தக்கிடதே

மென்றூடிய-குஞ்

திருநாளைப்போவார்ப்புராணம்.

விருத்தம்.

தில்லைவாழ்ந்தணர்களுடன் சொல்லச்சென்றெய்திக்
கொல்லைமான்மழுபுரித்தார்கேபுரத்தைத்தொழுதிதைச்சி
ஒல்லைபோயுட்புக்காநலஞ்சுய்யநடமாடும்
எல்லைபினைத்தலைப்பட்டார்யாவுகாளுங்கண்டிலரால்

வசனம்.

ஐசவபுரய்ணமாகிய பெரியபுராணத்தில் திருநாளைப்போவார்ப்புராணம்
நென்னுமியற்பெயர்ச்சேக்கிழார்சுவாமிகள் சொல்லியிருப்பதால்ஐடை
யின்நந்தமாமுனியென்றுவழங்குகின்ற நாளைப்போவார்தில்லைமு.வாயி
ரமுரிவர்களோடேகூடிபொன்னம்பலம்வந்தார் அதற்கப்பால்அவரைக்
கண்டபேர்களில்லையென்று பெரியபுராணம்பாடியருளியசேக்கிழார்சு
வாமிகள்சொன்னது அந்தத்திருநாளைப்போவாரென்னு முரிவரானவர்
புரட்டாசிமாதம் உரோகணிநட்சத்திரத் தில்சனகசபையில்வந்துகற்பூ
ரஜோதியைப்போல்தோன்றி சிவசாரூப்பியத்தையடைந்தாரென்று உ
பமன்னியமகாரிஷி புண்ணியபத்தர்விவரித்திலேயும் சொல்லப்பட்டி
ருக்கின்றது.

இதுவுடது-விருத்தம்

அந்தணர்சளதிசயித்தாரருமுனிவர்துதிசெய்தார்
வந்தனைந்தநுத்தொண்டர்தம்மைவினைமாசுறுத்து
சுந்தரத்தாமனாபுரையுந்துணையடிகடொழுதேத்த
வந்தமில்லாவாநந்தப்பெருங்குத்தரருள்புரிந்தார்

வசனம்.

மறையோர்கள் ஆச்சரியப்பட்டார்கள் அரியமுனிவர்கள் தோத்திர
ஞ்செய்தார்கள் முடிவில்லாத ஆனந்தத்தாண்டவஞ்செய்தருளுகிறசபா
நாதரதுகட்டையால்வந்தடைந்த திருநாளைப்போவார்க்குத்திவ்வேயா
கியகளங்கத்தைநீங்கிய அழகாகியதாமரைமலரையெரத்த இரண்டொரு
ங்கையுந் தொழுதிருக்கும்படி அருள்செய்தார்.

விருத்தம்.

மாகடம்புவிடத்தியின்மஞ்சனஞ்செய்தருளியெழுந்
தாசின் மறைமுனியாகியம்பலவர்காளடைந்தார்
தேசுடையோர்வாழ்த்தத்திருநாளைப்போவாரும்
மாககலமுயன்றுதிருநடங்கண்டுமசிபூவுற்றார்.

வசனம்.

தமர்குமுன்னிருந்தஉடலமாகியமாகதீரும்பொருட்டுஅக்கிரியாகி
யதிருமஞ்சனமாகியெழுந்து குற்றமற்றபிராமணமுரிவராகருடேசரு

டையதிருவடியையடைந்தவராகியதிருநாளைப்போவாருடையபத்ததை
புகழ்ந்து தீவினையாகியகயறு அறும்படிதில்லைமுவாயிரவர்கள்போற்
யிசெய்துக்கொண்டிருந்தார்கள்.

வாழிவிருத்தம்.

பங்கயமாதவர்வாழி பார்மகளுமையள்வாழி
செங்கண்மாலயனும்வாழி தேவர்கந்தருவர்வாழி
தங்குநான்மறைகள்வாழி தாரனியரசர்வாழி
பொங்குநூல்வல்லோர்வாழிபோதமெந்நாளும்வாழி

மங்களம்.

ஓரடி-தரு,இ-ம்-அசாவேரி-ஆகிதாளம்.

பல்லவி,

திருநாளைப்போவாருககு
தில்லைமுவாயிரர்க்குச்

ஜெயமங்களம்-எங்கள்
சுபமங்களம்

அனுபல்லவி.

இருடிகள்முனிவர்க
விருகமுடியிசை
பரவுமும்பாசப்
பரமனும்மம்

ளீத்திசயமென
மருவத்துதிசெய்கன
பிரமங்கள்துதித்திடும்
பலத்தினில்கதித்திடும்-திரு

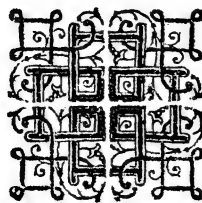
சுரணங்கள்.

திருவாசகமுந்திருந்
சீர்காழியிவதித்துச்
ஒருமாதிடந்தூதுக்
ஒளவரொப்பிலர்த்திரு
உரியமறைக்கு
உரகபதிக்கும்
ஓசைந்ரகுரியர்
தீதிலாதபா

கோவைபாடினவர்க்கும்
சிறந்தசம்பந்தருக்கும்
குகந்துவிடுத்தவர்க்கும்
நாவுக்கரசருக்கும்
முயர்க்கைக்கும்
உவணபதிக்கும்
முனிவர்களுக்கும்
வலர்முதலனைவர்க்கும்-திரு

நந்தனாத்திவ்வியசரித்திரங்கீர்த்தவண

முற்றிற்று.

உ
சிவமயம்

சிதம்பரக்கும்மி.

விநாயகர் துதி.

சர்மேஷ்டிஸ்கையம்பலத்தின்-அன்பு
சேர்க்கும் மித்தமிழப்பாட
கார்மேவுமேலைக்கோபுரவாசல்
கற்பகப்பிள்ளையார்காப்பாறே.

மூக்குறுணிவிநாயகர் தோத்திரம்.

சர்க்கரைமோதகந்தேங்காயுங்-கொண்டு
சந்திதிழுன்பாகத்தான்படைத்து
மூக்குறுணிப்பிளையானாவேண்டி
முழங்கிக்கும்மியடியுங்கடி.

சுப்பிரமணியர் துதி.

கோலமயிலின்றுதுகேரி-வந்து
கும்பமுனக்குஅருள்செய்யும்
பாலசுப்பிரமணியன்பிஜாட்சரத்தைப்
பாடிக்கும்மியடியுங்கடி.
கங்காதேவிக்குக்கைகூப்பி-யாருங்
கையெடுத்துள்ளேபாணம்பண்ணி
தங்காமற்சிவிகாமிசந்திதி
சார்த்துரும்மியடியுங்கடி.

யஅ

கருதுஞ்சுருதிக்கெட்டாத-சிவ
காமசவுந்தரிவாசலிலே
விருதுபேசியேசிறுகுழந்தைகள்
வேதம்படிக்குதுபாருங்கடி

நாலுபுறத்திலுங்கோபுரமா-மதி
நடுவிலெங்கனுமானிகையாம்
காலோராயிரங்கொண்டொருமண்டபங்
கட்டியிருக்குதுபாருங்கடி

தூயமறைமுதலாராய்ந்து-இங்கே
துலங்கியழுவாயிரவர்
ஞாயம்பொருந்தியதேவசபைவந்து
நாடிகும்மியடியுங்கடி

சாந்துப்பொட்டுதளதளென-நல்ல
சந்தனவாடைகுழுகுமேன
கூந்தலழகிகளெல்லோருங்காலைக்
குவித்துகும்மியடியுங்கடி

அஸ்தகடகம்மளபளென்ன-சொல்லும்
அனாதோள்மாலேதளதளென்ன
விஸ்தாரமாகின்றுக்கொண்டிகையை
விசிக்கும்மியடியுங்கடி

கைதனில்விபூதிப்பையுங்கொண்டு-அவர்
கண்டத்திலுந்திராட்சமாலேபூண்டு
வைதீகபூசைசெய்கின்றதிட்சதர்
வாழக்கும்மியடியுங்கடி

கோவிலுக்குநாலுபேர்களுண்டாம்-அவர்
குறித்தபுறையாய்ப்பூசைசெய்ய
பாவித்தபின்பவர்வேறொருவர்வசப்
படுத்துவாரென்றேகும்மியடியுங்கடி

ஆண்டுக்குள்ளாரபிஷேகமுண்டாம்-பின்னும்
அதிலேரண்டுத்திருநாளாம்
வேண்டிவந்தார்கலிதிருமென்று
வினாந்துகும்மியடியுங்கடி

பூமியுகழ்ந்திடுந்தில்லைப்பதி-அது
பூலோகக்குயிலாசமென்று
தாமரைப்பூவினில்வாழ்கின்றஸ்சுமித்
தாயார்சந்திபாருங்கடி

பெயர்.	பக்கம்.	பெயர்.	பக்கம்.	பெயர்.	பக்கம்.	பெயர்.	பக்கம்.
நந்தன்சிதம்பரம்	௯௦	வேதியர்எழைப்	௮௩	துவர்வெகு	௯௩	கதி	
நந்தனூனந்தபரி	௮௩	சடுககா		கண்வினுருவாகி	௯௩	௯௩	
நந்தனூரும்வந்தார்	௮௮	அரகாசிவசிவ	௮௮	கிழைபுரண்டழு	௯௩	௯௩	
நந்தாவொருசேதி	௮௮	குதித்தார்	௮௮	கெண்டாமணி	௯௩	௯௩	
நந்தாவுனக்கிந்த	௮௮	கீரன்	௮௮	சிலன்வேழக்	௯௩	௯௩	
நந்தாவுனக்கிந்த	௮௮	பெரியகடுக்கா		செய்யுள்பணியி	௯௩	௯௩	
நந்தாவுனகனவி	௮௮	திருநாளைப்போ	௮௮	நாளைப்போவே	௯௩	௯௩	
நமக்கிவிநமப	௮௮	-----		பழனமருக்கனை	௯௩	௯௩	
நந்தாமீகுருவுப	௮௮	தெண்டகம்,		பாரம்பாரஜாதி	௯௩	௯௩	
நாம்என்னசெய்	௮௮	கத்திப்புலம்போ	௮௮	பெரியோரிருக்கு	௯௩	௯௩	
நாளைப்போகாம	௮௮	கடுக்கா		பேணிக்காரகுந்	௯௩	௯௩	
நீசனும்பிறந்தா	௮௮	மெள்ளப்பேசி	௮௮	-----			
பத்திசெய்துவினோ	௮௮	-----		கண்ணி அகராதி			
பத்திசெய்துவினோ	௮௮	தேவாரங்கள்	௮௮	கனையெடால்	௮௮	௮௮	
பத்திபண்ணிக்	௮௮	-----		செந்தாமரைமலர்	௮௮	௮௮	
பறையாநீசிதம்பர	௮௮	தரு அகராதி		வாருங்கள்	௮௮	௮௮	
பாடுவாய்மன	௮௮	அட்டாநந்தன்	௮௮	பதஅகராதி			
பார்த்துப்பிழையு	௮௮	அதிகமொன்	௮௮	தேடித்தேடித்	௮௮	௮௮	
பித்தந்தெளியப்	௮௮	அய்யாசொல்லு	௮௮	-----			
பித்தனும்பேனா	௮௮	அரகாதிபுரந்தர	௮௮	நிபதை அகராதி			
பண்ணையவிறந்த	௮௮	ஆனந்தக்கந்தா	௮௮	ஆனந்தசருக்	௮௮	௮௮	
பெரியகிழுவன்வ	௮௮	இனிகள்குற்றத்	௮௮	-----			
பெரியோர்சினம்	௮௮	உன்னதமகிமை	௮௮	தோடய- அகராதி			
போதும்போது	௮௮	எதுக்கென்றிது	௮௮	திருவளாதருமாத	௮௮	௮௮	
மற்றசெல்லாம்	௮௮	கணந தாசரணம்	௮௮	-----			
மாங்குயில்கூவிய	௮௮	கொண்டானடித்	௮௮	மங்கனம்			
மாடுதினனும்	௮௮	சந்திச் செய்து	௮௮	திருநாளைப்போ	௮௮	௮௮	
மார்கழிமாதந்திரு	௮௮	தடாகமொன்று	௮௮	ஆகிமத்தியாந்தனாக்	௮௮	௮௮	
மார்கழிமாதத்தி	௮௮	திருப்பித்தனமாத்	௮௮	சிதம்பரக்குயி			
மீசைநரைத்து	௮௮	நந்தனோவுன்ற	௮௮	சீர்மேவுந்தில்லை	௮௮	௮௮	
வருகலாமோவை	௮௮	பத்தியாருஆன்	௮௮	-----			
வருவாரோஅரு	௮௮	பொன்னம்பலவா	௮௮	ஆனந்தக்கனிப்பு			
வருவார்வருவார்	௮௮	யாகோற்பலமா	௮௮	காணாதகண்ணெ	௮௮	௮௮	
வருவாரோவாரந்த	௮௮	-----		நாணாமலிருக்கலா	௮௮	௮௮	
வழிமறைந்திருக்	௮௮	நொண்டிச்சிந்து		நந்தாநீசிவபத்தன்	௮௮	௮௮	
வாராமலிருப்பா	௮௮	ஐபேவொருசேதி	௮௮	இருச்சொல்அலங்	௮௮	௮௮	
வாரிருக்குதோ	௮௮	பழனிமருங்கனை	௮௮	நந்தனாசிவனே	௮௮	௮௮	
வானொப்புதழ்கில்	௮௮	அட்டாயிமென்	௮௮	நந்தனாசிவதலு	௮௮	௮௮	
விருதாச்சென்ற	௮௮	அவர்க்காரு	௮௮	நந்தனாதில்லைய	௮௮	௮௮	
வேதம்படித்தது	௮௮	இதுநாளை	௮௮	நந்தனாதில்லைய	௮௮	௮௮	

பெயர்.	பக்கம்.	பெயர்.	பக்கம்.	பெயர்.	பக்கம்.
அகவல்.		கவித்துறை.		நந்திதார	உல
புலையர்-எலலைப்பி	க அ	அண்டமான்	ககச	மாளாப்பிழை	உஉ
பாக்கியமீதென்	உக	மாவளர்தலை	எக	சவாயி.	
எசன்,		துக்கடா.		கலப்வந்து	கஅ
புலையர்-பாரப்பா	உக	அரஅர	ருக	சிவனாக	கக
புலையர்-ஆண்டிம	உல	சட்டமாத	உக		

கீழ்க்கண்டவற்றின் அகராதி-முற்றுப்பெற்றது.

விருத்தங்களின்-அகராதி.

பெயர்.	பக்கம்.	பெயர்.	பக்கம்.	பெயர்.	பக்கம்.
அடிமுடியொன்	எக	காலவால்	உச	தில்லைவாழந்த	ககரு
அடியவாகள்	அக	காலவோவாதானி	சஅ	நாலோடபோவே	கக
அந்தணர்க	ககரு	கைதொழுது	கஉஉ	நாமபதுவேலி	கக
அய்யோவாரும்	எஅ	கொளிறோபெணும்	சக	சென்றவரம்	கக
அவ்வெனங்குழ	கக	சககாள்	அ	பகாந்துறை	கக
அவப்பொழுது	அக	சாதிபின்புறை	கச	படிபுகழ்தில்லை	ருக
அறிவுமிகுந்	எச	சாதிசலம்	சக	பனையானவது	அல
இத்தகைமனசுந்	உக	சாதிபெருந்	ககஉ	பிததமது	கல
இத்தனைநாட்	கக	சாதிரகசுட்டை	அக	புத்தசொல்லி	கக
இப்பரிசாயிருக	கக	சிலையணிந்தும்	சஅ	பொய்ச்சடலம்	கக
இப்பரிசாயிருக	கக	செந்திமே	கஉ	மகற்கிழவ	கக
இப்பிறனிபொய	கக	செந்திமினச	உல	மறைமவாகண்	கக
இரவுபகல்	சக	செல்கின்றபொர்	கக	மனங்குண்ட	கக
இவ்வண்ணமிர	கக	சேரிவந்தவர்	உச	மாகடம்பு	கக
இன்னந்தந	கக	தம்பெருமான்	கக	வக்கணைக்காரா	உக
ஊரில்லிபெடை	கக	தவமபெறு	கக	வணக்கமாய்ச்	சக
ஐயமேயம்பலவ	கக	சாரில்வந்த	எக	வாட்டுவாருடல்	கக
ஒகியதிலீரா	ருக	கிட்டமுடனது	கக	வானமேவிய	சஅ
ஒங்காமென்று	சக	சிறுமனையோ	அ	வானிருந்த	எக
கமுவருந்நியர்	எச	சிறுப்புன்கூசு	சக	வேமோட-மஞ்	அக
கதிரொருபுழ	ருக	சிறுவுடைமதில்	கக	வேதியரிப்பது	எச
கழனினைத்தெப்	சக	தில்லைபிப்போக	சக	வேதியோ	கக
கறைபடுங்கண்ட	அக	தில்லையைக்	கக		

சிறுநாளைப்பேரவாரொன்னும்

கதனார்சரித்திரக கீததனை.

முற்றிற்ற

